Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

L 58

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

58 tomas

2015 m. kovo 3 d.

Turinys

II *Ne teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/322 dėl 11-ojo Europos plėtros fondo įgyvendinimo** 1

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/323 dėl 11-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento** 17

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/324, kuriuo įgyvendinama Reglamento (ES) Nr. 224/2014 dėl ribojamųjų priemonių, atsižvelgiant į padėtį Centrinės Afrikos Respublikoje, 17 straipsnio 3 dalis** 39

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/325, kuriuo įgyvendinamas Reglamento (ES) Nr. 356/2010, kuriuo, atsižvelgiant į padėtį Somalyje, nustatomos tam tikros specialios ribojamosios priemonės tam tikriems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams arba įstaigoms, 13 straipsnis** 41

★ **2015 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) 2015/326, kuriuo dėl policiklinių aromatinių angliavandenilių ir ftalatų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) XVII priedas** [1] 43

★ **2015 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) 2015/327, kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003 nuostatos dėl priedų, sudarytų iš preparatų, pateikimo rinkai reikalavimų ir naudojimo sąlygų** [1] 46

★ **2015 m. kovo 2 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/328, kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 322/2014 nuostatos, susijusios su įvežant gyvūninius maisto produktus ir pašarus naudotinu įvežimo dokumentu** [1] 50

[1] Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ **2015 m. kovo 2 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/329, kuriuo dėl gyvūninių maisto produktų, skirtų Milane (Italija) vyksiančiai parodai „EXPO Milano 2015“, įvežimo į Europos Sąjungą nukrypstama nuo Sąjungos nuostatų dėl gyvūnų ir visuomenės sveikatos** ([1]) 52

2015 m. kovo 2 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/330, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 64

SPRENDIMAI

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/331, kuriuo pratęsiamas Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Afganistane įgaliojimų terminas** 66

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/332, kuriuo pratęsiamas Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais įgaliojimų terminas** 70

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/333, kuriuo skiriamas Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto Italijai atstovaujantis narys** 74

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/334, kuriuo iš dalies keičiamas Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybių atstovų vidaus susitarimas dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirtoji dalis** 75

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2015/335, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/231/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Somaliui** 77

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (BUSP) 2015/336, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2013/798/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Centrinės Afrikos Respublikai** 79

★ **2015 m. kovo 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (BUSP) 2015/337, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2010/231/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Somaliui** 81

★ **2015 m. vasario 27 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/338 dėl tam tikrų laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogenišku H5N8 potipio paukščių gripu Vengrijoje** ([1]) 83

Klaidų ištaisymas

★ **2014 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 2014/401/BUSP dėl Europos Sąjungos palydovų centro ir kuriuo panaikinami Bendrieji veiksmai 2001/555/BUSP dėl Europos Sąjungos Palydovų centro įsteigimo klaidų ištaisymas** (OL L 188, 2014 6 27) 86

([1]) Tekstas svarbus EEE

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/322

2015 m. kovo 2 d.

dėl 11-ojo Europos plėtros fondo įgyvendinimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės narių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą su paskutiniais pakeitimais ([1]) (toliau – AKR ir ES partnerystės susitarimas),

atsižvelgdama į Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių Vyriausybių atstovų vidaus susitarimą dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirtoji dalis ([2]) (toliau – Vidaus susitarimas), ypač į jo 10 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos investicijų banko nuomonę,

kadangi:

(1) AKR ir ES Ministrų Tarybos sprendimu Nr. 1/2013 ([3]) nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė bendradarbiavimo su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybėmis programa įtraukiant naują AKR ir ES partnerystės susitarimo Ic priedą;

(2) Vidaus susitarime apibrėžiami įvairūs 11-ojo Europos plėtros fondo (toliau – EPF) finansiniai paketai, įnašų dydis ir įnašai į EPF, įsteigiamas EPF komitetas ir Investicinės priemonės komitetas (toliau – IP komitetas) bei nustatomas balsų skaičiavimo būdas ir kvalifikuotos balsų daugumos taisyklė tuose komitetuose;

(3) be to, Vidaus susitarimu nustatoma visa Sąjungos pagalbos AKR valstybių grupės valstybėms (toliau – AKR valstybės) (išskyrus Pietų Afrikos Respubliką) bei užjūrio šalims ir teritorijoms (UŠT) suma septynerių metų laikotarpiui (2014–2020 m.) – 30 506 mln. EUR, kurią skiria valstybės narės. Iš šios sumos 29 089 mln. EUR skiriama AKR valstybėms, kaip nustatyta AKR ir ES partnerystės susitarimo Ic priede nurodytoje 2014–2020 m. daugiametėje finansinėje programoje, 364,5 mln. EUR skiriama UŠT, o 1 052,5 mln. EUR skiriama Komisijai paramos išlaidoms, susijusioms su Komisijos vykdomu EPF programavimu ir įgyvendinimu, padengti, iš kurių bent 76,3 mln. EUR turi būti skiriama Komisijai priemonėms, kuriomis didinamas EPF programų poveikis, finansuoti, kaip nurodyta Vidaus susitarimo dėl EPF 6 straipsnio 3 dalyje;

(4) iš 11-ojo EPF užjūrio šalims ir teritorijoms skiriamos lėšos reglamentuojamos Tarybos sprendimu 2013/755/ES ([4]) ir jo įgyvendinimo taisyklėmis bei paskesnėmis atnaujintomis šių teisės aktų redakcijomis;

([1]) OL L 317, 2000 12 15, p. 3.
([2]) OL L 210, 2013 8 6, p. 1.
([3]) OL L 173, 2013 6 26, p. 67.
([4]) 2013 m. lapkričio 25 d. Tarybos sprendimas 2013/755/ES dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos (Užjūrio asociacijos sprendimas) (OL L 344, 2013 12 19, p. 1).

(5) priemonės, numatytos ir atitinkančios finansavimo reikalavimus pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 ([1]), tik išskirtinėmis aplinkybėmis turėtų būti finansuojamos 11-ojo EPF lėšomis, kai tokios pagalbos reikia siekiant užtikrinti bendradarbiavimo tęstinumą pereinant nuo krizės prie stabilių vystymosi sąlygų ir kai jų negalima finansuoti iš bendrojo Sąjungos biudžeto;

(6) 2006 m. balandžio 11 d. Taryba patvirtino principą, kad Afrikos taikos priemonė būtų finansuojama iš EPF, ir susitarė dėl būsimų priemonės sąlygų ir struktūros;

(7) AKR valstybės taip pat atitinka reikalavimus gauti Sąjungos pagalbą pagal temines programas, numatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente ([2]) (ES) Nr. 233/2014, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 234/2014 ([3]), Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 230/2014 ([4]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 235/2014 ([5]). Šios programos turėtų suteikti papildomos naudos iš 11-ojo EPF finansuojamoms programoms, būti suderintos ir jas papildyti;

(8) kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1288/2013 ([6]) 8 konstatuojamojoje dalyje siekiant skatinti tarptautinį aukštojo mokslo matmenį, veiklai, susijusiai su judumu mokymosi tikslais iš ES nepriklausančių šalių ir į jas, ir bendradarbiavimui bei politiniam dialogui su tų šalių valdžios institucijomis, įstaigomis ir organizacijomis gali būti skiriamos lėšos iš Europos plėtros fondo laikantis fondo valdymo procedūrų. Naudojant šias lėšas bus taikomos Reglamento (ES) Nr. 1288/2013 nuostatos;

(9) turėtų būti toliau skatinamas AKR valstybių, UŠT bei atokiausių Sąjungos regionų regioninis bendradarbiavimas. Pagal Vidaus susitarimo 10 straipsnio 1 dalį įgyvendinimo reglamente turėtų būti nustatytos tinkamos priemonės, kuriomis būtų sudarytos sąlygos derinti kreditų finansavimą iš 11-ojo EPF ir Europos regioninės plėtros fondo, siekiant finansuoti Sąjungos atokiausių regionų ir AKR valstybių, taip pat užjūrio šalių ir teritorijų, esančių Karibų jūros regione, Vakarų Afrikoje ir Indijos vandenyno regione, bendradarbiavimo projektus, visų pirma paprastesni jungtinio tokių projektų valdymo mechanizmai;

(10) siekiant įgyvendinti 11-ąjį EPF, reikėtų nustatyti pagalbos programavimo, patikrinimo ir patvirtinimo tvarką ir išsamias pagalbos panaudojimo priežiūros taisykles;

(11) 2005 m. gruodžio 22 d. Europos konsensusas dėl vystymosi ir 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvados dėl „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“, įskaitant tarptautiniu mastu sutartus pagalbos veiksmingumo principus, pvz., Paryžiaus deklaracijoje dėl pagalbos veiksmingumo (2005 m.), ES elgesio kodekse dėl darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką (2007 m.), ES Akros veiksmų darbotvarkės gairėse (2008 m.), ES bendrojoje pozicijoje, be kita ko, dėl ES skaidrumo garantavimo priemonės ir kitų skaidrumo ir atskaitomybės aspektų, skirtoje Busane vykusiam ketvirtajam aukšto lygio forumui dėl pagalbos veiksmingumo, kuriame, *inter alia*, buvo priimtas Busano baigiamasis dokumentas (2011 m.), Lyčių lygybės veiksmų plane išorės veiksmų srityje (2010 m.) ir Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijoje, kurios šalis yra Sąjunga, nustatytus principus, turėtų būti bendras politikos pagrindas, kuriuo remiantis būtų programuojamas ir įgyvendinamas 11-asis EPF;

(12) 2012 m. gegužės 14 d. Taryba priėmė išvadas „Požiūris į ES paramą trečiųjų šalių biudžetui ateityje“. Tose išvadose Taryba pareiškė įsipareigojanti veiksmingai naudoti paramą biudžetui siekiant remti skurdo mažinimą ir naudojimąsi šalių sistemomis, siekti, kad parama būtų geriau prognozuojama, ir stiprinti šalių partnerių savarankiškumą įgyvendinant vystymosi politiką ir reformas, laikantis Europos konsensuso dėl vystymosi, Pokyčių darbotvarkės ir tarptautinės pagalbos veiksmingumo darbotvarkės;

([1]) 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos (OL L 163, 1996 7 2, p. 1).

([2]) 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė 2014–2020 m. laikotarpiui (OL L 77, 2014 3 15, p. 44).

([3]) 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 234/2014, kuriuo nustatoma bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis partnerystės priemonė (OL L 77, 2014 3 15, p. 77).

([4]) 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 230/2014, kuriuo nustatoma priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos (OL L 77, 2014 3 15, p. 1).

([5]) 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 235/2014, kuriuo nustatoma demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (OL L 77, 2014 3 15, p. 85).

([6]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriama Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus+“ ir kuriuo panaikinami sprendimai Nr. 1719/2006/EB, Nr. 1720/2006/EB ir Nr. 1298/2008/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 50).

(13) Sąjunga turėtų skatinti visapusišką požiūrį reaguojant į krizes ir nelaimes, į su konfliktais susijusias ir nestabilias situacijas, įskaitant pereinamojo laikotarpio atvejus. Visų pirma toks požiūris turėtų remtis Tarybos išvadomis dėl saugumo ir vystymosi, dėl Sąjungos atsako į pažeidžiamumą, dėl konfliktų prevencijos ir visomis paskesnėmis susijusiomis išvadomis. Sąjunga turėtų laikytis naujame susitarime dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis išdėstyto požiūrio ir principų. Tai taip pat turėtų padėti užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp saugumo, diplomatinių veiksmų, vystymosi ir humanitarinio požiūrio ir susieti trumpalaikius reagavimo veiksmus su ilgalaike institucine parama;

(14) 2013 m. gruodžio 12 d. išvadose dėl Komisijos ataskaitos dėl valdymo iniciatyvos įgyvendinimu pagrįstos ES paramos demokratiniam valdymui Taryba pažymėjo, kad, nepaisant šalių partnerių poreikių ir Sąjungos įsipareigojimo teikti numatomą finansavimą, programavimui taikomo paskatomis grindžiamo požiūrio elementai gali skatinti pažangą bei rezultatus demokratinio valdymo srityje ir turėtų dinamiškai atspindėti įsipareigojimų ir pažangos žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės ir gero valdymo srityse lygį. Taryba taip pat pažymėjo, kad nors finansinių paskatų nepakanka, kad būtų pradėtos demokratinės reformos, paskatomis grindžiamas požiūris geriausių rezultatų duoda tuomet, kai siekiant svarbaus poveikio ir rezultatų užtikrinama kritinė finansavimo masė ir kai lėšų skyrimas yra platesnės Sąjungos veiklos strategijos dalis. Taikant paskatomis grindžiamą požiūrį reikėtų atsižvelgti į ankstesnę patirtį ir įgytas žinias, susijusias su rezultatais grindžiamais mechanizmais, pavyzdžiui, 10-ojo EPF valdymo iniciatyva;

(15) 2013 m. EPF komitete, įsteigtame pagal Vidaus susitarimą dėl 10-ojo EPF ([1]), įvyko keli pradiniai pasikeitimai nuomonėmis dėl 11-ojo EPF daugiamečio orientacinio išteklių paskirstymo nustatymo metodo. Tos diskusijos sudarė pagrindą galutiniam nacionalinių orientacinių asignavimų patvirtinimui;

(16) Sąjunga turėtų siekti kuo efektyviau naudoti turimus išteklius, kad jos išorės veiksmų poveikis būtų optimalus. Tai turėtų būti pasiekta užtikrinant Sąjungos išorės veiksmams skirtų priemonių nuoseklumą ir papildomumą, taip pat atitinkamais atvejais naudojant sverto poveikį turinčias finansines priemones. Nuoseklumą su kitomis savo išorės veiksmų sritimis Sąjunga taip pat turėtų siekti užtikrinti formuodama Sąjungos vystomojo bendradarbiavimo politiką ir vykdydama jos strateginį planavimą, programuodama bei įgyvendindama priemones;

(17) kova su klimato kaita ir aplinkos apsauga yra vieni iš didžiausių uždavinių, su kuriais susiduria Sąjunga ir dėl kurių reikia skubiai imtis tarptautinio masto veiksmų. Remiantis 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikate „Strategijos“ Europa 2020 „biudžetas“, kuriame pabrėžtas Sąjungos įsipareigojimas savo vidaus ir išorės politikoje skatinti pažangų, integracinį ir tvarų augimą, susiejant kartu ekonomikos, socialinės ir aplinkos srities ramsčius, išdėstytu ketinimu, šiuo reglamentu turėtų būti kuo labiau padedama siekti tikslo, kad bent 20 % viso Sąjungos finansavimo būtų skiriama tikslams klimato politikos srityje finansuoti, kartu laikantis partnerystės su AKR valstybėmis principo, įtvirtinto AKR ir ES partnerystės susitarime. Kai įmanoma, su perėjimu prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ir klimato kaitai atsparios visuomenės susiję veiksmai turėtų vienas kitą papildyti, kad būtų sustiprintas jų poveikis;

(18) Sąjunga ir valstybės narės turėtų gerinti savo vystomojo bendradarbiavimo politikos nuoseklumą ir papildomumą, visų pirma reaguodamos į šalių ir regionų partnerių prioritetus šalies ir regionų lygmeniu. Siekiant užtikrinti, kad Sąjungos ir valstybių narių vystomojo bendradarbiavimo politika papildytų ir sustiprintų viena kitą, tikslinga siekti vykdyti bendrą daugiametį programavimą ir jo tolesnius etapus vietos lygiu, visų pirma bendrų analizių, bendro reagavimo, darbo pasidalijimo, orientacinių finansinių asignavimų ir atitinkamais atvejais bendros rezultatų sistemos srityse;

(19) 2007 m. gruodžio mėn. vykusiame ES ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikime priimta Afrikos ir ES strateginė partnerystė, kuri patvirtinta 2010 m. lapkričio mėn. vykusiame ES ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikime. 2012 m. lapkričio 19 d. Taryba taip pat priėmė išvadas dėl bendros Karibų šalių ir ES partnerystės strategijos, kurios pakeitė 2006 m. balandžio 11 d. Tarybos išvadas dėl ES ir Karibų šalių partnerystės. Kalbant apie Ramiojo vandenyno šalis, 2012 m. gegužės 14 d. Taryba priėmė išvadas dėl atnaujinamos vystymosi partnerystės, kuriomis atnaujinta ir papildyta 2006 m. priimta strategija (2006 m. liepos 17 d. Tarybos išvados);

(20) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti ginami per visą išlaidų ciklą taikant proporcingas priemones, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, neteisingai išmokėtų ar netinkamai panaudotų lėšų grąžinimą ir atitinkamais atvejais sankcijas. Tokios priemonės turėtų būti vykdomos pagal galiojančius su tarptautinėmis organizacijomis ir trečiosiomis šalimis sudarytus susitarimus;

([1]) Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybių atstovų vidaus susitarimas dėl Bendrijos pagalbos finansavimo pagal 2008–2013 m. daugiametę finansavimo programą vadovaujantis AKR ir EB partnerystės susitarimu ir dėl finansinės pagalbos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma EB sutarties ketvirta dalis (OL L 247, 2006 9 9, p. 32).

(21) Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas nustatyti Tarybos sprendime 2010/427/ES ([1]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

Tikslai ir tinkamumo kriterijai

1. Geografinis bendradarbiavimas su AKR valstybėmis ir regionais įgyvendinant 11-ąjį EPF grindžiamas tikslais, pagrindiniais principais ir vertybėmis, nurodytais AKR ir ES partnerystės susitarimo bendrosiose nuostatose.

2. Visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos išorės veiksmų principus ir tikslus, Europos konsensusą dėl vystymosi, Pokyčių darbotvarkę ir paskesnius jų pakeitimus ir papildymus:

a) svarbiausias bendradarbiavimo pagal šį reglamentą tikslas yra mažinti skurdą ir ilgainiui jį visiškai jį panaikinti;

b) bendradarbiavimas pagal šį reglamentą taip pat padeda:

i) skatinti darnų ir integracinį ekonominį, socialinį ir aplinkos apsaugos vystymąsi;

ii) įtvirtinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę, gerą valdymą, žmogaus teises, atitinkamus tarptautinės teisės principus ir

iii) įgyvendinti teisėmis grindžiamą požiūrį, apimantį visas žmogaus teises.

Pirmoje pastraipoje nurodytų tikslų įgyvendinimas vertinamas taikant atitinkamus rodiklius, įskaitant žmogaus socialinės raidos rodiklius, visų pirma 1-ąjį Tūkstantmečio vystymosi tikslą (TVT) taikant tos pastraipos a punktui ir 1–8 TVT taikant tos pastraipos b punktui, o laikotarpiu po 2015 m. – kitus Sąjungos ir valstybių narių tarptautiniu mastu sutartus rodiklius.

3. Programavimas turi vykti taip, kad kuo labiau atitiktų Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto (DAC) nustatytus oficialios paramos vystymuisi (OPV) kriterijus, atsižvelgiant į Sąjungos tikslą užtikrinti, kad 2014–2020 m. laikotarpiu bent 90 % jos bendros išorės paramos sudarytų OPV.

4. Veiksmai, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/96 ir kurie atitinka finansavimo pagal tą reglamentą reikalavimus, pagal šį reglamentą iš esmės nefinansuojami, nedarant poveikio būtinybei užtikrinti bendradarbiavimo tęstinumą pereinant nuo krizės prie stabilių vystymosi sąlygų. Tokiais atvejais ypač daug dėmesio skiriama užtikrinimui, kad humanitarinė pagalba, parama atstatymui ir vystymuisi būtų veiksmingai susietos ir jomis būtų prisidedama prie nelaimių rizikos mažinimo bei atsparumo joms didinimo veiksmų.

2 straipsnis

Bendrieji principai

1. Įgyvendinant šį reglamentą užtikrinamas nuoseklumas su kitomis Sąjungos išorės veiksmų sritimis ir kita susijusia Sąjungos politika, taip pat politikos suderinamumas vystymosi labui, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnyje. Šiuo tikslu pagal šį reglamentą finansuojamos priemonės, įskaitant Europos investicijų banko (EIB) valdomas priemones, yra grindžiamos bendradarbiavimo politika, numatyta įvairiuose dokumentuose, kaip antai Sąjungos susitarimai, deklaracijos ir veiksmų planai su atitinkamomis trečiosiomis šalimis ir regionais, ir Sąjungos sprendimais, konkrečiais interesais, politikos prioritetais ir strategijomis.

2. Sąjunga ir valstybės narės siekia vykdyti bendrą daugiametį programavimą pagal šalių partnerių skurdo mažinimo ar lygiavertes vystymosi strategijas. Jos gali imtis bendrų veiksmų, be kita ko, atlikti šių strategijų bendras analizes ir imtis su šiomis strategijomis susijusių bendrų veiksmų, kad nustatytų prioritetinius intervencijų sektorius ir darbo pasidalijimą šalyje, vykdydamos bendrus paramos teikėjų lygmens veiksmus ir laikydamosi bendro finansavimo ir įgaliojamojo bendradarbiavimo tvarkos.

([1]) 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30).

3. Sąjunga skatina daugiašalį požiūrį į pasaulines problemas ir šiuo tikslu bendradarbiauja su valstybėmis narėmis ir šalimis partnerėmis. Atitinkamais atvejais ji skatina bendradarbiavimą su tarptautinėmis organizacijomis ir įstaigomis bei kitais dvišaliais paramos teikėjais.

4. Sąjungos bei jos valstybių narių ir šalių partnerių santykiai grindžiami bendromis vertybėmis – žmogaus teisių, demokratijos bei teisinės valstybės principais, taip pat atsakomybės ir abipusės atskaitomybės principais; šios vertybės ir principai bus propaguojami plėtojant šiuos santykius. Parama šalims partnerėms bus pritaikyta atsižvelgiant į jų vystymosi padėtį ir įsipareigojimą bei pažangą žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės ir gero valdymo srityse.

Be to, palaikant santykius su šalimis partnerėmis atsižvelgiama į jų įsipareigojimą ir rezultatus įgyvendinant tarptautinius susitarimus bei plėtojant sutartinius santykius su Sąjunga, be kita ko, migracijos srityje, kaip nustatyta AKR ir ES partnerystės susitarime.

5. Sąjunga skatina veiksmingą bendradarbiavimą su šalimis partnerėmis ir regionais partneriais, atsižvelgdama į geriausią tarptautinę patirtį. Kai įmanoma, savo paramą jie derina su partnerių nacionalinėmis ar regioninėmis vystymosi strategijomis, reformų politika bei procedūromis ir remia demokratinę atsakomybę ir vietos bei tarpusavio atskaitomybę. Šiuo tikslu ji skatina:

a) skaidrų vystymosi procesą, kuriam vadovauja ir už kurį atsako šalis partnerė ar regionas partneris, įskaitant vietos lygmens kompetencijos skatinimą;

b) teisėmis grindžiamą požiūrį, apimantį visas žmogaus teises, ar tai būtų civilinės ir politinės, ekonominės, socialinės, ar kultūrinės teisės, siekiant žmogaus teisių principus įtraukti į šio reglamento įgyvendinimą, padėti šalims partnerėms įgyvendinti jų tarptautinius įsipareigojimus žmogaus teisių srityje ir remti teisių subjektus, daug dėmesio skiriant neturtingoms ir pažeidžiamoms grupėms, jiems reikalaujant savo teisių;

c) didesnes šalių partnerių gyventojų teises, įtrauktimi ir dalyvavimu grindžiamą požiūrį į vystymąsi bei platų visų visuomenės sluoksnių dalyvavimą vystymosi procese ir nacionaliniame bei regioniniame dialoge, įskaitant politinį dialogą. Daugiausia dėmesio skiriama atitinkamoms parlamentų, vietos valdžios institucijų ir pilietinės visuomenės funkcijoms, *inter alia*, susijusioms su dalyvavimu, priežiūra ir atskaitomybe;

d) veiksmingus bendradarbiavimo būdus ir priemones, atsižvelgiant į EBPO Paramos vystymusi komiteto geriausią patirtį, be kita ko, naudojant naujas priemones, pavyzdžiui, dotacijų ir paskolų derinimo priemones ir kitus rizikos pasidalijimo mechanizmus pasirinktuose sektoriuose bei šalyse, ir privačiojo sektoriaus dalyvavimą, deramai atsižvelgiant į skolos tvarumo ir tokių mechanizmų skaičiaus klausimus, ir reikalavimą atlikti sistemingą poveikio vertinimą laikantis šio reglamento tikslų, visų pirma tikslo mažinti skurdą, taip pat konkrečius paramos biudžetui mechanizmus, pavyzdžiui, sutartis dėl paramos valstybei stiprinti. Visos programos, intervencijos ir bendradarbiavimo būdai bei priemonės pritaikomi atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos šalies partnerės ar regiono partnerio aplinkybes, daugiausia dėmesio skiriant programomis grindžiamiems požiūriams, nuspėjamam pagalbos lėšų teikimui, privačių išteklių sutelkimui, įskaitant vietos privačiojo sektoriaus išteklius, visuotinėms ir nediskriminacinėms galimybėms naudotis pagrindinėmis paslaugomis ir šalių sistemų plėtojimui ir naudojimui;

e) sutelkti nacionalines pajamas ir stiprinti šalių partnerių fiskalinę politiką, kad būtų mažinamas skurdas ir priklausomybė nuo pagalbos;

f) didesnį politikos ir programavimo poveikį koordinuojant ir derinant paramos teikėjų veiklą ir užtikrinant jos nuoseklumą, siekiant kurti sinergiją ir sumažinti sutaptį ir dubliavimąsi, pagerinti papildomumą ir remti paramos teikėjų lygmens iniciatyvas, ir koordinuojant veiksmus šalyse partnerėse ir regionuose partneriuose taikant suderintas gaires ir geriausios praktikos principus koordinavimo ir pagalbos veiksmingumo srityse;

g) rezultatais grindžiamą požiūrį į vystymąsi, taip pat naudojant skaidrias šalių valdomas rezultatų sistemas, kurios, kai tinkama, grindžiamos tarptautiniu mastu sutartais tikslais ir tokiais palyginamais ir apibendrinamais rodikliais kaip TVT, kad būtų galima įvertinti rezultatus, įskaitant paramos vystymuisi našumą, pasekmes bei poveikį, ir apie juos pranešti.

6. Sąjunga, *inter alia*, remia dvišalį, regioninį ir daugiašalį bendradarbiavimą ir dialogą, partnerystės susitarimų vystymosi aspektą ir trišalį bendradarbiavimą. Sąjunga skatina Pietų šalių savitarpio bendradarbiavimą.

7. Vykdydama vystomojo bendradarbiavimo veiklą, Sąjunga prireikus remiasi patirtimi, kurią valstybės narės įgijo vykstant reformų procesams ir pereinamuoju laikotarpiu, ir ja dalijasi.

8. Sąjunga siekia reguliariai keistis informacija su partnerystės subjektais pagal AKR ir ES partnerystės susitarimo 4 straipsnį.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PROGRAMAVIMAS IR LĖŠŲ PASKIRSTYMAS

3 straipsnis

Bendroji lėšų paskirstymo struktūra

1. Komisija nustato daugiametį orientacinį išteklių paskirstymą kiekvienai AKR valstybei ir regionui ir AKR vidaus bendradarbiavimui remdamasi kriterijais, nustatytais AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 3, 9 ir 12c straipsniuose, neviršydama Vidaus susitarimo 2 straipsnyje nustatytų finansinių ribų.

2. Nustatant nacionalines orientacines paskirstytinas lėšas, laikomasi diferencijavimo požiūrio, kad būtų užtikrinta, kad su šalimis partnerėmis būtų palaikomas specialus, konkrečiai prie jų pritaikytas bendradarbiavimas, atsižvelgiant į jų:

a) poreikius;

b) pajėgumą kurti ir naudoti finansinius išteklius bei įsisavinti lėšas;

c) įsipareigojimus ir veiklos rezultatus ir

d) galimą Sąjungos pagalbos poveikį.

Skirstant išteklius prioritetinėmis laikomos šalys, kurioms labiausiai reikia pagalbos, visų pirma mažiausiai išsivysčiusios šalys, mažas pajamas gaunančios šalys, taip pat šalys per krizę, po krizės, esant nestabiliai ir pažeidžiamai padėčiai.

Sąjunga pritaikys savo paramą taikydama dinamiškas, į rezultatus orientuotas konkrečioms šalims skirtas priemones, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgdama į padėtį šalyse ir jų įsipareigojimus bei pažangą gero valdymo, žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės srityse ir jų gebėjimą vykdyti reformas bei atsižvelgti į savo gyventojų reikalavimus ir poreikius.

3. EPF komitetas surengia pasikeitimą nuomonėmis dėl 1 dalyje nurodyto daugiamečio orientacinio išteklių paskirstymo nustatymo metodo.

4 straipsnis

Bendra programavimo struktūra

1. Pagal AKR ir ES partnerystės susitarimą Komisijos valdomas pagalbos AKR valstybėms ir regionams programavimo procesas vykdomas pagal to susitarimo IV priedo 1–14 straipsniuose ir pagal šio reglamento 1 ir 2 straipsniuose išdėstytus bendruosius principus.

2. Išskyrus 3 dalyje nustatytus atvejus, į programavimo procesą bus kuo labiau įtraukiama atitinkama šalis partnerė ar regionas partneris ir programavimas kuo labiau derinamas su šalies partnerės ar regiono partnerio skurdo mažinimo ar lygiavertėmis strategijomis.

Sąjunga ir valstybės narės ankstyvajame etape ir viso programavimo proceso metu tarpusavyje konsultuojasi, kad užtikrintų bendradarbiavimo veiklos darnumą, papildomumą ir nuoseklumą. Konsultuojantis gali būti pradėtas bendras programavimas su valstybėmis narėmis, turinčiomis atstovų vietoje. Bendras programavimas turėtų būti pagrįstas Sąjungos paramos teikėjų lyginamaisiais pranašumais. Kitos valstybės narės raginamos dalyvauti stiprinant Sąjungos bendrus išorės veiksmus.

EIB finansavimo operacijomis prisidedama prie bendrųjų Sąjungos principų, visų pirma apibrėžtų Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 21 straipsnyje, ir AKR ir ES partnerystės susitarimo tikslų, pavyzdžiui, skurdo mažinimo užtikrinant integracinį ir darnų ekonomikos augimą bei ekonominį, aplinkos apsaugos ir socialinį vystymąsi. EIB ir Komisija turėtų siekti atitinkamais atvejais kuo labiau padidinti 11-ojo EPF programavimo proceso sinergiją. Ankstyvajame etape su EIB konsultuojamasi klausimais, susijusiais su jo ekspertine patirtimi ir operacijomis, siekiant padidinti Sąjungos išorės veiksmų darnumą.

Taip pat konsultuojamasi su kitais paramos teikėjais ir vystymosi proceso dalyviais, įskaitant pilietinės visuomenės atstovus ir regionų ir vietos valdžios institucijas.

3. AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 3 straipsnio 3 dalyje ir 4 straipsnio 5 dalyje nurodytomis aplinkybėmis Komisija gali nustatyti konkrečias paramos vystymuisi programavimo ir teikimo nuostatas, pagal atitinkamą Sąjungos politiką pati administruodama atitinkamai valstybei skirtus išteklius.

4. Dvišalę paramą Sąjunga iš esmės skiria daugiausia trijuose sektoriuose, dėl kurių susitaria su šalimis partnerėmis.

5 straipsnis

Programavimo dokumentai

1. Strategijos dokumentai – Sąjungos ir atitinkamos šalies partnerės arba regiono partnerio parengti dokumentai, sudarantys nuoseklų vystomojo bendradarbiavimo politikos pagrindą, atitinkantys AKR ir ES partnerystės susitarimo bendrąjį tikslą ir taikymo sritį, tikslus ir bendruosius principus, taip pat to susitarimo IV priedo 2, 8 ir 12a straipsniuose įtvirtintus principus.

Strategijos dokumentai rengiami ir įgyvendinami vadovaujantis pagalbos veiksmingumo principais: šalies partnerės atsakomybės, partnerystės, koordinavimo, derinimo, suderinimo su šalies paramos gavėjos ar regioninėmis sistemomis, skaidrumo, tarpusavio atskaitomybės ir orientavimosi į rezultatus, kaip nustatyta šio reglamento 2 straipsnyje. Programavimo laikotarpis turi būti iš esmės suderintas su šalių partnerių strategijų ciklais.

2. Atitinkamai šaliai partnerei arba regionui partneriui sutikus, nereikalaujama parengti strategijos dokumentą:

a) šalims arba regionams, kurie kaip vystymosi strategiją turi parengtą vystymosi planą arba panašų vystymosi dokumentą, kuriuo Komisija rėmėsi priimdama atitinkamą daugiametę orientacinę programą;

b) šalims ar regionams, dėl kurių bendro daugiamečio programavimo dokumento susitarė Sąjunga ir valstybės narės;

c) šalims ar regionams, kurie jau turi bendrą pagrindų dokumentą, kuriame nustatytas visapusiškas Sąjungos požiūris į santykius su ta šalimi partnere ar regionu partneriu, įskaitant Sąjungos vystymosi politiką;

d) regionams, kurie turi strategiją, dėl kurios bendrai susitarta su Sąjunga;

e) šalims, kuriose Sąjunga strategiją ketina suderinti su naujuoju šalies ciklu, prasidėsiančiu prieš 2017 m. sausio 1 d.; tokiais atvejais daugiametėje orientacinėje programoje, kuri galios pereinamuoju laikotarpiu nuo 2014 m. iki naujojo šalies ciklo pradžios, bus nustatyti Sąjungos veiksmai šioje šalyje.

3. Nereikalaujama parengti strategijos dokumentus šalims ar regionams, kurie pagal šį reglamentą gauna pradinę Sąjungos lėšų dalį, kuri 2014–2020 m. laikotarpiu neviršija 50 mln. EUR. Tokiais atvejais daugiametėse orientacinėse programose bus nustatyti Sąjungos veiksmai šiose šalyse arba regionuose.

Jeigu 2 ir 3 dalyse nurodytos galimybės šalims partnerėms arba regionams partneriams yra nepriimtinos, parengiamas strategijos dokumentas.

4. Išskyrus 4 straipsnio 3 dalyje numatytų aplinkybių atveju, daugiametės orientacinės programos sudaromos palaikant dialogą su šalimi partnere arba regionu partneriu ir remiantis strategijos dokumentais arba šiame straipsnyje nurodytais panašiais dokumentais ir dėl jų susitariama su atitinkama šalimi ar regionu.

Įgyvendinant šį reglamentą šio straipsnio 2 dalies b punkte numatytas bendras daugiametis programavimo dokumentas, atitinkantis šioje dalyje įtvirtintus principus ir sąlygas, įskaitant orientacines paskirstytinas lėšas, pagal 14 straipsnyje nustatytą procedūrą gali būti laikomas daugiamete orientacine programa, jei dėl to susitariama su šalimi partnere arba regionu partneriu.

5. Daugiametėse orientacinėse programose nustatomi pasirinkti Sąjungos finansavimo prioritetiniai sektoriai, konkretūs tikslai, tikėtini rezultatai, veiklos rodikliai ir tiek bendros, tiek pagal prioritetinę sritį paskirstytinos orientacinės lėšos. Jose taip pat paaiškinama, kaip siūlomomis programomis bus prisidedama prie šiame straipsnyje nurodytos bendros šalies strategijos ir Pokyčių darbotvarkės įgyvendinimo.

Vadovaujantis pagalbos veiksmingumo principais AKR vidaus strategija vengiama susiskaidymo ir užtikrinamas papildomumas bei reali pridėtinė vertė šalių ir regionų programų atžvilgiu.

6. Be šalių ir regionų programavimo dokumentų, laikydamosi AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 12–14 straipsniuose nustatytų principų Komisija ir AKR valstybės, padedant AKR sekretoriatui, bendrai parengia AKR vidaus strategijos dokumentą ir su juo susijusią daugiametę orientacinę programą.

7. 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos specialios nuostatos gali būti taikomos kaip specialios paramos programos, atsižvelgiant į konkrečius 6 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus.

6 straipsnis

Programavimas, skirtas šalims ir regionams per krizę, po krizės ar esant nestabiliai padėčiai

1. Rengiant programavimo dokumentus, skirtus šalims ir regionams per krizę, po krizės ar esantiems nestabilioje padėtyje arba neapsaugotiems nuo gaivalinių nelaimių, tinkamai atsižvelgiama į atitinkamų gyventojų, šalių ar regionų pažeidžiamumą, specialius poreikius ir aplinkybes.

Sąjunga išlieka visapusiškai įsipareigojusi įgyvendinti naująjį susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis ir susitarimo principus, be kita ko, daug dėmesio skirti penkiems taikos ir valstybės kūrimo tikslams, užtikrinti vietos atsakomybę ir tinkamai prisitaikyti prie nacionalinių planų, parengtų įgyvendinant naująjį susitarimą.

Deramas dėmesys bus skirtas konfliktų prevencijai ir sprendimui, valstybės ir taikos kūrimui, susitaikymui po konflikto ir atstatymo priemonėms, konkretų dėmesį skiriant integracinei ir teisėtai politikai, saugumui, teisingumui, ekonomikos pagrindams ir gebėjimų stiprinimui, kad būtų užtikrintas atskaitingas ir teisingas paslaugų teikimas. Itin daug dėmesio bus skiriama moterų vaidmeniui ir vaikų perspektyvoms tuose procesuose.

Jei šalys partnerės ar regionai partneriai yra tiesiogiai susiję su krize, laikotarpiu po krizės ar nestabilia padėtimi arba yra jų paveikti, ypač daug dėmesio skiriama visų atitinkamų subjektų pagalbos, atkuriamųjų ir vystymosi srities veiksmų, be kita ko, skirtų politinių iniciatyvų įgyvendinimui, koordinavimo stiprinimui siekiant padėti pereiti iš ekstremaliosios situacijos į vystymosi etapą. Programose, skirtose šalims ir regionams, kurie yra nestabilioje padėtyje arba kuriuose reguliariai nutinka gaivalinių nelaimių, numatomos pasirengimo nelaimėms ir prevencijos priemonės bei tokių nelaimių padarinių šalinimo veiksmai ir sprendžiami uždaviniai, susiję su pažeidžiamumu dėl sukrėtimų, ir stiprinamas atsparumas.

2. Gali būti atlikta šalių ir regionų per krizę, po krizės ar esant nestabiliai padėčiai, bendradarbiavimo strategijos *ad hoc* peržiūra. Po tokių peržiūrų gali būti pasiūlyta konkreti pritaikyta strategija, kad būtų užtikrintas perėjimas prie ilgalaikio bendradarbiavimo ir vystymosi, skatinamas geresnis humanitarinių ir vystymosi politikos priemonių koordinavimas ir perėjimas nuo vienų prie kitų.

7 straipsnis

Programavimo dokumentų tvirtinimas ir keitimas

1. Komisija patvirtina programavimo dokumentus, įskaitant jų orientacines paskirstytinas lėšas, pagal 14 straipsnyje nustatytą procedūrą.

Programavimo dokumentus perduodama EPF komitetui, Komisija juos taip pat perduoda Jungtinei parlamentinei asamblėjai susipažinti, kartu visapusiškai laikydamasi sprendimų priėmimo procedūros pagal šio reglamento IV antraštinę dalį.

Programavimo dokumentus vėliau tvirtina atitinkama AKR valstybė arba regionas, kaip nustatyta AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priede. Programavimo dokumentų nepasirašiusios šalys arba regionai ir toliau turi teisę gauti finansavimą šio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje nustatytomis sąlygomis.

2. Strategijos dokumentai ir daugiametės orientacinės programos, įskaitant jų orientacines paskirstytinas lėšas, gali būtų koreguojami atsižvelgiant į AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 5, 11 ir 14 straipsniuose numatytas peržiūras.

Laikantis šio reglamento 2 straipsnio 4 dalies bei 3 straipsnio 2 dalies nuostatų ir remiantis ankstesne EPF ir kita patirtimi, įgyta įgyvendinant iniciatyvas, įskaitant įgytą patirtį, orientaciniai išteklių paskirstymai šalims gali būti papildomi, be kita ko, veiklos rezultatais grindžiamu mechanizmu. Šiuo požiūriu, pripažįstant, kad nestabilioms ir pažeidžiamoms valstybėms turi būti taikomos specialios sąlygos siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgta į jų ypatingus poreikius, turi būti skirta išteklių (jei įmanoma, neviršijant 10-ojo EPF Valdymo skatinimui skirtos dalies ribų), kad būtų suteikta paskatų vykdyti į rezultatus orientuotas reformas vadovaujantis Pokyčių darbotvarke ir įgyvendinti AKR ir ES partnerystės susitarime nustatytus įsipareigojimus, EPF komitetas pagal šio reglamento 14 straipsnio 2 dalį surengia pasikeitimą nuomonėmis dėl veiklos rezultatais grindžiamo mechanizmo.

3. 14 straipsnyje nustatytos procedūros taip pat laikomasi darant esminius pakeitimus, dėl kurių iš esmės keičiasi strategija, jos programavimo dokumentai ir (arba) programuojamas išteklių paskirstymas. Jei taikoma, prie programavimo dokumentų pridedamus atitinkamus priedėlius vėliau tvirtina atitinkama AKR valstybė arba regionas.

4. Dėl deramai pagrįstų neišvengiamų skubos priežasčių, pvz., krizių arba tiesioginių grėsmių demokratijai, teisinei valstybei, žmogaus teisėms arba pagrindinėms laisvėms, įskaitant 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, keičiant 5 straipsnyje nurodytus programavimo dokumentus gali būti laikomasi 14 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS

8 straipsnis

Bendroji įgyvendinimo struktūra

AKR valstybėms ir regionams skirta pagalba, kurią pagal AKR ir ES partnerystės susitarimą valdo Komisija ir EIB, teikiama laikantis Vidaus susitarimo 10 straipsnio 2 dalyje nurodyto finansinio reglamento (EPF finansinis reglamentas).

9 straipsnis

Veiksmų programų, atskirų priemonių ir specialių priemonių priėmimas

1. Komisija pavirtina metines veiksmų programas, grindžiamas 5 straipsnyje nurodytais orientaciniais programavimo dokumentais.

Jeigu veiksmai kartojasi, ji taip pat gali priimti daugiametes veiksmų programas, kurių trukmė – iki trejų metų.

Prieš priimant metines arba daugiametes veiksmų programas arba jas priėmus, prireikus ir tinkamai pagrįstais atvejais veiksmas gali būti priimtas kaip atskira priemonė.

2. Metines veiksmų programas ir atskiras priemones Komisija rengia kartu su šalimi partnere ar regionu partneriu, dalyvaujant valstybių narių vietos atstovams ir prireikus koordinuojant veiklą su kitais paramos teikėjais, visų pirma bendro programavimo atvejais, ir su EIB. Vietoje atstovų neturinčios valstybės narės bus informuojamos apie vietoje vykdomą veiklą.

Į veiksmų programas įtraukiamas konkretus kiekvienos numatomos operacijos aprašymas. Tame aprašyme tiksliai nurodomi siekiami tikslai, tikėtini rezultatai ir pagrindinės veiklos rūšys.

Aprašyme išdėstomi tikėtini rezultatai: našumas, pasekmės bei poveikis, nurodomi kiekybiniai ar kokybiniai uždaviniai, pateikiami jų tarpusavio sąsajų ir sąsajų su daugiametėje orientacinėje programoje nustatytais tikslais paaiškinimai. Našumas ir iš esmės pasekmės apibūdinami konkrečiais išmatuojamais ir tikroviškais rodikliais, nustatant pradinius etapus ir per nustatytą laiką pasiektinus lyginamuosius standartus, kuo labiau suderinant su šalies partnerės arba regiono partnerio našumu ir lyginamaisiais standartais. Atitinkamais atvejais bus atliekama sąnaudų ir naudos analizė.

Apibūdinime išdėstoma rizika, atitinkamais atvejais pateikiami pasiūlymai dėl jos sušvelninimo, pateikiama konkretaus sektoriaus konteksto analizė ir nurodomi pagrindiniai suinteresuotieji subjektai, įgyvendinimo metodai, biudžetas ir orientacinis tvarkaraštis, o jei teikiama parama biudžetui – išmokų kriterijai, įskaitant galimas kintamas dalis. Jame taip pat tiksliai nurodomos susijusios paramos priemonės, taip pat stebėsenos, audito ir vertinimo tvarka.

Atitinkamais atvejais apibūdinime taip pat nurodomas papildomumas su dabartine arba numatoma EIB veikla šalyje partnerėje arba regione partneryje.

3. 4 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais ir su nenumatytais tinkamai pagrįstais poreikiais arba išimtinėmis aplinkybėmis susijusiais atvejais Komisija gali patvirtinti specialias priemones, be kita ko, priemones, skirtas perėjimui nuo paramos ekstremaliosios situacijos atveju prie ilgalaikių vystymosi operacijų ar priemonių, siekiant geriau parengti gyventojus pasikartojančioms krizėms.

4. 1 dalyje numatytas veiksmų programas ir atskiras priemones, kurioms skiriama Sąjungos finansinė parama viršija 5 mln. EUR, ir specialias priemones, kurioms skiriama Sąjungos finansinė parama viršija 10 mln. EUR, Komisija priima pagal 14 straipsnyje nurodytą procedūrą. Šios procedūros nereikia laikytis, kai veiksmų programoms ir priemonėms skiriama parama yra mažesnė už tas ribas ir kai jų pakeitimai yra neesminiai. Neesminiai pakeitimai yra techniniai pakeitimai, pavyzdžiui, įgyvendinimo laikotarpio pratęsimas, lėšų perskirstymas neviršijant prognozuojamo biudžeto, biudžeto padidinimas arba sumažinimas ne daugiau kaip 20 % pradinio biudžeto, tačiau neviršijant 10 mln. EUR, jeigu tie pakeitimai iš esmės nepakeičia pradinės veiksmų programos arba priemonės tikslų. Tokiu atveju veiksmų programas ir priemones bei neesminius jų pakeitimus priima Komisija ir per vieną mėnesį nuo jų priėmimo apie tai informuoja EPF komitetą.

Kiekviena valstybė narė gali prašyti, kad projektas arba programa būtų išbraukti iš veiksmų programos, kuri buvo pateikta EPF komitetui laikantis šio reglamento 14 straipsnyje nustatytos tvarkos. Jeigu tokiam prašymui pritaria valstybių narių blokuojanti mažuma, kaip nustatyta Vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su 8 straipsnio 2 dalimi, Komisija priima veiksmų programą į ją neįtraukdama atitinkamo projekto ar programos. Išskyrus atvejus, kai Komisija, atsižvelgdama į valstybių narių nuomonę EPF komitete, nenori, kad išbrauktas projektas ar programa būtų tęsiami, vėlesniame etape tas projektas ar programa EPF komitetui dar kartą pateikiami atskirai nuo veiksmų programos kaip atskira priemonė, kurią tada Komisija priima laikydamasi šio reglamento 14 straipsnyje nustatytos procedūros.

Dėl deramai pagrįstų neišvengiamų skubos priežasčių, pavyzdžiui, krizių, gaivalinių ar žmogaus sukeltų nelaimių, arba tiesioginių grėsmių demokratijai, teisinei valstybei, žmogaus teisėms arba pagrindinėms laisvėms, Komisija gali priimti atskiras arba specialias priemones arba esamų veiksmų programų ir priemonių pakeitimus, laikydamasi šio reglamento 14 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

5. Laikydamasi šio reglamento 14 straipsnyje nustatytos procedūros Komisija priima specialias veiksmų programas Vidaus susitarimo 6 straipsnyje nurodytoms išlaidoms padengti. Išlaidoms padengti parengtų veiksmų programų pakeitimai priimami laikantis tos pačios procedūros.

6. Projekto lygmeniu atliekama atitinkama patikra aplinkosaugos požiūriu, be kita ko, dėl klimato kaitos, biologinės įvairovės ir susijusio socialinio poveikio, atitinkamais atvejais įskaitant aplinkosaugos požiūriu rizikingų projektų poveikio aplinkai įvertinimą, ypač jei tie projektai gali daryti didelį neigiamą poveikį aplinkai ir (arba) turėti didelį neigiamą socialinį poveikį, kurie būtų rizikingi, įvairiapusiai arba beprecedenčiai. Ta patikra atliekama laikantis tarptautiniu mastu pripažintos praktikos. Jei reikia, įgyvendinant sektorines programas atliekamas strateginis poveikio aplinkai vertinimas. Užtikrinama, kad atliekant poveikio aplinkai vertinimą dalyvautų suinteresuotieji subjektai ir kad visuomenė galėtų susipažinti su jo rezultatais.

10 straipsnis

Papildomi valstybių narių įnašai

1. Pagal Vidaus susitarimo 1 straipsnio 9 dalį valstybės narės gali savo iniciatyva teikti Komisijai arba EIB savanoriškus įnašus, nepriskiriamus jungtinio bendro finansavimo priemonėms, kad padėtų pasiekti AKR ir ES partnerystės susitarimo tikslus. Tokie įnašai nedaro poveikio bendram lėšų paskirstymui pagal 11-ąjį EPF. Tokie įnašai tvarkomi taip pat kaip ir Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti valstybių narių reguliarūs įnašai, išskyrus vidaus susitarimo 6 ir 7 straipsnių nuostatose numatytus atvejus, kuriems dvišaliame susitarime dėl įnašų gali būti nustatyta speciali tvarka.

2. Išankstinis lėšų paskirstymas galimas tik tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, atsižvelgiant į 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas išimtines aplinkybes. Tokiu atveju Komisijai patikėti savanoriški įnašai pagal EPF finansinį reglamentą laikomi asignuotomis pajamomis.

3. Papildomos lėšos įtraukiamos į programavimo bei peržiūros procesą ir į šiame reglamente nurodytas metines veiksmų programas, atskiras priemones ir specialias priemones, taip pat atsižvelgiama į šalies partnerės ar regiono partnerio atsakomybę.

4. Bet kokius paskesnius veiksmų programų, atskirų priemonių arba specialių priemonių pakeitimus Komisija priima laikydamasi 9 straipsnio.

5. Valstybės narės, kurios Komisijai arba EIB patiki papildomus savanoriškus įnašus, kad padėtų pasiekti AKR ir ES partnerystės susitarimo tikslus, apie tuos įnašus iš anksto praneša Tarybai, EPF komitetui arba IP komitetui.

11 straipsnis

Mokesčiai, muitai ir rinkliavos

Už Sąjungos pagalbą specialūs mokesčiai, muitai arba rinkliavos nemokami arba nerenkami.

Nedarant poveikio AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 31 straipsniui, tokie mokesčiai, muitai ir rinkliavos gali būti renkami sąlygomis, nustatytomis EPF finansiniame reglamente.

12 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamus veiksmus Sąjungos finansiniai interesai būtų apsaugoti taikant prevencines kovos su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veika priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus, o nustačius pažeidimus – susigrąžinant neteisingai sumokėtas sumas arba, tam tikrais atvejais, išieškant žalos atlyginimą ir, tam tikrais atvejais, taikant veiksmingas, proporcingas bei atgrasomąsias administracines ir finansines nuobaudas.

2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, pagal šį reglamentą gavusių Sąjungos lėšų, auditą ir remiantis dokumentais ir patikrinimais vietoje juos tikrinti, o tarptautinių organizacijų atveju – įgaliojimai jas tikrinti laikantis su jomis sudarytų susitarimų.

3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ([1]) ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ([2]) nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veikos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejus, susijusius su pagal šį reglamentą finansuojamais dotacijų susitarimais, dotacijų sprendimais arba sutartimis.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis bei tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijų susitarimus ir dotacijų sprendimus, sudaromus įgyvendinant šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai pagal jų atitinkamą kompetenciją atlikti tokį auditą, patikras vietoje ir tikrinimus.

13 straipsnis

Nacionalinės priklausomybės ir kilmės taisyklės, taikomos viešųjų pirkimų konkursuose, konkursuose dėl dotacijų skyrimo ir kituose konkursuose

Nacionalinės priklausomybės ir kilmės taisyklės, taikomos viešųjų pirkimų konkursuose, konkursuose dėl dotacijų skyrimo ir kituose konkursuose, nustatytos AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 20 straipsnyje.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SPRENDIMŲ PRIĖMIMO PROCEDŪROS

14 straipsnis

EPF komiteto pareigos

1. Pagal Vidaus susitarimo 8 straipsnį įsteigtas EPF komitetas teikia savo nuomonę laikydamasis šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytos procedūros.

EIB stebėtojas dalyvauja EPF komiteto darbe nagrinėjant su EIB susijusius klausimus.

2. EPF komiteto užduotys apima šio reglamento II ir III antraštinėse dalyse nurodytas pareigas:

a) Sąjungos pagalbos pagal 11-ąjį EPF programavimą ir programavimo peržiūras, ypač daug dėmesio skiriant šalies, regiono ir AKR vidaus strategijoms, ir

b) Sąjungos paramos teikimo stebėseną ir vertinimą, be kita ko, atsižvelgiant į paramos poveikį mažinant skurdą, sektoriams būdingus aspektus, kompleksinius klausimus, veiklos koordinavimo vietos lygiu su valstybėmis narėmis ir kitais paramos teikėjais veikimą ir pažangą laikantis 2 straipsnyje nurodytų pagalbos veiksmingumo principų.

([1]) 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

([2]) 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

Paramos biudžetui programų, dėl kurių EPF komitetas pareiškė palankią nuomonę, tačiau kurių įgyvendinimas yra sustabdytas, atveju Komisija iš anksto informuoja komitetą apie jų sustabdymą ir paskesnį sprendimą atnaujinti išmokų mokėjimą.

Kiekviena valstybė narė gali bet kuriuo metu prašyti Komisijos suteikti informaciją EPF komitetui ir surengti pasikeitimą nuomonėmis dėl klausimų, susijusių su šioje dalyje nurodytomis užduotimis. Po tokių pasikeitimų nuomonėmis valstybės narės gali parengti rekomendacijas, į kurias Komisija turi atsižvelgti.

3. Kai EPF komiteto prašoma pateikti nuomonę, Komisijos atstovas per laikotarpį, nustatytą Tarybos sprendime dėl EPF komiteto darbo tvarkos taisyklių, nurodytame Vidaus susitarimo 8 straipsnio 5 dalyje, pateikia priemonių, kurių reikia imtis, projektą. EPF komitetas savo nuomonę pateikia per ne ilgesnį kaip 30 dienų laikotarpį, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Keičiantis nuomonėmis dalyvauja EIB. Nuomonė patvirtinama kvalifikuota balsų dauguma, kaip išdėstyta vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje, remiantis valstybių narių balsais, kurie skaičiuojami Vidaus susitarimo 8 straipsnio 2 dalyje nustatytu būdu.

EPF komitetui pateikus savo nuomonę, Komisija patvirtina priemones, kurios taikomos nedelsiant.

Tačiau, jeigu tokios priemonės neatitinka EPF komiteto nuomonės, Komisija nedelsdama apie jas praneša Tarybai. Tokiu atveju Komisija atideda šių priemonių taikymą laikotarpiui, kuris iš esmės neviršija 30 dienų nuo tokio pranešimo dienos, tačiau kurį išskirtinėmis aplinkybėmis galima pratęsti dar vienam 30 dienų neviršijančiam laikotarpiui. Taryba, spręsdama tokia pačia kvalifikuota balsų dauguma kaip EPF komitetas, per šį laikotarpį gali priimti kitokį sprendimą.

4. Dėl deramai pagrįstų neišvengiamų skubos priežasčių, kaip numatyta 7 straipsnio 4 dalyje ir 9 straipsnio 4 dalyje, Komisija priima priemones, kurios taikomos nedelsiant, apie jas iš anksto nepranešdama EPF komitetui, ir tokios priemonės galioja priimto arba pakeisto dokumento, veiksmų programos arba priemonės taikymo laikotarpiu.

Praėjus ne daugiau kaip 14 dienų nuo priemonių priėmimo, pirmininkas jas teikia EPF komitetui, kad šis pateiktų savo nuomonę.

Jeigu EPF komitetas pateikia nepalankią nuomonę pagal šio straipsnio 3 dalį, Komisija nedelsdama panaikina pagal šios dalies pirmą pastraipą priimtas priemones.

15 straipsnis

Afrikos taikos priemonė

AKR vidaus orientacinėse programose numatoma skirti lėšų Afrikos taikos priemonei. Toks finansavimas gali būti papildytas regioninėmis orientacinėmis programomis. Konkreti procedūra taikoma taip:

a) Afrikos Sąjungos prašymu, kurį patvirtino AKR ir ES ambasadorių komitetas, Komisija rengia daugiametes veiksmų programas, kuriose tiksliai nurodomi siekiami tikslai, galimų intervencinių veiksmų apimtis bei pobūdis ir įgyvendinimo tvarka; intervencinių priemonių lygmeniu nustatomas sutartas ataskaitų teikimo formatas. Veiksmų programos priede aprašomos konkrečios sprendimų priėmimo procedūros, taikomos kiekvienai galimai intervencijai atsižvelgiant į jų pobūdį, dydį ir skubumą;

b) prieš Komisijai patvirtinant veiksmų programą, šias veiksmų programas, įskaitant a punkte nurodytą priedą, ir visus jos pakeitimus apsvarsto atitinkamos parengiamosios Tarybos darbo grupės bei Politinis ir saugumo komitetas ir kvalifikuota balsų dauguma patvirtina COREPER, kaip nustatyta Vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje;

c) veiksmų programomis, išskyrus a punkte nurodytą priedą, remiamasi sudarant Komisijos ir Afrikos Sąjungos finansavimo susitarimą;

d) visas intervencines priemones, kurios turi būti įgyvendinamos pagal finansavimo susitarimą, pirmiausia patvirtina Politinis ir saugumo komitetas; prieš intervencines priemones pateikiant Politiniam ir saugumo komitetui arba bent prieš pradedant finansuoti naujas taikos paramos operacijas, apie tai deramu laiku informuojamos atitinkamos parengiamosios Tarybos darbo grupės arba su jomis laiku konsultuojamasi laikantis a punkte nurodytų konkrečių sprendimų priėmimo procedūrų siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta ne tik į numatytų priemonių karinius ir saugumo aspektus, bet ir į su vystymusi bei finansavimu susijusius aspektus. Nedarant poveikio taikos paramos operacijų finansavimui, ypač daug dėmesio skiriama veiklai, kuri pripažįstama kaip OPV;

e) kasmet Tarybos arba EPF komiteto prašymu Komisija, kad informuotų Tarybą ir EPF komitetą, parengia lėšų panaudojimo veiklos ataskaitą, atskirdama su OPV susijusius ir su OPV nesusijusius įsipareigojimus ir išmokas.

Pasibaigus pirmosios daugiametės veiksmų programos įgyvendinimui Sąjunga ir jos valstybės narės peržiūrės Afrikos taikos priemonės rezultatus bei procedūras ir apsvarstys galimo finansavimo ateityje galimybes. Tokiomis aplinkybėmis ir siekdamos Afrikos taikos priemonei suteikti tvirtesnį pagrindą, Sąjunga ir jos valstybės narės surengs diskusijas, kuriose bus sprendžiamas tiek lėšų skyrimo taikos paramos operacijoms, įskaitant EPF finansuojamas operacijas, tiek tvarios Sąjungos paramos skyrimo Afrikos vadovaujamoms taikos paramos operacijoms po 2020 m. klausimas. Be to, ne vėliau kaip 2018 m. Komisija atliks Afrikos taikos priemonės įvertinimą.

16 straipsnis

Investicinės priemonės komitetas

1. Investicinės priemonės (IP) komitetą, įsteigtą remiant EIB pagal Vidaus susitarimo 9 straipsnį, sudaro valstybių narių atstovai ir Komisijos atstovas. Komiteto posėdžiuose kviečiamas dalyvauti vienas stebėtojas iš Tarybos Generalinio sekretoriato ir vienas stebėtojas iš Europos išorės veiksmų tarnybos. Kiekviena valstybė narė ir Komisija paskiria vieną atstovą ir vieną paskirtą pakaitinį narį. Kad būtų išlaikytas tęstinumas, IP komiteto nariai iš savo tarpo dvejų metų kadencijai išrenka IP komiteto pirmininką. EIB teikia komiteto sekretoriato ir pagalbines paslaugas. Balsuoja tik valstybių narių paskirti IP komiteto nariai arba jų pakaitiniai nariai.

Remdamasi EIB pasiūlymu, parengtu pasikonsultavus su Komisija, Taryba vieningai priima IP komiteto darbo tvarkos taisykles.

IP komitetas sprendimus priima kvalifikuota balsų dauguma. Balsai skaičiuojami Vidaus susitarimo 8 straipsnyje nustatytu būdu.

IP komitetas rengia posėdžius bent keturis kartus per metus. EIB arba IP komiteto narių prašymu gali būti šaukiami papildomi posėdžiai, kaip nustatyta jo darbo tvarkos taisyklėse. Be to, IP komitetas gali pateikti nuomonę taikydamas rašytinę procedūrą, laikydamasis darbo tvarkos taisyklių.

2. IP komitetas tvirtina:

a) IP įgyvendinimo veiklos gaires;

b) IP investicijų strategijas ir verslo planus, įskaitant veiklos rezultatų rodiklius, vadovaudamasis AKR ir ES partnerystės susitarime išdėstytais tikslais ir bendraisiais Sąjungos vystymosi politikos principais;

c) IP metines ataskaitas;

d) visus su IP susijusius bendrosios politikos dokumentus, įskaitant vertinimo ataskaitas.

3. Be to, IP komitetas pateikia savo nuomonę apie:

a) pasiūlymus pagal AKR ir ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalį ir 4 straipsnio 2 dalies b punktą suteikti palūkanų subsidiją. Tokiais atvejais IP komitetas taip pat pateikia nuomonę apie tokios palūkanų subsidijos naudojimą;

b) pasiūlymus dėl IP investavimo į projektą, dėl kurio Komisija pateikė nepalankią nuomonę;

c) kitus pasiūlymus, susijusius su IP ir grindžiamus IP veiklos gairėse apibrėžtais bendraisiais principais;

d) pasiūlymus, susijusius su EIB rezultatų vertinimo sistemos plėtojimu, kad ši sistema būtų taikoma pagal AKR ir ES partnerystės susitarimą vykdomoms operacijoms.

Kad būtų supaprastintas nedidelės apimties operacijų patvirtinimo procesas, IP komitetas gali pareikšti palankią nuomonę dėl EIB pasiūlymų dėl bendrai paskirstytinų lėšų (palūkanų subsidijos, techninė pagalba) arba bendro pobūdžio leidimo (skolinimas, kapitalas), kuriuos vėliau, IP komitetui ir (arba) Komisijai nepareiškus kitos nuomonės, EIB paskirsto atskiriems projektams atsižvelgdamas į kriterijus, kurie nustatyti bendrai paskirstytinoms lėšoms arba bendro pobūdžio leidimams, įskaitant maksimalų lėšų paskyrimą vienam projektui.

Be to, EIB valdymo organai gali kartais paprašyti, kad IP komitetas pateiktų nuomonę dėl visų pasiūlymų dėl finansavimo arba dėl tam tikrų kategorijų pasiūlymų dėl finansavimo.

4. EIB laiku pateikia IP komitetui bet kuriuos klausimus, dėl kurių būtinas IP komiteto patvirtinimas arba nuomonė, kaip numatyta atitinkamai 2 ir 3 dalyse. Visi IP komitetui pateikiami pasiūlymai siekiant gauti jo nuomonę parengiami pagal atitinkamus IP veiklos gairėse nustatytus kriterijus ir principus.

5. EIB glaudžiai bendradarbiauja su Komisija ir atitinkamais atvejais koordinuoja savo operacijas su kitais paramos teikėjais. Be kita ko, EIB:

a) kartu su Komisija parengia arba peržiūri IP veiklos gaires, nurodytas 2 dalies a punkte. EIB atsako už tai, kad būtų laikomasi gairių, ir užtikrina, kad rengiant EIB remiamus projektus būtų laikomasi tarptautinių socialinių ir aplinkosaugos standartų, ir kad jie atitiktų AKR ir ES partnerystės susitarimo tikslus, bendruosius Sąjungos vystymosi politikos principus ir atitinkamas šalių ar regionų bendradarbiavimo strategijas;

b) prašo Komisijos nuomonės dėl rengiamų investavimo strategijų, verslo planų ir bendrosios politikos dokumentų;

c) informuoja Komisiją apie projektus, administruojamus pagal 18 straipsnio 1 dalį. Vertindamas projektus, EIB prašo, kad Komisija pateiktų nuomonę dėl projektų atitikties atitinkamos valstybės bendradarbiavimo strategijai arba regioninei bendradarbiavimo strategijai arba, atsižvelgiant į aplinkybes, IP bendriesiems tikslams;

d) išskyrus palūkanų subsidijas, susijusias su 3 dalies a punkte nurodytomis bendrai paskirstytinomis lėšomis, vertindamas projektą prašo Komisijos pritarimo siekiant nuspręsti, ar IP komitetui teikiamas pasiūlymas dėl palūkanų subsidijos atitinka AKR ir ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį bei IP veiklos gairėse nustatytus kriterijus.

Laikoma, kad Komisija pateikė palankią nuomonę apie pasiūlymą arba sutiko su juo, jeigu per tris savaites nuo pasiūlymo pateikimo dienos ji nepraneša apie nepalankią nuomonę dėl tokio pasiūlymo. Nuomonių apie finansų arba viešojo sektoriaus projektus pateikimo bei pritarimo palūkanų subsidijoms atvejais Komisija gali prašyti, kad galutinis pasiūlymas dėl projekto jai būtų pateiktas likus dviem savaitėms iki jo išsiuntimo IP komitetui, kad ji galėtų pareikšti savo nuomonę arba pritarimą.

6. EIB nesiima 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytų veiksmų, jeigu IP komitetas nepateikia palankios nuomonės.

Gavęs palankią IP komiteto nuomonę, EIB priima sprendimą dėl pasiūlymo, laikydamasis savo nustatytos tvarkos. Visų pirma jis gali nuspręsti nenagrinėti pasiūlymo. EIB reguliariai informuoja IP komitetą ir Komisiją apie tuos atvejus, kai jis nusprendžia nesiimti jokių veiksmų dėl pasiūlymo.

Paskolų, skiriamų iš nuosavų išteklių, ir IP investicijų, kurioms nereikia IP komiteto nuomonės, atveju EIB priima sprendimą dėl pasiūlymo vadovaudamasis savo nustatyta tvarka, o IP atveju — pagal IP komiteto patvirtintas IP veiklos gaires ir investavimo strategijas.

Nepaisydamas nepalankios IP komiteto nuomonės dėl pasiūlymo suteikti palūkanų subsidiją, EIB gali skirti atitinkamą paskolą negaudamas palūkanų subsidijos teikiamos naudos. EIB reguliariai informuoja IP komitetą ir Komisiją kiekvienu atveju, kai jis nusprendžia imtis tokių veiksmų dėl paskolos.

Atsižvelgdamas į IP veiklos gairėse nustatytas sąlygas ir su sąlyga, kad pagrindinis atitinkamos paskolos arba IP investicijos tikslas liktų nepakitęs, EIB gali nuspręsti pakeisti IP paskolos arba investicijos, dėl kurios IP komitetas pareiškė palankią nuomonę pagal 3 dalį, arba paskolos, dėl kurios IP komitetas pareiškė palankią nuomonę palūkanų subsidijų atžvilgiu, sąlygas. Visų pirma EIB gali nuspręsti padidinti paskolos arba IP investicijos sumą iki 20 %.

Dėl tokio padidinimo su palūkanų subsidijomis susijusių AKR ir ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalyje nurodytų projektų atžvilgiu gali proporcingai išaugti palūkanų subsidijos vertė. EIB reguliariai informuoja IP komitetą ir Komisiją kiekvienu atveju, kai jis nusprendžia imtis tokių veiksmų. AKR ir ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalyje nurodytų projektų atveju, jeigu prašoma padidinti subsidijos vertę, IP komitetas turi pateikti savo nuomonę prieš EIB imantis atitinkamų veiksmų.

7. EIB valdo IP investicijas ir visas minėtos IP vardu laikomas lėšas, atsižvelgdamas į AKR ir ES partnerystės susitarime išdėstytus tikslus. Visų pirma, laikydamasis IP veiklos gairių, jis gali dalyvauti juridinių asmenų, į kuriuos investuojamos IP lėšos, valdymo ir priežiūros organų veikloje ir siekti kompromisų dėl IP priklausančių teisių, jas įgyvendinti bei keisti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Trečiosios šalies arba regiono dalyvavimas

Siekdama užtikrinti Sąjungos pagalbos nuoseklumą ir veiksmingumą, Komisija gali nuspręsti, kad AKR nepriklausančios besivystančios valstybės ir regioninės integracijos organizacijos, kuriose dalyvauja AKR valstybės ir kurios skatina regioninį bendradarbiavimą ir integraciją, atitinkančios reikalavimus Sąjungos pagalbai gauti pagal Sąjungos išorės veiksmų finansavimo priemones, jeigu atitinkamas projektas arba programa yra regioninio arba tarpvalstybinio pobūdžio ir atitinka AKR ir ES partnerystės susitarimo IV priedo 6 straipsnį, atitinka reikalavimus Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodytoms lėšoms gauti. UŠT, atitinkančios reikalavimus Sąjungos pagalbai pagal Tarybos sprendimą 2013/755/ES gauti, ir Sąjungos atokiausi regionai taip pat gali dalyvauti regioninio bendradarbiavimo projektuose arba programose ir tokiam teritorijų arba atokiausių regionų dalyvavimui būtinas finansavimas papildomas lėšomis, nurodytomis Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje. Turėtų būti atsižvelgiama į valstybių narių, Sąjungos atokiausių regionų, UŠT ir AKR valstybių sustiprinto bendradarbiavimo tikslus ir prireikus turėtų būti sukurti koordinavimo mechanizmai. Toks finansavimas ir tokie finansavimo būdai, nurodyti Tarybos reglamente (ES) 2015/323 ([1]), gali būti nustatyti strategijos dokumentuose, daugiametėse orientacinėse programose, veiksmų programose ir priemonėse, nurodytose šio reglamento 9 straipsnyje.

18 straipsnis

Pagal EPF teikiamos paramos stebėsena, ataskaitų teikimas ir vertinimas

1. Komisija ir EIB reguliariai stebi savo finansuojamus veiksmus bei priemones ir apžvelgia pažangą, padarytą siekiant tikėtinų rezultatų. Komisija taip pat vertina sektorinės politikos ir veiksmų poveikį ir veiksmingumą, taip pat programavimo veiksmingumą, ir prireikus pasinaudoja nepriklausomais išorės vertinimais. Bus tinkamai atsižvelgiama į Tarybos pasiūlymus dėl nepriklausomų išorės vertinimų. Vertinimai turėtų būti grindžiami EBPO/DAC gerosios praktikos principais, siekiant nustatyti, ar buvo pasiekti konkretūs tikslai, atsižvelgiant į lyčių lygybės aspektą, ir parengti rekomendacijas bei pateikti įrodymų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas mokytis, kad ateityje būtų galima geriau vykdyti operacijas. Tie įvertinimai atliekami remiantis iš anksto apibrėžtais, aiškiais, skaidriais ir atitinkamais atvejais konkrečioms šalims skirtais ir išmatuojamais rodikliais.

EIB pagal procedūras, nustatytas IP veiklos gairėse, Komisijai ir valstybėms narėms reguliariai praneša apie projektų, finansuojamų iš 11-ojo EPF išteklių, kuriuos jis administruoja, įgyvendinimą.

2. Komisija atliktų vertinimų ataskaitas ir tarnybų atsakymus į pagrindines rekomendacijas EFP komitete pateikia valstybėms narėms ir EIB susipažinti. Valstybių narių prašymu visos įvertinimų ataskaitos, įskaitant rekomendacijas ir tolesnius veiksmus, gali būti svarstomi EFP komitete. Tokiais atvejais Komisija praėjus vieneriems metams EPF komitetui pateiks ataskaitą dėl sutartų tolesnių veiksmų įgyvendinimo. Į rezultatus atsižvelgiama rengiant programas ir paskirstant išteklius.

3. Komisija į Sąjungos pagal šį reglamentą suteiktos pagalbos vertinimo etapą deramai įtraukia atitinkamus suinteresuotuosius subjektus ir prireikus gali siekti atlikti bendrus vertinimus su valstybėmis narėmis, kitais paramos teikėjais ir vystymosi partneriais.

4. Komisija išnagrinėja pažangą, padarytą įgyvendinant 11-ąjį EPF, įskaitant daugiametes orientacines programas, ir nuo 2016 m. Tarybai teikia metines įgyvendinimo ataskaitas. Ataskaitoje bus pateikta pagrindinių rezultatų ir pasekmių analizė, o kai įmanoma – Sąjungos finansinės paramos poveikio analizė. Šiuo tikslu bus sukurta rezultatų sistema. Ši ataskaita taip pat siunčiama Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui.

([1]) 2015 m. kovo 2 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/323 dėl finansinio reglamento taikomo 11-ajam Europos plėtros fondui (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 17).

5. Kasmet rengiamoje ataskaitoje taip pat pateikiama praėjusių metų informacija apie finansuotas priemones, stebėsenos rezultatus ir vertinimo veiklą, atitinkamų vystymosi partnerių dalyvavimą, įsipareigojimų ir mokėjimų vykdymą pagal šalis, regionus ir bendradarbiavimo sektorius. Be to, joje pateikiama iš pradžių numatytų ir pasiektų rezultatų kokybinė analizė, grindžiama, be kita ko, stebėsenos sistemų duomenimis, ir tolesni su įgyta patirtimi susiję veiksmai.

6. Kiek įmanoma, ataskaitoje naudojami konkretūs ir išmatuojami paramos poveikio siekiant AKR ir ES partnerystės susitarimo tikslų rodikliai. Joje atsižvelgiama į įgytą patirtį ir veiksmus, kurių imtasi siekiant laikytis ankstesnių metų vertinimų rekomendacijų. Kai įmanoma ir tikslinga, ataskaitoje taip pat įvertinamas pagalbos veiksmingumo principų laikymasis, be kita ko, naujų finansinių priemonių atveju.

7. Sąjunga ir jos valstybės narės ne vėliau kaip iki 2018 m. pabaigos atlieka veiklos rezultatų peržiūrą, kurioje įvertina įsipareigojimų įgyvendinimą bei lėšų išmokėjimą ir suteiktos paramos rezultatus bei poveikį pagal našumo, pasekmių ir poveikio rodiklius, pagal kuriuos vertinamas išteklių naudojimo veiksmingumas ir EPF veiksmingumas. Jos taip pat išnagrinėja finansuotų priemonių įnašą siekiant AKR ir ES partnerystės susitarimo tikslų ir įgyvendinant Sąjungos prioritetus, kaip nustatyta Pokyčių darbotvarkėje. Peržiūra atliekama remiantis Komisijos pasiūlymu.

8. EIB teikia IP komitetui informaciją apie pažangą, padarytą įgyvendinant IP tikslus. Pagal AKR ir ES partnerystės susitarimo II priedo 6b straipsnį, bendri IP veiklos rezultatai vertinami atliekant bendrą 11-ojo EPF laikotarpio vidurio ir pabaigos peržiūrą. Laikotarpio vidurio peržiūrą, bendradarbiaudamas su EIB, atlieka nepriklausomas išorės ekspertas; jos rezultatai pateikiami IP komitetui.

19 straipsnis

Veiksmų klimato kaitos ir biologinės įvairovės srityje išlaidos

Bendrų su veiksmais klimato kaitos ir biologinės įvairovės srityse susijusių išlaidų metinė sąmata sudaroma remiantis priimtais orientaciniais programavimo dokumentais. Pagal EPF skiriamam finansavimui taikoma metinė stebėjimo sistema, grindžiama EBPO metodika („Rio rodikliai“) (neatmetant galimybės taikyti tikslesnes metodikas, jei tokių yra), integruota į esamą Sąjungos programų veiklos rezultatų valdymo metodiką, pagal kurią kiekybiškai įvertinamos išlaidos, susijusios su veiksmais klimato kaitos ir biologinės įvairovės srityse įgyvendinant veiksmų programas, atskiras ir specialias priemones, nurodytas 9 straipsnyje, ir nurodyta vertinimuose bei kasmet teikiamose ataskaitose.

20 straipsnis

Europos išorės veiksmų tarnyba

Šis reglamentas taikomas atsižvelgiant į Sprendimą 2010/427/ES.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
D. REIZNIECE-OZOLA

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/323

2015 m. kovo 2 d.

dėl 11-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės narių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą su paskutiniais pakeitimais ([1]) (toliau – AKR ir ES partnerystės susitarimas),

atsižvelgdama į Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių Vyriausybių atstovų vidaus susitarimą dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirta dalis ([2]) (toliau – Vidaus susitarimas), ypač į jo 10 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę ([3]),

atsižvelgdama į Europos investicijų banko nuomonę,

kadangi:

(1) turėtų būti nustatytos išsamios valstybių narių įnašų į 11-ąjį Europos plėtros fondą (toliau –EPF), įsteigtą Vidaus susitarimu, mokėjimo taisyklės;

(2) turėtų būti nustatytos sąlygos, pagal kurias Audito Rūmai privalo vykdyti savo įgaliojimus 11-ojo EPF atžvilgiu;

(3) turėtų būti nustatytos išsamios 11-ojo EPF finansinio įgyvendinimo taisyklės, visų pirma susijusios su taikytinais principais, jo išteklių struktūra, finansų pareigūnais ir subjektais, kuriems patikėtos biudžeto vykdymo užduotys, finansavimo sprendimais, įsipareigojimais ir mokėjimais, finansavimo rūšimis, įskaitant viešuosius pirkimus, dotacijas, finansines priemones ir Sąjungos patikos fondus, ataskaitų pateikimu ir apskaita, Audito Rūmų atliekamu išorės auditu ir Europos Parlamento atliekamu biudžeto įvykdymo patvirtinimu, ir Europos investicijų banko (EIB) valdoma investicine priemone;

(4) supaprastinimo ir nuoseklumo tikslais šis reglamentas turėtų būti kiek įmanoma suderintas su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ([4]) ir Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) Nr. 1268/2012 ([5]). Toks suderinamumas būtų pasiektas tiesioginėmis nuorodomis į tuos reglamentus ir toks suderinimas turėtų, viena vertus, suteikti galimybę lengvai nustatyti 11-ojo EPF finansinio įgyvendinimo ypatumus ir, kita vertus, sumažinti Sąjungos finansavimo taisyklių išorės veiksmų srityje įvairovę, dėl kurios atsiranda bereikalinga našta paramos gavėjams, Komisijai ir kitiems susijusiems subjektams;

([1]) OL L 317, 2000 12 15, p. 3.
([2]) OL L 210, 2013 8 6, p. 1.
([3]) OL C 370, 2013 12 17, p. 1.
([4]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1.)
([5]) 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1.)

(5) reikėtų priminti, kad 11-ojo EPF finansinio įgyvendinimo sistemą be šio reglamento sudaro kelios priemonės: AKR ir ES partnerystės susitarimas, visų pirma jo IV priedas, Vidaus susitarimas, Tarybos sprendimas 2013/755/ES ([1]) (toliau – Užjūrio asociacijos sprendimas) ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/322 ([2]) (toliau – Įgyvendinimo reglamentas);

(6) 11-ojo EPF finansinis įgyvendinimas turėtų būti vykdomas vadovaujantis vieningumo ir biudžeto tikslumo, apskaitos vieneto, universalumo, konkretumo, patikimo finansų valdymo ir skaidrumo principais. Atsižvelgiant į daugiametę 11-ojo EPF struktūrą, metinio biudžeto periodiškumo principas 11-ajam EPF neturėtų būti taikomas;

(7) rėmimo priemonių ištekliai 11-ojo EPF programų poveikiui didinti pagal Vidaus susitarimo 6 straipsnį taip pat turėtų būti naudojami 11-ojo EPF finansų valdymui ir prognozavimui gerinti;

(8) taisyklės, susijusios su finansų pareigūnais, t. y. leidimus suteikiančiais ir apskaitos pareigūnais, įgaliojimu vykdyti jų užduotis ir jų atsakomybe, turėtų būti suderintos su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, nes įgyvendindama 11-ąjį EPF Komisija prisiima tą pačią vykdomąją atsakomybę;

(9) reikėtų nustatyti išsamias taisykles, pagal kurias leidimus suteikiantis pareigūnas Komisijos įgaliojimu nustatytų būtinus susitarimus su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybėmis (AKR valstybės) ir užjūrio šalims bei teritorijoms (UŠT) siekiant užtikrinti tinkamą operacijų vykdymą, glaudžiai bendradarbiaudamas su nacionaliniu, regioniniu, AKR vidaus ar teritoriniu leidimus suteikiančiu pareigūnu, paskirtu AKR valstybių arba UŠT;

(10) netiesioginio valdymo taisyklės, kurios apima biudžeto vykdymo užduočių pavedimą ir jo sąlygas bei ribas, turėtų būti suderintos su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012. Be to, siekiant užtikrinti nuoseklų išorės veiksmų finansavimo įgyvendinimą, turėtų būti nustatyta nuostata dėl biudžeto vykdymo užduočių perdavimo, atitinkanti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 ([3]), nuostatą. Vis dėlto šiame reglamente turėtų būti išdėstytos konkrečios nuostatos dėl laikinai nacionalinį leidimus suteikiantį pareigūną pakeičiančių pareigūnų, dėl AKR valstybių ir UŠT pavedamų užduočių paslaugų teikėjui ir dėl Sąjungos finansinių interesų apsaugos stiprinimo netiesioginio valdymo su AKR valstybėmis ir UŠT atveju;

(11) nors EPF ištekliai nebus įgyvendinami pagal pasidalijamojo valdymo principą, šiuo reglamentu turėtų būti suteikta galimybė, kad vykdant AKR valstybių bei UŠT ir Sąjungos atokiausių regionų regioninį bendradarbiavimą, EPF išteklius ir paramą Europos regioninės plėtros fondo (toliau – ERPF) lėšomis, skirtą Sąjungos atokiausiems regionams, galėtų įgyvendinti tas pats subjektas: EPF išteklius – pagal šį reglamentą, o ERPF lėšas –pagal pasidalijamojo valdymo principą;

(12) kai Komisija įgyvendina 11-ąjį EPF, nuostatos dėl finansavimo sprendimų turėtų būti suderintos su Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatomis;

(13) įsipareigojimų taisyklės turėtų būti suderintos su Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 taisyklėmis, išskyrus laikinuosius įsipareigojimus, kurių neturėtų būti 11-ajame EPF. Be to, jeigu to reikia veiksmams, vykdomiems netiesioginiai valdant AKR valstybėms arba UŠT, terminai turėtų būti pratęsti;

(14) mokėjimų terminai turėtų būti suderinti su Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 numatytais terminais. Turėtų būti nustatytos specialios nuostatos, kai AKR valstybėms ir UŠT nėra pavesta vykdyti mokėjimus pagal netiesioginio valdymo principą ir kai dėl to Komisija toliau vykdo mokėjimus paramos gavėjams;

([1]) 2013 m. lapkričio 25 d. Tarybos sprendimas 2013/755/ES dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos (Užjūrio asociacijos sprendimas) (OL L 344, 2013 12 19, p. 1).
([2]) 2015 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/322 dėl 11-ojo Europos plėtros fondo įgyvendinimo (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).
([3]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

(15) įvairios įgyvendinimo nuostatos, susijusios su vidaus auditoriumi, geru administravimu ir teisių gynimo priemonėmis, IT sistema, elektroniniu perdavimu, e. valdžia, administracinėmis bei finansinėmis nuobaudomis ir draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinės duomenų bazės naudojimu, turėtų būti suderintos su Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatomis. Be to, kai 11-asis EPF yra įgyvendinamas pagal netiesioginio valdymo su AKR valstybėmis ir UŠT principą, Sąjungos finansinių interesų apsauga taikant administracines nuobaudas turėtų būti sustiprinta ir patikslinta;

(16) taisyklės, susijusios su viešaisiais pirkimais, dotacijomis, apdovanojimais ir ekspertais, turėtų būti suderintos su Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 taisyklėmis. Taisyklės, susijusios su finansinėmis priemonėmis ir Sąjungos patikos fondais, turėtų būti suderintos su patikslinimais dėl 11-ojo EPF pobūdžio. teikiant paramą biudžetui UŠT, turėtų būti atsižvelgiama į UŠT institucines sąsajas su atitinkamomis valstybėmis narėmis;

(17) trumpalaikė techninė pagalba ir konsultacijos, kurios į Sąjungą po pereinamojo proceso įstojusioms valstybėms narėms buvo suteiktos pagal programą TAIEX, ir kurių atveju jų patirtis buvo teigiama, prireikus turėtų būti teikiamos AKR valstybėms ir UŠT. Siekiant, kad tokia pagalba ir konsultacijos teiktų naudos ilguoju laikotarpiu, turėtų būti galima teikti tinkamą paramą žinių ir kompetencijos centrams valdymo ir reformų viešajame sektoriuje srityje;

(18) ataskaitų pateikimo ir apskaitos taisyklės, taip pat išorės audito ir biudžeto įvykdymo patvirtinimo taisyklės turėtų atitikti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 taisykles, kad būtų užtikrinta darni įgyvendinimo ir ataskaitų teikimo sistema;

(19) reikėtų nustatyti sąlygas, kuriomis EIB valdo tam tikrus 11-ojo EPF išteklius;

(20) Audito Rūmų vykdomos 11-ojo EPF išteklių, kuriuos valdo EIB, analitinės priežiūros nuostatos turėtų atitikti Audito Rūmų, EIB ir Komisijos sudarytą trišalį susitarimą, numatytą Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 287 straipsnio 3 dalyje;

(21) pereinamojo laikotarpio nuostatose turėtų būti nustatytos taisyklės dėl likučių ir pajamų iš ankstesnių Europos plėtros fondų tvarkymo ir dėl šio reglamento taikymo likutinėms operacijoms pagal tuos fondus;

(22) kad būtų galima laiku parengti ir įgyvendinti 11-ojo EPF programas, šis reglamentas turėtų įsigalioti trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

PIRMA DALIS

PAGRINDINĖS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Dalykas, taikymo sritis ir bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos 11-ojo Europos plėtros fondo išteklių finansinio įgyvendinimo ir sąskaitų pateikimo bei audito taisyklės.

2 straipsnis

Santykis su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012

1. Jeigu konkrečiai nenustatyta kitaip, laikoma, kad šiame reglamente pateiktos tiesioginės nuorodos į Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatas taip pat apima nuorodas į atitinkamas Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 nuostatas.

2. Laikoma, kad šiame reglamente pateiktos nuorodos į taikytinas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatas neapima procedūrinių nuostatų, kurios nėra susijusios su 11-uoju EPF, visų pirma nuostatų dėl įgaliojimų priimti deleguotuosius aktus suteikimo.

3. Vidinės nuorodos Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 arba Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1268/2012 nereiškia, kad nuostatos, į kurias daromos nuorodos, tampa netiesiogiai taikomos 11-ajam EPF.

4. Šiame reglamente vartojami terminai turi tas pačias reikšmes, kokios vartojamos Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, išskyrus terminus to reglamento 2 straipsnio a–e punktuose.

Tačiau, taikant šį reglamentą, šie Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pateikti terminai aiškinami taip:

a) „biudžeto“ arba „biudžetinis“ reiškia „11-ojo EPF“;

b) „biudžetinis įsipareigojimas“ reiškia „finansinį įsipareigojimą“;

c) „institucija“ reiškia „Komisiją“;

d) „asignavimai“ arba „veiklos asignavimai“ reiškia „11-ojo EPF išteklius“;

e) „biudžeto eilutė“ reiškia „asignavimą“;

f) „pagrindinis teisės aktas“ reiškia, pagal susijusį kontekstą, Vidaus susitarimą, Užjūrio asociacijos sprendimą arba Įgyvendinimo reglamentą;

g) „trečioji šalis“ reiškia bet kokią šalį paramos gavėją arba teritoriją paramos gavėją, įeinančią į 11-ojo EPF geografinę taikymo sritį.

5. Aiškinant šį reglamentą siekiama išlaikyti suderinamumą su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, nebent toks aiškinimas būtų nesuderinamas su 11-ojo EPF ypatumais, kaip numatyta AKR ir ES partnerystės susitarime, Vidaus susitarime, Užjūrio asociacijos sprendime arba Įgyvendinimo reglamente.

3 straipsnis

Laikotarpiai, datos ir laiko terminai

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente nustatyta kitaip, šiame reglamente nustatytiems galutiniams terminams taikomas Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ([1]).

4 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ([2]) nustatytiems reikalavimams ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 ([3]) nustatytiems reikalavimams.

Taikomas Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 29 straipsnis dėl informacijos apie asmens duomenų perdavimą audito tikslais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Finansiniai principai

5 straipsnis

Finansiniai principai

11-ojo EPF ištekliai įgyvendinami laikantis šių principų:

a) vieningumo ir biudžeto tikslumo;

b) apskaitos vieneto;

([1]) 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglalentelė, kurioje pagal asignavimus nurodoma bendra įsipareigojimųmentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

([2]) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

([3]) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

c) universalumo;

d) konkretumo;

e) patikimo finansų valdymo;

f) skaidrumo.

Finansiniai metai trunka nuo sausio 1 d. iki gruodžio 31 d.

6 straipsnis

Vieningumo ir biudžeto tikslumo principai

Jokios pajamos negali būti renkamos ir jokios išlaidos negali būti daromos, jei jos nėra įrašytos į EPF.

Taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 8 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 8 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa.

7 straipsnis

Apskaitos vieneto principas

Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 19 straipsnis dėl euro naudojimo taikomas *mutatis mutandis*.

8 straipsnis

Universalumo principas

Nedarant poveikio šio reglamento 9 straipsniui, visos pajamos padengia visus numatytus mokėjimus.

Visos pajamos ir išlaidos įrašomos nekoreguojant jų viena kitos atžvilgiu ir nedarant poveikio Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 23 straipsniui dėl atskaitymų ir valiutos keitimo kursų tikslinimo taisyklių, kuris turi būti taikomas.

Tačiau šio reglamento 9 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos pajamos automatiškai sumažina mokėjimus pagal įsipareigojimą, iš kurio jos gautos.

Sąjunga negali imti paskolų 11-ojo EPF kontekste.

9 straipsnis

Asignuotosios pajamos

1. Asignuotosios pajamos naudojamos konkretiems išlaidų punktams finansuoti.

2. Asignuotąsias pajamas sudaro:

a) valstybių narių ir trečiųjų šalių, abiem atvejais įskaitant jų viešąsias agentūras, subjektus ar fizinius asmenis, ir tarptautinių organizacijų finansiniai įnašai tam tikriems Sąjungos finansuojamiems ir Komisijos arba EIB jų vardu valdomiems išorės pagalbos projektams ar programoms pagal Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnį;

b) konkrečiam tikslui skirtos pajamos, pavyzdžiui, fondų pajamos, subsidijos, dovanos ir testamentu paliktas turtas;

c) pajamos, gautos išieškojus neteisingai išmokėtas sumas;

d) pajamos iš palūkanų už išankstinio finansavimo mokėjimus pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 8 straipsnio 4 dalį;

e) gražinimai ir pajamos iš finansinių priemonių pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 140 straipsnio 6 dalį;

f) pajamos, gautos iš vėliau kompensuotų mokesčių pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 23 straipsnio 3 dalies b punktą.

3. Iš 2 dalies a ir b punktuose nurodytų asignuotųjų pajamų finansuojamos paramos teikėjo nustatytos išlaidos, su sąlyga, kad Komisija su tuo sutinka.

Iš 2 dalies e ir f punktuose nurodytų asignuotųjų pajamų finansuojamos išlaidos, panašios į tas, iš kurių jos buvo gautos.

4. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 184 straipsnio 3 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

5. Šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoms asignuotosioms pajamoms taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 22 straipsnio dėl dovanojamo turto 1 ir 2 dalys. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 22 straipsnio 2 dalies atveju, norint priimti dovanojamą turtą reikia gauti Tarybos leidimą.

6. 11-ojo EPF ištekliais, atitinkančiais asignuotąsias pajamas, automatiškai galima naudotis Komisijai gavus tas pajamas. Tačiau gautinų sumų įverčio poveikis bus tas, kad 11-ojo EPF ištekliai taps prieinami 2 dalies a punkte nurodytų asignuotųjų pajamų atveju, kai susitarimas su valstybe nare yra išreikštas eurais; mokėjimus iš tų pajamų galima vykdyti tik gavus šias pajamas.

10 straipsnis

Konkretumo principas

11-ojo EPF ištekliai skiriami konkretiems tikslams kiekvienai AKR valstybei ar UŠT ir laikantis pagrindinių bendradarbiavimo priemonių.

AKR valstybių atveju tos priemonės nustatytos Finansiniame protokole, išdėstytame AKR ir ES partnerystės susitarimo Ic priede. Išteklių skyrimas (orientacinis paskirstymas) taip pat grindžiamas Vidaus susitarimo ir Įgyvendinimo reglamento nuostatomis, atsižvelgiant į išteklius, skirtus veiklos rėmimo išlaidoms, susijusioms su programavimu ir įgyvendinimu pagal Vidaus susitarimo 6 straipsnį.

UŠT atveju šios priemonės nustatytos Užjūrio asociacijos sprendimo ketvirtoje dalyje ir jo II priede. Skiriant tokius išteklius taip pat atsižvelgiama į to priedo 3 straipsnio 3 dalyje numatytą nepaskirstytą rezervą ir išteklius, skirtus studijoms arba techninės pagalbos priemonėms pagal jo 1 straipsnio 1 dalies c punktą.

11 straipsnis

Patikimo finansų valdymo principas

1. Taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 30 straipsnio dėl ekonomiškumo, veiksmingumo ir efektyvumo principų 1 ir 2 dalys. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 18 straipsnis netaikomas, nedarant poveikio šio straipsnio 3 dalies a punktui.

2. Nustatomi konkretūs, išmatuojami, pasiekiami, aktualūs ir nurodyto laikotarpio tikslai. Šių tikslų įgyvendinimas stebimas pagal veiklos rodiklius.

3. Siekiant pagerinti sprendimų priėmimą, visų pirma siekiant pagrįsti ir tiksliai apibrėžti valstybių narių mokėtinų įnašų pagal šio reglamento 21 straipsnį nustatymą, būtina atlikti šiuos įvertinimus:

a) prieš pradedant naudoti 11-ojo EPF išteklius atliekamas vykdytinos operacijos *ex ante* įvertinimas, apimantis Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 18 straipsnio 1 dalyje išvardytus elementus;

b) atliekamas operacijos *ex post* įvertinimas, siekiant įsitikinti, kad siektini rezultatai pateisino naudotas priemones.

4. Šio reglamento VIII antraštinėje dalyje numatytos finansavimo rūšys ir šio reglamento 17 straipsnyje numatyti įgyvendinimo metodai pasirenkami remiantis tuo, ar jais galima pasiekti konkrečius veiksmų tikslus ir duoti rezultatų, atsižvelgiant visų pirma į kontrolės sąnaudas, administracinę naštą ir numatomą reikalavimų nesilaikymo riziką. Dotacijų atveju apsvarstoma galimybė taikyti vienkartines išmokas, nustatyto dydžio išmokas ir vieneto įkainius.

12 straipsnis

Vidaus kontrolė

Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 32 straipsnis.

13 straipsnis

Skaidrumo principas

1. 11-asis EPF įgyvendinamas ir ataskaitos teikiamos laikantis skaidrumo principo.

2. Metinė įsipareigojimų ir mokėjimų finansinė ataskaita ir metinė kvietimų sumokėti įnašus suma pagal Vidaus susitarimo 7 straipsnį bus skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Nedarant poveikio šio reglamento 4 straipsniui, taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 35 straipsnio dėl informacijos apie paramos gavėjus ir kitos informacijos paskelbimo 2 dalies pirma pastraipa ir 3 dalis. Taikant Deleguotoji reglamento (ES) Nr. 1268/2012 21 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą terminas „vietovė“ reiškia, kai reikia, NUTS 2 lygio regiono ekvivalentą, kai paramos gavėjas yra fizinis asmuo.

4. Pagal 11-ąjį EPF finansuojamų veiksmų bendras finansavimas gali būti lygiagretus arba jungtinis.

Jeigu bendras finansavimas yra lygiagretus, veiksmas padalijamas į keletą aiškiai apibrėžtų sudedamųjų dalių, kurių kiekvieną finansuoja skirtingi partneriai, bendrą finansavimą suteikiant taip, kad visais atvejais būtų galima nustatyti, koks buvo galutinis finansavimo lėšų panaudojimas.

Jeigu bendras finansavimas yra jungtinis, bendros veiksmo sąnaudos padalijamos tarp partnerių, kurie suteikia bendrą finansavimą, o ištekliai yra sutelkiami taip, kad nebeįmanoma nustatyti jokios pagal veiksmą įvykdytos veiklos finansavimo šaltinio. Tokiais atvejais dotacijų ir viešųjų pirkimų sutarčių *ex post* paskelbimas, kaip numatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 35 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje ir 3 dalyje, vykdomas laikantis įgaliotojo subjekto taisyklių, jei tokios yra.

5. Teikiant finansinę paramą, Komisija atitinkamais atvejais imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas Sąjungos finansinės paramos matomumas. Tai apima ir priemones, kuriomis Sąjungos paramos gavėjams nustatomi matomumo reikalavimai, išskyrus deramai pagrįstus atvejus. Komisija yra atsakinga už paramos gavėjų šių reikalavimų laikymosi stebėseną.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

11-ojo EPF ištekliai ir įgyvendinimas

14 straipsnis

11-ojo EPF išteklių šaltiniai

11-ojo EPF išteklius sudaro Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2, 4 ir 6 dalyse nurodyta viršutinė riba, jo 1 straipsnio 9 dalyje nurodytos lėšos ir kitos asignuotosios pajamos, nurodytos šio reglamento 9 straipsnyje.

15 straipsnis

11-ojo EPF struktūra

11-ojo EPF pajamos ir išlaidos klasifikuojamos pagal jų rūšį arba jų numatytą paskirtį.

16 straipsnis

11-ojo EPF įgyvendinimas pagal patikimo finansų valdymo principą

1. Komisija prisiima Sąjungos pareigas, kaip apibrėžta AKR ir ES partnerystės susitarimo 57 straipsnyje ir Užjūrio asociacijos sprendime. Tuo tikslu 11-ojo EPF pajamas ir išlaidas ji vykdo laikydamasi šio reglamento šios dalies ir trečios dalies nuostatų, savo atsakomybe ir neviršydama 11-ojo EPF išteklių ribų.

2. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, kad 11-ojo EPF ištekliai būtų naudojami pagal patikimo finansų valdymo principą.

17 straipsnis

Biudžeto vykdymo metodai

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 56 ir 57 straipsniai.

2. Laikantis šio straipsnio 3–5 dalių nuostatų, taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje numatytos taisyklės, susijusios su biudžeto vykdymo metodais, ir to reglamento 188 ir 193 straipsniai. Tačiau to reglamento 58 straipsnio 1 dalies b punktas ir 59 straipsnis dėl pasidalijamojo valdymo su valstybėmis narėmis netaikomi.

3. Įgaliotieji subjektai užtikrina suderinamumą su Sąjungos išorės politika ir gali pavesti biudžeto vykdymo užduotis kitiems subjektams tokiomis sąlygomis, kurios yra lygiavertės Komisijai taikomoms sąlygoms. Jie kasmet vykdo jiems pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 60 straipsnio 5 dalį nustatytas prievoles. Audito nuomonė, į kurią į turi būti atsižvelgiama Komisijos patikinimo pareiškime, pateikiama per vieną mėnesį nuo ataskaitos ir valdymo deklaracijos pateikimo.

Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktyje nurodytos tarptautinės organizacijos ir Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkto v ir vi papunkčiuose nurodytos valstybių narių įstaigos, kurioms Komisija paveda biudžeto vykdymo užduotis, gali tas užduotis taip pat pavesti ne pelno organizacijoms, kurių veiklos ir finansiniai pajėgumai yra tinkami, tokiomis sąlygomis, kurios yra lygiavertės Komisijai taikomoms sąlygoms.

AKR valstybės ir UŠT taip pat gali pavesti biudžeto vykdymo užduotis savo departamentų padaliniams ir privatinės teisės reglamentuojamiems subjektams pagal paslaugų teikimo sutartį. Tie subjektai pasirenkami taikant atviras, skaidrias, proporcingas ir nediskriminacines procedūras, vengiant interesų konflikto. Finansavimo susitarime nustatomos paslaugų teikimo sutarties sąlygos.

4. Kai 11-asis EPF įgyvendinamas pagal netiesioginio valdymo su AKR valstybėmis arba UŠT principą, nedarydama poveikio AKR valstybių arba UŠT, veikiančių kaip perkančiosios organizacijos, atsakomybei, Komisija:

a) prireikus iš paramos gavėjų susigrąžina mokėtinas sumas pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 80 straipsnį, be kita ko, sprendimu, kurio vykdymas užtikrinamas tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip nustatyta SESV 299 straipsnyje;

b) gali, kai to reikalauja aplinkybės, nustatyti administracines ir (arba) finansines nuobaudas tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip tos kurios nustatytos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 109 straipsnyje.

Į finansavimo susitarimą įtraukiamos nuostatos dėl Komisijos ir AKR valstybės arba UŠT bendradarbiavimo šiuo tikslu.

5. Sąjungos finansinė parama gali būti teikiama skiriant įnašus į tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, pavyzdžiui, EIB, valstybių narių arba šalių ir regionų partnerių, arba tarptautinių organizacijų įsteigtus arba valdomus tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, kuriais siekiama pritraukti bendro finansavimo lėšų iš kelių paramos teikėjų, arba į vieno ar kelių paramos teikėjų bendrai įgyvendinamiems projektams įsteigtus fondus.

Prireikus skatinama Sąjungos finansų įstaigų abipusė prieiga prie kitų organizacijų sukurtų finansinių priemonių.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Finansų pareigūnai

18 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl finansų pareigūnų ir jų atsakomybės

1. Komisija suteikia kiekvienam finansų pareigūnui jo pareigoms atlikti reikalingus išteklius ir pateikia veiklos taisykles, kuriose išsamiai apibūdinamos jo užduotys, teisės ir pareigos.

2. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 64 straipsnis dėl pareigų atskyrimo.

3. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies IV antraštinės dalies IV skyrius dėl finansų pareigūnų atsakomybės taikomas *mutatis mutandis*.

19 straipsnis

Leidimus suteikiantis pareigūnas

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 65, 66 ir 67 straipsniai dėl atitinkamai leidimus suteikiančio pareigūno, jo įgaliojimų ir pareigų ir Sąjungos delegacijų vadovų įgaliojimų ir pareigų.

Į Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 66 straipsnio 9 dalyje nurodytą metinę veiklos ataskaitą įtraukiamos lentelės (kaip priedas), kuriose nurodoma bendra įsipareigojimų, asignuotų lėšų ir atliktų mokėjimų tam tikrais finansiniais metais suma pagal asignavimą, šalį, teritoriją, regioną ar subregioną ir suvestinės sumos nuo atitinkamo EPF atidarymo.

2. Tais atvejais, kai atsakingas leidimus suteikiantis Komisijos pareigūnas sužino apie problemas, iškilusias vykdant su 11-ojo EPF išteklių valdymu susijusias procedūras, jis kartu su paskirtuoju leidimus suteikiančiu nacionaliniu, regioniniu, AKR vidaus arba teritoriniu pareigūnu susisiekia su visais reikiamais asmenimis, kad padėtis būtų ištaisyta, ir imasi visų būtinų priemonių. Kai leidimus suteikiantis nacionalinis, regioninis, AKR vidaus arba teritorinis pareigūnas nevykdo arba nepajėgia vykdyti pagal AKR ir ES partnerystės susitarimą arba Užjūrio asociacijos sprendimą jam patikėtų pareigų, atsakingas leidimus suteikiantis Komisijos pareigūnas gali laikinai užimti jo vietą ir veikti jo vardu ir jo naudai. Tokiu atveju Komisija gali gauti finansinę kompensaciją už papildomą administracinio darbo krūvį, susidariusį dėl atitinkamai AKR valstybei arba ŪŠT skirtų išteklių.

20 straipsnis

Apskaitos pareigūnas

1. 11-ojo EPF apskaitos pareigūnas yra Komisijos apskaitos pareigūnas.

2. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 68 straipsnis, išskyrus jo 1 dalies antrą pastraipą, ir 69 straipsnis dėl atitinkamai apskaitos pareigūno įgaliojimų bei pareigų ir dėl įgaliojimų, kuriuos gali perduoti apskaitos pareigūnas. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 54 straipsnis, 57 straipsnio 3 dalis, 58 straipsnio 5 dalies antra pastraipa ir 58 straipsnio 6 dalis netaikomi.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

Pajamų operacijos

21 straipsnis

Metinis įnašas ir jo dalys

1. Pagal Vidaus susitarimo 7 straipsnį metinės įnašų sumos n + 2 metams viršutinė riba ir metinė įnašo suma n + 1 metams, taip pat jo mokėjimas trimis dalimis, nustatomi šio straipsnio 2–7 dalyse nurodyta tvarka.

Įnašų dalys, kurias turi sumokėti kiekviena valstybė narė, nustatomos taip, kad jos būtų proporcingos tos valstybės narės įnašams į 11-ąjį EPF, nustatytiems Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalyje.

2. Komisija iki n metų spalio 15 d. pateikia pasiūlymą, kuriame nurodoma:

a) metinės įnašo sumos n + 2 metams viršutinė riba,

b) metinė įnašo suma n + 1 metams,

c) pirmosios įnašo dalies suma n + 1 metams,

d) preliminari neprivaloma tikėtinų metinių įnašų sumų n + 3 ir n + 4 metams prognozė, grindžiama statistiniu požiūriu.

Sprendimą dėl to pasiūlymo Taryba priima iki n metų lapkričio 15 d.

Valstybės narės sumoka pirmąją įnašo dalį n + 1 metams ne vėliau kaip n + 1 metų sausio 21 d.

3. Komisija iki n + 1 metų birželio 15 d. pateikia pasiūlymą, kuriame nurodoma:

a) antrosios įnašo dalies suma n + 1 metams;

b) metinė įnašo suma n + 1 metams, patikslinta atsižvelgiant į faktinius poreikius, tais atvejais, jeigu, kaip nustatyta Vidaus susitarimo 7 straipsnio 3 dalyje, metinė suma skirtųsi nuo faktinių poreikių.

Sprendimą dėl šio pasiūlymo Taryba priima ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai Komisija pateikė pasiūlymą.

Valstybės narės sumoka antrąją įnašo dalį ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai buvo priimtas Tarybos sprendimas.

4. Atsižvelgdama į EIB prognozes dėl investicinės priemonės valdymo ir naudojimo, įskaitant tas palūkanų normų subsidijas, kurias įgyvendina EIB, Komisija iki n + 1 metų birželio 15 d. parengia ir perduoda Tarybai ataskaitą su informacija apie įsipareigojimus, mokėjimus ir metinę kvietimų sumokėti įnašus, sumokėtų n metais ir mokėtinų n + 1 ir n + 2 metais, sumą. Komisija nurodo metines įnašų sumas pagal valstybes nares ir sumą, kurią vis dar turi sumokėti EPF, atskirdama EIB ir Komisijos dalis. n + 1 ir n + 2 metų sumos grindžiamos gebėjimu realiai skirti siūlomo dydžio išteklius, kartu stengiantis išvengti didelių svyravimų tarp skirtingų metų ir išvengti didelio metų pabaigos likučio.

5. Komisija iki n + 1 metų spalio 10 d. pateikia pasiūlymą, kuriame nurodoma:

a) trečiosios įnašo dalies n + 1 metams suma;

b) metinė įnašo suma n + 1 metams, patikslinta atsižvelgiant į faktinius poreikius, tais atvejais, jeigu, kaip nustatyta Vidaus susitarimo 7 straipsnio 3 dalyje, metinė suma skirtųsi nuo faktinių poreikių.

Sprendimą dėl šio pasiūlymo Taryba priima ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai Komisija pateikė pasiūlymą.

Valstybės narės sumoka trečiąją įnašo dalį ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai buvo priimtas Tarybos sprendimas.

6. Tam tikrais metais mokamų dalių suma neviršija metinės įnašo sumos, nustatytos tiems metams. Metinė įnašo suma neviršija viršutinės ribos, nustatytos tiems metams. Viršutinės ribos nedidinamos, išskyrus pagal Vidaus susitarimo 7 straipsnio 4 dalį. Galimas viršutinės ribos padidinimas įtraukiamas į pasiūlymus, nurodytus šio straipsnio 2, 3 ir 5 dalyse.

7. Nurodant metinės įnašo sumos, kurią n + 2 metams turi sumokėti kiekviena valstybė narė, viršutinę ribą, metinę įnašo sumą n + 1 metams ir įnašų dalis, nurodoma:

a) Komisijos valdomo finansavimo suma; ir

b) EIB valdomo finansavimo suma, įskaitant jo valdomas palūkanų normų subsidijas.

22 straipsnis

Įnašų dalių mokėjimai

1. Kvietimuose sumokėti įnašus pirmiausia paeiliui panaudojamos sumos, nustatytos ankstesniems Europos plėtros fondams.

2. Valstybių narių įnašai išreiškiami eurais ir mokami eurais.

3. 21 straipsnio 7 dalies a punkte nurodytą įnašą kiekviena valstybė narė krediduoja į specialiąją sąskaitą, pavadintą „Europos Komisija — Europos plėtros fondas“, kuri yra atidaryta atitinkamos valstybės narės centriniame banke arba jos paskirtoje finansų įstaigoje. Tokių įnašų suma lieka tose specialiosiose sąskaitose iki tol, kol turi būti atlikti mokėjimai. Komisija siekia lėšas iš specialiųjų sąskaitų išimti taip, kad šiose sąskaitose būtų išlaikytas lėšų pasiskirstymas, atitinkantis įnašų raktą pagal Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punktą.

Kiekviena valstybė narė šio reglamento 21 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytą įnašą krediduoja vadovaudamasi 53 straipsnio 1 dalimi.

23 straipsnis

Palūkanos už nesumokėtas įnašo sumas

1. Pasibaigus 21 straipsnio 2, 3 ir 5 dalyse nurodytiems laiko terminams atitinkama valstybė narė privalo sumokėti palūkanas, laikydamasi šių sąlygų:

a) taikoma palūkanų norma yra ta, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms ir kuri paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje, galiojusi to mėnesio, kurį pasibaigia laiko terminas, pirmą kalendorinę dieną, padidinus ją dviem procentiniais punktais. Ši palūkanų norma didinama ketvirčiu procentinio punkto už kiekvieną uždelstą mėnesį;

b) palūkanos mokamos už laikotarpį, kuris skaičiuojamas nuo kalendorinės dienos, einančios po dienos, kurią baigėsi mokėjimui skirtas laikas, iki mokėjimo dienos.

2. Šio reglamento 21 straipsnio 7 dalies a punkte nurodyto įnašo atveju palūkanos kredituojamos į vieną iš Vidaus susitarimo 1 straipsnio 6 dalyje numatytų sąskaitų.

Šio reglamento 21 straipsnio 7 dalies b punkte nurodyto įnašo atveju palūkanos kredituojamos investicinei priemonei, vadovaujantis šio reglamento 53 straipsnio 1 dalimi.

24 straipsnis

Kvietimas sumokėti nesumokėtus įnašus

Pasibaigus AKR ir ES partnerystės susitarimo Ic priede pateikto finansinio protokolo galiojimo terminui, Komisija ir EIB, laikydamiesi šiame reglamente nustatytų sąlygų, prireikus pareikalauja tos įnašų dalies, kurią valstybės narės ir toliau privalo sumokėti pagal šio reglamento 21 straipsnį.

25 straipsnis

Kitos pajamų operacijos

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 77–79 straipsniai, 80 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 81 ir 82 straipsniai dėl gautinų sumų apskaičiavimo, gautinų sumų nustatymo, leidimo išieškoti sumas ir susigrąžinimo taisyklių, senaties termino ir Sąjungos teisių į grąžintinas sumas nacionalinio traktavimo. Susigrąžinimas gali būti vykdomas taikant Komisijos sprendimą, kurio vykdymas užtikrinamas pagal SESV 299 straipsnį.

2. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 77 straipsnio 3 dalyje ir 78 straipsnio 2 dalyje pateikta nuoroda į nuosavus išteklius suprantama kaip nuoroda į valstybių narių įnašus, apibrėžtus šio reglamento 21 straipsnyje.

3. Eurais nustatytoms išieškomoms sumoms taikoma Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 83 straipsnio 2 dalis. Ji taikoma ir išieškomoms sumoms vietos valiuta, tačiau valiutos keitimo kursas yra valiutą išleidžiančios šalies centrinio banko kursas, galiojantis mėnesio, kurį parengtas vykdomasis raštas sumoms išieškoti, pirmą kalendorinę dieną.

4. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 84 straipsnio 3 dalies atveju, 11-ajam EPF nustatomas atskiras teisių į grąžintinas sumas sąrašas; jis pridedamas prie šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos ataskaitos.

5. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 85 ir 90 straipsniai netaikomi.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

Išlaidų operacijos

26 straipsnis

Finansavimo sprendimai

Prieš nustatant išlaidų paskirtį Komisija priima finansavimo sprendimą.

Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 84 straipsnis, išskyrus jo 2 dalį.

27 straipsnis

Įsipareigojimams taikomos taisyklės

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 85 straipsnio, išskyrus jo 3 dalies c punktą, 86, 87, 185 straipsnių ir 189 straipsnio 1 bei 2 dalių nuostatos dėl įsipareigojimų ir išorės veiksmų vykdymo. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 95 straipsnio 2 dalis, 97 straipsnio 1 dalies a ir e punktai ir 98 straipsnis netaikomi.

2. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 189 straipsnio 2 dalies taikymo atveju laikotarpis, per kurį turi būti sudarytos atskiros sutartys ir susitarimai dėl dotacijų, pagal kuriuos vykdomi veiksmai, gali būti ilgesnis nei treji metai nuo finansavimo susitarimo sudarymo datos tuo atveju, kai AKR valstybės ir UŠT paveda biudžeto vykdymo užduotis pagal šio reglamento 17 straipsnio 3 dalį.

3. Kai 11-ojo EPF ištekliai yra įgyvendinami vykdant netiesioginį valdymą su AKR valstybėmis ar UŠT, atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas, pagrindimą pripažinęs tinkamu, gali pratęsti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje nurodytą dvejų metų terminą ir to reglamento 189 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą trejų metų terminą.

4. Pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems pratęstiems terminams arba Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje ir 189 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytiems terminams, nepanaudoti likučiai, kai taikytina, panaikinami.

5. Kai priemonės yra patvirtinamos pagal AKR ir ES partnerystės susitarimo 96 ir 97 straipsnius, pratęsti terminai, nurodyti šio straipsnio 3 dalyje, Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje ir 189 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, gali būti sustabdomi.

6. Taikant Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 87 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2 dalies b punktą, atitiktis ir tvarkingumas įvertinami pagal atitinkamas nuostatas, visų pirma, Sutartis, AKR ir ES partnerystės susitarimą, Užjūrio asociacijos sprendimą, Vidaus susitarimą, šį reglamentą ir visus aktus, priimtus įgyvendinant šias nuostatas.

7. Kiekviename teisiniame įsipareigojime aiškiai numatoma, kad Komisija ir Audito Rūmai turi teisę atlikti patikrinimą ir auditą, o Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), remdamasi dokumentais arba atlikdama patikrinimą vietoje, turi teisę tirti visų paramos gavėjų, rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę 11-ojo EPF lėšų, veiklą.

28 straipsnis

Išlaidų patvirtinimas, leidimas išlaidoms ir išlaidų apmokėjimas

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 88, 89 straipsniai, 90 straipsnis, išskyrus jo 4 dalies antrą pastraipą, 91 straipsnis ir 184 straipsnio 4 dalis.

29 straipsnis

Mokėjimo terminai

1. Laikantis 2 dalies, Komisijos atliekamiems mokėjimams taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 92 straipsnis.

2. Kai 11-ojo EPF ištekliai įgyvendinami vykdant netiesioginį valdymą su AKR valstybėmis ar UŠT ir Komisija vykdo mokėjimus jų vardu, Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 92 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas terminas taikomas visiems jo a punkte nenurodytiems mokėjimams. Finansavimo susitarime pateikiamos reikiamos nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad perkančioji organizacija laiku bendradarbiautų.

3. Reikalavimai atlikti pavėluotus mokėjimus, už kuriuos yra atsakinga Komisija, įskaitomi į Vidaus susitarimo 1 straipsnio 6 dalyje numatytą sąskaitą arba sąskaitas.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

Įvairios įgyvendinimo nuostatos

30 straipsnis

Vidaus auditorius

11-jo EPF vidaus auditorius yra Komisijos vidaus auditorius. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 99 ir 100 straipsniai.

31 straipsnis

IT sistemos, elektroninis perdavimas ir e. valdžia

11-ajam EPF *mutatis mutandis* taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 93, 94 ir 95 straipsniai dėl operacijų ir dokumentų elektroninio valdymo.

32 straipsnis

Geras administravimas ir teisių gynimo priemonės

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 96 ir 97 straipsniai.

33 straipsnis

Draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinės duomenų bazės naudojimas

Įgyvendinant 11-ąjį EPF, naudojama pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 108 straipsnio 1 dalį sukurta draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinė duomenų bazė, kurioje laikomi duomenys apie kandidatus, konkurso dalyvius, paraiškų teikėjus ir paramos gavėjus, kurie yra patekę į vieną iš situacijų, nurodytų to reglamento 106 straipsnyje, 109 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte ir 109 straipsnio 2 dalies a punkte.

Mutatis mutandis taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 108 straipsnio 2 ir 5 dalys ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 142 ir 144 straipsniai dėl draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinės duomenų bazės naudojimo ir prieigos prie jos.

Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 108 straipsnio 2 dalies atveju Sąjungos finansiniai interesai apima 11-ojo EPF įgyvendinimą.

34 straipsnis

Administraciniai susitarimai su Europos išorės veiksmų tarnyba

Europos išorės veiksmų tarnyba ir Komisijos tarnybos gali susitarti dėl išsamios tvarkos, kad Sąjungos delegacijoms būtų lengviau įgyvendinti išteklius, pagal Vidaus susitarimo 6 straipsnį numatytus veiklos rėmimo išlaidoms, susijusioms su 11-uoju EPF.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

Finansavimo rūšys

35 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl finansavimo rūšių

1. Siekiant teikti finansinę paramą pagal šią antraštinę dalį, Sąjungos, AKR valstybių ir UŠT bendradarbiavimas gali būti vykdomas, *inter alia*, tokia forma:

a) trišaliais susitarimais, pagal kuriuos Sąjunga su bet kuria trečiąja šalimi derina savo paramą AKR valstybei, UŠT ar regionui;

b) administracinio bendradarbiavimo priemonėmis, pavyzdžiui, pagal porinius valstybės narės ar atokiausio regiono ir AKR valstybės ar UŠT arba jų regiono viešųjų institucijų, vietos valdžios institucijų, nacionalinių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų arba privačiosios teisės reglamentuojamų subjektų, kuriems pavestos užduotys teikti viešąsias paslaugas, projektus, taip pat bendradarbiavimo priemonėmis, kurioms pasitelkiami valstybių narių ir jų regioninių ir vietos valdžios institucijų paskirti viešojo sektoriaus ekspertai;

c) įgyvendinant ekspertų lygio priemones tiksliniam gebėjimų stiprinimui AKR valstybėje, UŠT arba jų regione ir jiems teikiant trumpalaikę techninę pagalbą ir konsultacijas, taip pat teikiant paramą tvariems žinių ir kompetencijos centrams valdymo ir reformų viešajame sektoriuje srityje;

d) įnašais prisidedant prie viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės steigimo ir administravimo sąnaudų;

e) sektorių politikos paramos programomis, kuriomis Sąjunga teikia paramą AKR valstybės ar UŠT sektoriaus programai; ar

f) palūkanų normų subsidijomis pagal 37 straipsnį.

2. Be 36–42 straipsniuose numatytų finansavimo rūšių, finansinė parama taip pat gali būti teikiama tokia forma:

a) sumažinant skolą pagal tarptautiniu lygiu sutartas skolos mažinimo programas;

b) išimtiniais atvejais, kaip sektorinės ir bendrosios importo programos, kurios gali būti:

— sektorinės importo natūra programos,

— sektorinės importo programos teikiant paramą užsienio valiuta atitinkamo sektoriaus importui finansuoti arba

— bendrosios importo programos teikiant paramą užsienio valiuta plataus spektro produktų bendram importui finansuoti.

3. Finansinė parama taip pat gali būti teikiama skiriant įnašus į tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, pavyzdžiui, EIB, valstybių narių, AKR valstybių ar UŠT ir regionų arba tarptautinių organizacijų įsteigtus arba valdomus tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, kuriais siekiama pritraukti bendro finansavimo lėšų iš kelių paramos teikėjų, arba į vieno ar kelių paramos teikėjų bendrai įgyvendinamiems projektams įsteigtus fondus.

Prireikus skatinama Sąjungos finansų įstaigų abipusė prieiga prie kitų organizacijų sukurtų finansinių priemonių.

4. Teikdama paramą pereinamuoju laikotarpiu ir remdama reformas AKR valstybėse ir UŠT, Sąjunga remiasi ir keičiasi valstybių narių patirtimi ir įgyta patirtimi.

36 straipsnis

Viešieji pirkimai

1. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 101 straipsnis, kuriame apibrėžtos viešųjų pirkimų sutartys.

2. Šiame reglamente perkančiosios organizacijos yra šios:

a) Komisija, veikianti vienos arba kelių AKR valstybių arba UŠT vardu ir jų sąskaita;

b) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 185 straipsnyje nurodyti subjektai ir asmenys, kuriems pavedamos atitinkamos biudžeto vykdymo užduotys.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytų perkančiųjų organizacijų arba jų vardu skiriamoms viešųjų pirkimų sutartims taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies V antraštinės dalies 1 skyriaus ir antros dalies IV antraštinės dalies 3 skyriaus nuostatos, išskyrus:

a) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 103 straipsnį, 104 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir 111 straipsnį;

b) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 127 straipsnio 3 ir 4 dalis, 128 straipsnį, 134–137 straipsnius, 139 straipsnio 3–6 dalis, 148 straipsnio 4 dalį, 151 straipsnio 2 dalį, 160 straipsnį, 164 straipsnį, 260 straipsnio antrą sakinį ir 262 straipsnį.

Pastatų pirkimo arba nuomos sutartims taikoma Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 124 straipsnio 2 dalis.

Šios dalies pirma pastraipa šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoms perkančiosioms organizacijoms netaikoma, jei, atlikus Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 61 straipsnyje nurodytus patikrinimus, Komisija joms leido taikyti jų nustatytas viešųjų pirkimų procedūras.

4. Viešųjų pirkimų sutartims, kurias Komisija skiria savo sąskaita, taip pat įgyvendinimo veiksmams, susijusiems su parama krizių valdymo atvejais ir civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijomis, taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies V antraštinės dalies nuostatos.

5. Jei 3 dalyje nurodytų procedūrų nesilaikoma, laikoma, kad su konkrečiomis operacijomis susijusios išlaidos neatitinka finansavimo 11-ojo EPF lėšomis reikalavimų.

6. 3 dalyje nurodytos viešųjų pirkimų procedūros nustatomos finansavimo susitarime.

7. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 263 straipsnio 1 dalies a punkto atveju:

a) išankstinis informacinis skelbimas – skelbimas, kuriame perkančiosios organizacijos viešai paskelbia per finansinių metų laikotarpį ketinamų skirti sutarčių ir preliminariųjų sutarčių bendrą sąmatinę vertę ir objektą, išskyrus sutartis pagal derybų procedūrą be išankstinio skelbimo apie pirkimą;

b) skelbimas apie pirkimą – priemonė perkančiosioms organizacijoms paskelbti apie savo ketinimą pradėti sutarties arba preliminariosios sutarties skyrimo procedūrą arba taikyti dinaminę pirkimo sistemą pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 131 straipsnį;

c) skelbimas apie sutarties skyrimą – skelbimas, kuriame nurodomas sutarčių, preliminariųjų sutarčių arba pagal dinaminę pirkimo sistemą sudaromų sutarčių skyrimo procedūros rezultatas.

37 straipsnis

Dotacijos

1. Laikantis šio straipsnio 2 ir 3 dalių, taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies VI antraštinė dalis ir 192 straipsnis.

2. Dotacijos yra dovanojimo būdu skiriami tiesioginiai finansiniai įnašai iš 11-ojo EPF, skirti finansuoti:

a) veiksmus, kuriais siekiama padėti pasiekti AKR ir ES partnerystės susitarimo ar Užjūrio asociacijos sprendimo arba programos ar projekto, priimto pagal tą susitarimą ar sprendimą, tikslą; arba

b) įstaigos, kuri siekia a punkte nurodyto tikslo, veikimą.

Dotacija, kaip numatyta a punkte, gali būti skiriama Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 208 straipsnio 1 dalyje nurodytoms įstaigoms.

3. Dirbdama kartu su AKR valstybių ir UŠT suinteresuotaisiais subjektais, Komisija, nustatydama finansavimo sąlygas, paramos rūšį, sutarčių skyrimo sąlygas ir dotacijų valdymo administracines nuostatas, atsižvelgia į AKR valstybių ir UŠT ypatumus, įskaitant jų poreikius ir aplinkybes, siekiant aprėpti kuo įvairesnius AKR valstybių ir UŠT suinteresuotuosius subjektus bei kuo geriau reaguoti į jų poreikius ir siekiant kuo veiksmingiau įvykdyti AKR ir ES partnerystės susitarimo ar Užjūrio asociacijos sprendimo tikslus. Skatinamos specialios priemonės, pavyzdžiui, partnerystės susitarimai, finansinė parama trečiosioms šalims, tiesioginis sutarčių skyrimas ar konkursai ribojant atrankos sąlygas, ar vienkartinės išmokos.

4. Šiame reglamente dotacijomis nelaikoma:

a) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 121 straipsnio 2 dalies b–f, h ir i punktuose nurodytos priemonės;

b) šio reglamento 35 straipsnio 2 dalyje nurodyta finansinė parama.

5. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 175 ir 177 straipsniai netaikomi.

38 straipsnis

Apdovanojimai

Taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies VII antraštinė dalis, išskyrus jos 138 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

39 straipsnis

Parama biudžetui

Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 186 straipsnis.

Sąjungos bendra ir sektorinė parama biudžetui yra grindžiama tarpusavio atskaitomybe ir bendrais įsipareigojimais ginti visuotines vertybes, ja siekiama stiprinti Sąjungos ir AKR valstybių ar UŠT sutartines partnerystes, kad būtų propaguojama demokratija, žmogaus teisės ir teisinė valstybė, remiamas tvarus ir įtraukus ekonomikos augimas ir panaikintas skurdas.

Visi sprendimai dėl paramos biudžetui suteikimo grindžiami Sąjungos sutarta paramos biudžetui politika, aiškiu tinkamumo kriterijų rinkiniu ir atidžiu rizikos bei naudos įvertinimu.

Vienas iš pagrindinių tokį sprendimą lemiančių veiksnių yra AKR valstybių ir UŠT įsipareigojimo, veiklą praeityje apibūdinančių faktų visumos ir pažangos demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės srityse įvertinimas. Parama biudžetui diferencijuojama siekiant geriau reaguoti į AKR valstybių ir UŠT politines, ekonomines ir socialines sąlygas, atsižvelgiant į pažeidžiamumo situacijas.

Teikdama paramą biudžetui, Komisija aiškiai apibrėžia ir stebi jos sąlygas, taip pat remia parlamentinės kontrolės ir audito gebėjimų plėtojimą, didina skaidrumą ir gerina galimybę visuomenei susipažinti su informacija.

Paramos biudžetui išmokėjimas priklauso nuo to, ar daroma reikiama pažanga siekiant su AKR valstybėmis ir UŠT sutartų tikslų.

Teikiant paramą biudžetui UŠT, atsižvelgiama į jų institucines sąsajas su atitinkama valstybe nare.

40 straipsnis

Finansinės priemonės

Finansinės priemonės gali būti nustatytos 26 straipsnyje nurodytame finansavimo sprendime. Jas inicijuoja, kai yra tokia galimybė, EIB, daugiašalė Europos finansų įstaiga, pavyzdžiui, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas, arba dvišalė Europos finansų įstaiga, pavyzdžiui, dvišaliai plėtros bankai, galbūt kartu sutelkiant papildomas dotacijas iš kitų šaltinių.

Komisija gali įgyvendinti finansines priemones tiesioginio valdymo būdu arba netiesioginio valdymo būdu, pavesdama biudžeto vykdymo užduotis subjektams pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkto ii, iii, v ir vi papunkčius. Tie subjektai turi atitikti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 reikalavimus ir laikytis Sąjungos tikslų, standartų ir politikos, taip pat geriausios praktikos Sąjungos lėšų panaudojimo ir ataskaitų apie Sąjungos lėšas teikimo srityje.

Laikoma, kad Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 60 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus atitinkantys subjektai atitinka to reglamento 139 straipsnyje nurodytus atrankos kriterijus. Taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies VIII antraštinė dalis, išskyrus jos 139 straipsnio 1 dalį, 4 dalies pirmą pastraipą ir 5 dalį.

Finansinės priemonės gali būti suskirstytos į priemones įgyvendinimo ir ataskaitų teikimo tikslais.

41 straipsnis

Ekspertai

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 204 straipsnio antra pastraipa ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 287 straipsnis dėl apmokamų išorės ekspertų.

42 straipsnis

Sąjungos patikos fondai

1. Laikantis šio straipsnio 2 dalies, taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 187 straipsnis.

2. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 187 straipsnio 8 dalies atveju kompetentingas komitetas – tai Vidaus susitarimo 8 straipsnyje nurodytas komitetas.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

Ataskaitų pateikimas ir apskaita

43 straipsnis

11-ojo EPF ataskaitos

1. 11-jo EPF ataskaitas, kuriose apibūdinama jo finansinė padėtis atitinkamų metų gruodžio 31 d., sudaro:

a) finansinės ataskaitos;

b) finansinio įvykdymo ataskaita.

Prie finansinių ataskaitų pridedama pagal 57 straipsnį EIB teikiama informacija.

2. Iki kitų metų kovo 31 d. apskaitos pareigūnas nusiunčia Audito Rūmams preliminarias ataskaitas.

3. Iki kitų metų birželio 15 d. Audito Rūmai pareiškia savo pastabas apie preliminarias ataskaitas dėl tos 11-ojo EPF lėšų dalies, už kurios finansinį valdymą yra atsakinga Komisija, kad Komisija galėtų padaryti galutinėms ataskaitoms parengti reikalingus koregavimus.

4. Komisija patvirtina galutines ataskaitas ir nusiunčia jas Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams ne vėliau kaip kitų metų liepos 31 d.

5. Taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 148 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

6. Galutinės ataskaitos kartu su Audito Rūmų patikinimo pareiškimu pagal 49 straipsnį paskelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje iki kitų metų lapkričio 15 d.

7. Preliminarios ir galutinės ataskaitos gali būti siunčiamos pagal 2 ir 4 dalis elektroniniu būdu.

44 straipsnis

Finansinės ataskaitos ir finansinio įvykdymo ataskaita

1. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 145 straipsnis.

2. Finansinio įvykdymo ataskaitą rengia atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas; ataskaita iki kovo 15 d. perduodama apskaitos pareigūnui, kad ji būtų įtraukta į 11-ojo EPF ataskaitas. Joje pateikiamas tikras ir teisingas 11-ojo EPF išteklių pajamų ir išlaidų operacijų vaizdas. Ataskaita pateikiama milijonais eurų ir ją sudaro:

a) finansinės veiklos rezultatų ataskaita, kurioje nurodytos visos per metus atliktos finansinės pajamų ir išlaidų operacijos;

b) finansinės veiklos rezultatų ataskaitos priedas, kuris papildo toje ataskaitoje nurodytą informaciją ir kuriame pateikiamos su ja susijusios pastabos.

3. Finansinės veiklos rezultatų ataskaitoje pateikiama:

a) lentelė, kurioje aprašomi asignavimų pokyčiai per ankstesnius finansinius metus;

b) lentelė, kurioje pagal asignavimus nurodoma bendra įsipareigojimų, asignuotų lėšų ir atliktų mokėjimų tam tikrais finansiniais metais suma bei suvestinės sumos nuo 11-ojo EPF atidarymo.

45 straipsnis

Komisijos ir EIB vykdoma stebėsena ir ataskaitų teikimas

1. Komisija ir EIB pagal savo atitinkamą kompetenciją stebi, kaip AKR valstybės, UŠT ar kiti paramos gavėjai naudoja 11-ojo EPF paramą, ir stebi, kaip įgyvendinami 11-ojo EPF lėšomis finansuojami projektai, ypatingą dėmesį skirdami tikslams, nurodytiems AKR ir ES partnerystės susitarimo 55 bei 56 straipsniuose ir atitinkamose Užjūrio asociacijos sprendimo nuostatose.

2. EIB, laikydamasis investicinės priemonės veiklos gairėse nustatytų procedūrų, Komisijai reguliariai teikia informaciją apie projektų, finansuojamų Komisijos administruojamomis 11-ojo EPF lėšomis, įgyvendinimą.

3. Komisija ir EIB pateikia valstybėms narėms informaciją apie praktinį 11-ojo EPF lėšų įgyvendinimą, kaip numatyta Įgyvendinimo reglamento 18 straipsnyje. Komisija tą informaciją siunčia Audito Rūmams pagal Vidaus susitarimo 11 straipsnio 6 dalį.

46 straipsnis

Apskaita

Komisijos valdomiems 11-ojo EPF ištekliams taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 143 straipsnio 1 dalyje nurodytos apskaitos taisyklės. Tos taisyklės 11-ajam EPF taikomos kartu atsižvelgiant į specifinį jo veiklos pobūdį.

Šio reglamento 44 straipsnyje nurodytoms finansinėms ataskaitoms taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 144 straipsnyje nustatyti apskaitos principai.

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 151, 153, 154 ir 155 straipsniai.

Apskaitos pareigūnas parengia ir, pasikonsultavęs su atsakingu leidimus suteikiančiu pareigūnu, patvirtina 11-ojo EPF operacijoms taikytiną sąskaitų planą.

47 straipsnis

Biudžeto apskaita

1. Biudžeto sąskaitose pateikiami išsamūs duomenys apie 11-ojo EPF išteklių finansinį įgyvendinimą.

2. Biudžeto sąskaitose nurodomi visi:

a) asignavimai ir juos atitinkantys 11-ojo EPF ištekliai;

b) finansiniai įsipareigojimai;

c) mokėjimai ir

d) ir visos nustatytos skolos bei jų surinkimo operacijos finansiniais metais, nekoreguojant jų viena kitos atžvilgiu.

3. Kai įsipareigojimai, mokėjimai ir skolos yra išreiškiamos nacionaline valiuta, apskaitos sistemoje, prireikus, turi būti sudaroma galimybė jų įrašus daryti ir nacionaline valiuta, ir eurais.

4. Bendrųjų finansinių įsipareigojimų įrašai daromi eurais, nurodant Komisijos priimtuose finansavimo sprendimuose nustatytą vertę. Atskirų finansinių įsipareigojimų įrašai daromi eurais teisiniams įsipareigojimams ekvivalentiška verte. Ta vertė prireikus apima:

a) atidėjinį, skirtą pateikus patvirtinamuosius dokumentus grąžintinoms išlaidoms apmokėti;

b) atidėjinį, skirtas kainų peržiūrėjimui, kiekio padidinimui ir nenumatytiems atvejams, kaip apibrėžta sutartyse, finansuojamose 11-ojo EPF lėšomis;

c) finansinį atidėjinį valiutų kurso svyravimams.

5. Visi apskaitos įrašai, susiję su įsipareigojimo įvykdymu, saugomi penkerius metus nuo tos dienos, kurią buvo priimtas 50 straipsnyje nurodytas sprendimas dėl 11-ojo EPF išteklių finansinio įgyvendinimo patvirtinimo tais finansiniais metais, kuriais įsipareigojimas buvo baigtas vykdyti apskaitos tikslais.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

Išorės auditas ir biudžeto įvykdymo patvirtinimas

48 straipsnis

Išorės auditas ir biudžeto įvykdymo patvirtinimas Komisijai

1. Operacijų, finansuojamų iš 11-ojo EPF išteklių, valdomų Komisijos pagal 16 straipsnį, atžvilgiu Audito Rūmai naudojasi savo įgaliojimais pagal šį straipsnį ir 49 straipsnį.

2. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 159, 160 straipsniai, 161 straipsnis, išskyrus jo 6 dalį, 162 straipsnis, išskyrus jo 3 dalies pirmą sakinį ir 5 dalį, ir 163 straipsnis.

3. Taikant Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 159 straipsnio 1 dalį, Audito Rūmai atsižvelgia į Sutartis, AKR ir ES partnerystės susitarimą, Užjūrio asociacijos sprendimą, Vidaus susitarimą, šį reglamentą ir visus kitus pagal minėtus dokumentus priimtus aktus.

4. Taikant Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 162 straipsnio 1 dalį, pirmame sakinyje nustatyta data yra birželio 15 d.

5. Audito Rūmams turi būti pranešta apie vidaus taisykles, nurodytas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 56 straipsnio 1 dalyje, įskaitant leidimus suteikiančių pareigūnų paskyrimą, taip pat apie Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 69 straipsnyje nurodytą įgaliojimų perdavimo dokumentą.

6. AKR valstybių ir UŠT nacionalinės audito institucijos skatinamos Audito Rūmų raginimu bendradarbiauti su Audito Rūmais.

7. Vienos iš kitų Sąjungos institucijų prašymu Audito Rūmai gali paskelbti savo nuomones su 11-uoju EPF susijusiais klausimais.

49 straipsnis

Patikinimo pareiškimas

Kartu su Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 162 straipsnyje nurodyta metine ataskaita Audito Rūmai pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai patikinimo pareiškimą apie sąskaitų patikimumą ir sandorių, kuriais jos pagrįstos, teisėtumą bei tvarkingumą; patikimumo pareiškimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

50 straipsnis

Biudžeto įvykdymo patvirtinimas

1. Sprendimas dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo apima 43 straipsnyje nurodytas ataskaitas, išskyrus tą jų dalį, kurią pateikia EIB pagal 57 straipsnį, ir priimamas pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 164 straipsnį ir 165 straipsnio 2 ir 3 dalis. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 164 straipsnio 1 dalyje nurodytas biudžeto įvykdymo patvirtinimas suteikiamas 11-ojo EPF išteklių, kuriuos Komisija valdo pagal šio reglamento 16 straipsnio 1 dalį, atžvilgiu už n metus.

2. Sprendimas dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 166 ir 167 straipsniai.

ANTRA DALIS

INVESTICINĖ PRIEMONĖ

51 straipsnis

Europos investicijų banko vaidmuo

Sąjungos vardu pagal šio reglamento antrą dalį EIB valdo investicinę priemonę ir pagal ją vykdo operacijas, įskaitant palūkanų normų subsidijas ir techninę pagalbą.

Be to, EIB vykdo kitų operacijų, vykdomų finansuojant jas iš jo nuosavų išteklių pagal Vidaus susitarimo 4 straipsnį, finansinį įgyvendinimą, kai taikoma, kartu su palūkanų normų subsidijomis iš 11-ojo EPF išteklių.

Šio reglamento antros dalies įgyvendinimas nesukuria jokių prievolių ar atsakomybės Komisijai.

52 straipsnis

Investicinės priemonės įsipareigojimų ir mokėjimų sąmatos

Kasmet iki rugsėjo 1 d. EIB nusiunčia Komisijai jo parengtas įsipareigojimų ir mokėjimų sąmatas, kurių reikia Vidaus susitarimo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytam pareiškimui parengti; sąmatos yra dėl investicinės priemonės operacijų, įskaitant jo įgyvendinamas palūkanų normų subsidijas pagal Vidaus susitarimą. EIB, kai būtina, nusiunčia Komisijai atnaujintas įsipareigojimų ir mokėjimų sąmatas. Sąlygos nustatomos šio reglamento 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.

53 straipsnis

Įnašų į investicinę priemonę valdymas

1. 21 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytus įnašus, kuriuos patvirtina Taryba, gavėjui nepatiriant išlaidų valstybės narės sumoka EIB į specialiąją sąskaitą, kurią EIB atidaro investicinės priemonės vardu pagal išsamias taisykles, nustatytas 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.

2. Vidaus susitarimo 1 straipsnio 5 dalyje nurodyta data – 2030 m. gruodžio 31 d.

3. Išskyrus atvejus, kai pagal Vidaus susitarimo 5 straipsnį Taryba nusprendžia kitaip dėl EIB atlygio, pajamos, kurias EIB gauna per 1 dalyje nurodytą specialiųjų sąskaitų kreditinį likutį, papildo investicinę priemonę, į jas turi būti atsižvelgiama skelbiant kvietimus sumokėti 21 straipsnyje nurodytus įnašus, ir jos naudojamos bet kokioms finansinėms prievolėms vykdyti po 2030 m. gruodžio 31 d.

4. EIB valdo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sumų iždą vadovaudamasis išsamiomis taisyklėmis, nurodytomis 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.

5. Investicinė priemonė valdoma pagal AKR ir ES partnerystės susitarime, Užjūrio asociacijos sprendime, Vidaus susitarime ir šio reglamento antroje dalyje nustatytas sąlygas.

54 straipsnis

EIB atlygis

EIB yra atlyginama už investicinės priemonės operacijų valdymą, suteikiant visiško nuostolių atlyginimo garantiją. Taryba sprendžia dėl EIB atlygio išteklių ir mechanizmų pagal Vidaus susitarimo 5 straipsnio 4 dalį. To sprendimo įgyvendinimo priemonės įtraukiamos į 55 straipsnio 4 dalyje numatytą valdymo susitarimą.

55 straipsnis

Investicinės priemonės įgyvendinimas

1. Priemonėms, finansuojamoms EIB valdomais 11-ojo EPF ištekliais, taikomos paties EIB taisyklės.

2. Kai programas ar projektus bendrai finansuoja valstybės narės arba jų įgyvendinančios įstaigos, ir kai tos programos ar projektai atitinka prioritetus, nustatytus Šalies bendradarbiavimo strategijose ir programavimo dokumentuose, numatytuose Įgyvendinimo reglamente ir Vidaus susitarimo 10 straipsnio 1 dalies antroje ir trečioje pastraipose bei Užjūrio asociacijos sprendimo 74 straipsnyje, EIB gali pavesti vykdyti investicinės priemonės įgyvendinimo užduotis valstybėms narėms arba jų įgyvendinančioms įstaigoms.

3. EIB paskelbia finansinės paramos pagal investicinę priemonę gavėjų vardus ir pavardes/pavadinimus, išskyrus atvejus, kai dėl tokio atskleidimo kiltų pavojus, kad bus pažeisti gavėjų komerciniai interesai, tinkamai laikydamasis konfidencialumo ir saugumo, visų pirma asmens duomenų apsaugos, reikalavimų. Paskelbtų duomenų atskleidimo kriterijai ir jų išsamumo lygis nustatomi atsižvelgiant į sektoriaus ypatumus ir į investicinės priemonės pobūdį.

4. Išsamios šios dalies įgyvendinimo taisyklės nustatomos Komisijos, veikiančios Sąjungos vardu, ir EIB sudarytame valdymo susitarime.

56 straipsnis

Ataskaitų teikimas pagal investicinę priemonę

EIB reguliariai informuoja Komisiją apie operacijas, vykdomas pagal investicinę priemonę, įskaitant palūkanų normų subsidijas, apie lėšų, sumokėtų EIB pagal kiekvieną kvietimą sumokėti įnašus, panaudojimą ir visų pirma apie įsipareigojimų, sutarčių ir mokėjimų bendras ketvirčio sumas pagal išsamias taisykles, nustatytas 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.

57 straipsnis

Investicinės priemonės apskaita ir finansinės ataskaitos

1. EIB tvarko investicinės priemonės sąskaitas, įskaitant tas palūkanų normų subsidijas, kurias jis įgyvendina ir kurias finansuoja EPF, taip, kad būtų užtikrinta visos lėšų grandinės seka – nuo jų gavimo iki išmokėjimo, o po to iki iš jų gautų pajamų ir visų vėliau susigrąžintų sumų. EIB parengia atitinkamas apskaitos taisykles ir metodus, paremtus tarptautiniais apskaitos standartais, ir apie juos atitinkamai praneša Komisijai ir valstybėms narėms.

2. Kasmet EIB nusiunčia Tarybai ir Komisijai ataskaitą apie operacijų, finansuojamų iš jo valdomų 11-ojo EPF išteklių, vykdymą, įskaitant finansines ataskaitas, parengtas pagal 1 dalyje nurodytas taisykles ir metodus, ir 44 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją.

Tie dokumentai pateikiami kaip projektas ne vėliau kaip finansinių metų, einančių po finansinių metų, su kuriais jie susiję, vasario 28 d., o jų galutinis variantas – ne vėliau kaip birželio 30 d., kad Komisija galėtų jais pasinaudoti rengdama šio reglamento 43 straipsnyje nurodytas ataskaitas pagal Vidaus susitarimo 11 straipsnio 6 dalį. Ataskaita dėl EIB valdomų išteklių finansinio valdymo pateikiama Komisijai iki kovo 31 d.

58 straipsnis

Išorės auditas ir EIB operacijų įvykdymo patvirtinimas

Operacijoms, finansuojamoms iš 11-ojo EPF išteklių, valdomų EIB pagal šią dalį, taikomos tos audito ir biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros, kurias EIB taiko trečiųjų šalių įgaliojimu tvarkomoms sąskaitoms. Išsamios Audito Rūmų vykdomo audito taisyklės yra nustatytos trišaliame EIB, Komisijos ir Audito Rūmų susitarime.

TREČIA DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

59 straipsnis

Likučių perkėlimas iš ankstesnių Europos plėtros fondų

Išteklių, sudarytų pagal vidaus susitarimus, susijusius su 8-uoju, 9-uoju ir 10-uoju EPF (toliau – ankstesni EPF), likučių perkėlimas į 11-ąjį EPF atliekamas vadovaujantis Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies b punktu ir 1 straipsnio 3 bei 4 dalimis.

60 straipsnis

Palūkanų už ankstesnių EPF išteklius pajamos

Pajamų, susikaupusių iš palūkanų už ankstesnių EPF išteklius, likutis perkeliamas į 11-ąjį EPF ir skiriamas tiems patiems tikslams kaip ir pajamos, numatytos Vidaus susitarimo 1 straipsnio 6 dalyje. Tas pats principas taikomas ir įvairioms ankstesnių EPF pajamoms, į kurias įeina, pavyzdžiui, delspinigiai, gauti už pavėluotą valstybių narių įnašų į tuos EPF sumokėjimą. Palūkanos už EIB valdomus EPF išteklius papildo investicinę priemonę.

61 straipsnis

Įnašų mažinimas atskaitant likučius

Valstybių narių įnašų, nustatytų Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punkte, dalis sumažinama 10-ojo ar ankstesnių EPF projektų sumų, nepaskirtų pagal Vidaus susitarimo 1 straipsnio 3 dalį arba panaikintų pagal Vidaus susitarimo 1 straipsnio 4 dalį, dydžiu, išskyrus atvejus, kai Taryba vieningai nusprendžia kitaip.

Poveikis kiekvienos valstybės narės įnašui apskaičiuojamas proporcingai kiekvienos valstybės narės įnašui į 9-ąjį ir 10-ąjį EPF. Šis poveikis apskaičiuojamas kartą per metus.

62 straipsnis

Šio reglamento taikymas operacijoms pagal ankstesnius EPF

Šio reglamento nuostatos taikomos ankstesnių EPF lėšomis finansuojamoms operacijoms, nedarant poveikio esamiems teisiniams įsipareigojimams. Tos nuostatos netaikomos investicinei priemonei.

63 straipsnis

Įnašų mokėjimo pradžia

Tvarka, susijusi su šio reglamento 21–24 straipsniuose nustatytais valstybių narių įnašais, pirmą kartą taikoma n + 2 metų įnašams, su sąlyga, jei Vidaus susitarimas įsigalios tarp n metų spalio 1 d. ir n + 1 metų rugsėjo 30 d.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Baigiamosios nuostatos

64 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/324

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo įgyvendinama Reglamento (ES) Nr. 224/2014 dėl ribojamųjų priemonių, atsižvelgiant į padėtį Centrinės Afrikos Respublikoje, 17 straipsnio 3 dalis

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2014 m. kovo 10 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 224/2014 dėl ribojamųjų priemonių, atsižvelgiant į padėtį Centrinės Afrikos Respublikoje ([1]), ypač į jo 17 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) 2014 m. kovo 10 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 224/2014;

(2) pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (JT ST) rezoliuciją 2127 (2013) dėl Centrinės Afrikos Respublikos įsteigtas Sankcijų komitetas 2014 m. gruodžio 31 d. išbraukė vieną asmenį iš asmenų, kuriems taikomos JT ST rezoliucijos 2134 (2014) 30 ir 32 punktais nustatytos priemonės, sąrašo;

(3) todėl Reglamento (ES) Nr. 224/2014 I priede pateiktas asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 224/2014 I priedas iš dalies keičiamas taip, kaip išdėstyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

([1]) OL L 70, 2014 3 11, p. 1.

PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 224/2014 I priede išbraukiamas įrašas, susijęs su toliau nurodytu asmeniu:

Levy YAKETE

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/325

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo įgyvendinamas Reglamento (ES) Nr. 356/2010, kuriuo, atsižvelgiant į padėtį Somalyje, nustatomos tam tikros specialios ribojamosios priemonės tam tikriems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams arba įstaigoms, 13 straipsnis

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 356/2010, kuriuo, atsižvelgiant į padėtį Somalyje, nustatomos tam tikros specialios ribojamosios priemonės tam tikriems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams arba įstaigoms ([1]), ypač į jo 13 straipsnį,

kadangi:

(1) 2010 m. balandžio 26 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 356/2010;

(2) 2014 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos komitetas, įsteigtas pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas 751 (1992) ir 1907 (2009), iš asmenų, kuriems taikomos Saugumo Tarybos rezoliucijos 1844 (2008) 1, 3 ir 7 punktais nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašo išbraukė vieną asmenį;

(3) todėl Reglamento (ES) Nr. 356/2010 I priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 356/2010 I priedas iš dalies keičiamas taip, kaip išdėstyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

([1]) OL L 105, 2010 4 27, p. 1.

PRIEDAS

Reglamento (ES) Nr. 356/2010 I priede įrašas, susijęs su toliau nurodytu asmeniu, išbraukiamas:

Mohamed SA'ID

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2015/326

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo dėl policiklinių aromatinių angliavandenilių ir ftalatų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) XVII priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantį Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantį Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB ([1]), ypač į jo 131 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priede, be kita ko, pateikti ir apribojimai, pirmiau nustatyti Tarybos direktyvoje 76/769/EEB ([2]);

(2) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/69/EB ([3]) uždrausta tiekti rinkai ir naudoti naftinius skiediklius, skirtus padangoms arba padangų dalims gaminti, jeigu juose yra daugiau kaip 1 mg/kg benzpireno (BaP) arba daugiau kaip 10 mg/kg išvardytų aštuonių policiklinių aromatinių angliavandenilių (PAH) suminio kiekio. Šiuo metu šis apribojimas nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedo 50 įrašo 2 skilties 1 punkte;

(3) priimant šį apribojimą neturėta suderintų bandymo metodų, pagal kuriuos būtų nustatoma išvardytų aštuonių PAH savitoji koncentracija naftiniuose skiedikliuose. Todėl tame apribojime analizės metodas IP 346:1998 ([4]), kuris naftos pramonėje naudojamas policiklinių aromatinių junginių (PCA) koncentracijai nustatyti, įvardytas kaip netiesioginis metodas, skirtas nustatyti, ar laikomasi nustatytų BaP normų ir visų išvardytų PAH suminio kiekio;

(4) analizės metodas IP 346:1998 nėra specialiai skirtas aštuoniems išvardytiems PAH. Be to, yra aiškiai nustatyta, kad šis metodas aprėpia tik nenaudotas bazines tepamąsias alyvas, asfaltenų neturinčias frakcijas, kuriose ne daugiau kaip 5 % komponentų virimo temperatūra yra mažesnė nei 300 °C. Šis metodas gali būti netinkamas tirti mėginiams, kurie neatitinka šių reikalavimų;

(5) kaip raginama Direktyvoje 2005/69/EB, 2007 m. liepos 3 d. Komisija Europos standartizacijos komitetui (CEN) suteikė įgaliojimą parengti konkretesnį metodą;

(6) CEN priėmė ir paskelbė naują standartinį metodą EN 16143:2013 (Naftos produktai. Benzpireno (BaP) ir atrinktų policiklinių aromatinių angliavandenilių kiekio naftiniuose skiedikliuose nustatymas. Procedūra, naudojant dvigubą valymą skystafazės chromatografijos būdu ir dujų chromatografiją bei masių spektrometriją);

(7) Komisija mano, kad kadangi šis naujas standartas yra specifinis analizės metodas, skirtas naftiniuose skiedikliuose esantiems atitinkamiems PAH analizuoti, ir jame buvo pašalinti ankstesnio metodo trūkumai, tikslinga metodo IP 346:1998 nuorodą pakeisti nuoroda į naują standartą EN 16143:2013 kaip į pamatinį metodą, pagal kurį nustatoma, ar naftiniai skiedikliai atitinka apribojimą, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedo 50 įrašo 2 skilties 1 punkte;

([1]) OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

([2]) 1976 m. liepos 27 d. Tarybos direktyva 76/769/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo (OL L 262, 1976 9 27, p. 201).

([3]) 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/69/EB, dvidešimt septintąjį kartą iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/769/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo (policikliniai aromatiniai angliavandeniliai minkštikliuose ir padangose) (OL L 323, 2005 12 9, p. 51).

([4]) *IP 346:1998 – Determination of PCA in unused lubricating base oils and asphaltene free petroleum fractions – Dimethyl sulphoxide extraction refractive index method* (Policiklinių aromatinių junginių nustatymas nenaudotose bazinėse tepamosiose alyvose ir asfaltenų neturinčiose naftos frakcijose. Dimetilsulfoksido ekstrahavimas lūžio rodiklio metodu).

(8) per neoficialias konsultacijas su valstybėmis narėmis ir susijusių suinteresuotųjų subjektų asociacijų atstovais paaiškėjo, kad naftinių skiediklių atveju paprastai pastebima gera atitiktis tarp pagal metodą IP 346:1998 ir dujų chromatografijos analizės metodus gaunamų rezultatų, kurie grindžiami tokiu pačiu atskirų kancerogeninių PAH matavimo principu kaip ir naujas CEN metodas. Ekonominės veiklos vykdytojai nurodė, kad metodo IP 346:1998 pakeitimas nauju CEN metodu neturėtų turėti poveikio naftinių skiediklių atitikčiai. Tačiau nurodyta, kad naujas analizės metodas yra sudėtingesnis ir brangesnis nei IP 346:1998;

(9) turėtų būti nustatytas aštuoniolikos mėnesių pereinamasis laikotarpis, per kurį būtų galima naudoti ir seną, ir naują analizės metodus siekiant nustatyti, ar laikomasi to apribojimo. Šiuo pereinamuoju laikotarpiu laboratorijos turėtų galimybę įdiegti naują analizės metodą ir įgyti reikiamos jo taikymo patirties. Jis taip pat turėtų leisti lengviau nustatyti naftinių skiediklių, kurie buvo pateikti rinkai prieš įsigaliojant šiam reglamentui, atitiktį;

(10) Komisija pakartotinai įvertino Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedo 51 įraše, skirtame di(2–etilheksil) ftalatui (DEHP), dibutilftalatui (DBP) ir butilbenzilftalatui (BBP), nurodytas priemones pagal to įrašo 3 punktą. Šis pakartotinis vertinimas pradėtas 2009 m. rugsėjo 4 d. Komisijai paprašius Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) peržiūrėti turimą naują mokslinę informaciją ir įvertinti, ar yra įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti esamo apribojimo pakartotinį vertinimą. 2010 m. kovo mėn. ECHA pateikė Komisijai informaciją ir nurodė, kad turėtų būti apsvarstyta galimybė atlikti susijusios REACH registracijos dokumentacijos vertinimą. Todėl Komisija paprašė ECHA imtis siūlomų veiksmų. Tačiau 2011 m. balandžio mėn. Danijos Karalystė inicijavo procesą dėl apribojimo, susijusio su tų ftalatų buvimu gaminiuose, skirtose naudoti uždarose patalpose, ir gaminiuose, kurie gali turėti tiesioginio sąlyčio su oda arba gleivine; šio proceso metu, be kita ko, buvo išnagrinėta registracijos dokumentacija. Kaip pranešta 2014 m. rugpjūčio 9 d. ([1]), proceso dėl apribojimo pabaigoje, Komisija nepasiūlė iš dalies pakeisti Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedo. Be to, Komisijos reglamentu (ES) Nr. 143/2011 ([2]) Komisija įtraukė šiuos ftalatus į Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XIV priedą. Dėl to pagal to reglamento 69 straipsnio 2 dalį ECHA įpareigota po pabaigos termino apsvarstyti, ar tų ftalatų naudojimas gaminiuose žmonių sveikatai ir aplinkai kelia riziką, kuri nėra tinkamai kontroliuojama. Todėl nutarta, kad nebūtina atlikti papildomos šiems ftalatams skirto apribojimo priemonių peržiūros, ir todėl iš to įrašo tikslinga išbraukti tą punktą;

(11) 2014 m. sausio mėn. Komisija pakartotinai įvertino Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedo 52 įraše, skirtame medžiagoms diizononilftalatui (DINP), di-„izodecil“ ftalatui (DIDP) ir di-n-oktilftalatui (DNOP), nurodytas priemones pagal to įrašo 3 punktą. Šis pakartotinis vertinimas pradėtas 2009 m. rugsėjo 4 d. Komisijai paprašius Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) peržiūrėti turimą naują mokslinę informaciją ir įvertinti, ar yra įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti esamo apribojimo pakartotinį vertinimą. Vėliau turima informacija buvo papildyta informacija iš registracijos dokumentacijos, kuri gauta iki 2010 m. registracijos termino. Tada ECHA pateikė savo Rizikos vertinimo komitetui (RAC) peržiūros ataskaitos projektą, kad šis jį išsamiai įvertintų. 2013 m. kovo mėn. RAC patvirtino nuomonę, o 2013 m. rugpjūčio mėn. Komisijai buvo pateikta galutinė ECHA peržiūros ataskaita. Remdamasi ECHA ataskaita Komisija nusprendė nesiūlyti iš dalies keisti XVII priedo 52 įrašo nuostatų ir laikyti, kad 3 punktu grindžiama peržiūra yra baigta. Komisijos išvados dėl pakartotinio vertinimo buvo paskelbtos viešai ([3]). Todėl iš to įrašo tikslinga išbraukti 3 punktą;

(12) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;

(13) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 133 straipsnį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

([1]) OL C 260, 2014 8 9, p. 1.
([2]) 2011 m. vasario 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 143/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) XIV priedas (OL L 44, 2011 2 18, p. 2.).
([3]) http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/files/reach/entry-52_en.pdf.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priedas iš dalies keičiamas taip:

1) 50 įrašo 2 skilties 1 punkto 2 pastraipa pakeičiama tokiomis pastraipomis:

	„Standartas EN 16143:2013 (Naftos produktai. Benzpireno (BaP) ir atrinktų policiklinių aromatinių angliavandenilių kiekio naftiniuose skiedikliuose nustatymas. Procedūra, naudojant dvigubą valymą skystafazės chromatografijos būdu ir dujų chromatografiją bei masių spektrometriją) naudojamas kaip bandymo metodas, skirtas įrodyti, kad laikomasi pirmoje pastraipoje nurodytų normų. Iki 2016 m. rugsėjo 23 d. gali būti laikoma, kad pirmoje pastraipoje nurodytų normų yra laikomasi, jeigu matuojant pagal Naftos instituto nustatytą standartą IP346:1998 (Policiklinių aromatinių junginių nustatymas nenaudotose bazinėse tepamosiose alyvose ir asfaltenų neturinčiose naftos frakcijose. Dimetilsulfoksido ekstrahavimas lūžio rodiklio metodu) nustatoma, kad tai yra mažiau kaip 3 % masės policiklinių aromatinių junginių (PCA) ekstraktas, su sąlyga, kad gamintojas arba importuotojas kas šešis mėnesius arba po didesnių veiklos metodų pakeitimų (taikomas ankstesnis terminas) tikrina, ar laikomasi benzpireno ir išvardytų PAH normų, ir tikrina išmatuotų verčių atitiktį PCA ekstraktui.“

2) 51 įrašo 2 skilties 3 punktas išbraukiamas;

3) 52 įrašo 2 skilties 3 punktas išbraukiamas.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2015/327

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003 nuostatos dėl priedų, sudarytų iš preparatų, pateikimo rinkai reikalavimų ir naudojimo sąlygų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje ([1]), ypač į jo 3 straipsnio 5 dalį ir 16 straipsnio 6 dalį,

kadangi:

(1) į tam tikrų preparatų, kuriuos leista naudoti kaip priedus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003, sudėtį įtraukiami technologiniai priedai ir kitos medžiagos ar produktai, skirti daryti poveikį preparato sudėtyje esančiai veikliajai medžiagai, kad šioji atliktų tam tikrą funkciją, pavyzdžiui, stabilizuotų ar standartizuotų preparatą, palengvintų jo tvarkymą arba įtraukimą į pašarų sudėtį. Pavyzdžiui, šie technologiniai priedai ar kitos medžiagos ar produktai gali padidinti veikliosios medžiagos takumą ar homogeniškumą arba sumažinti dulkėjimo riziką. Todėl konkreti iš preparatų sudarytų priedų, kuriuos leidžiama naudoti, sudėtis priklausys nuo šių preparatų naudojimo paskirties. Tačiau technologiniai priedai, kitos medžiagos ar produktai, kurie pridedami veikliosios medžiagos vientisumui išlaikyti, nėra skirti atlikti tam tikrą funkciją pašaruose, į kurių sudėtį turi būti įtrauktas preparatas;

(2) atsižvelgiant į tai, kad technologinė pažanga prisideda prie naujų preparatų kūrimo, tikslinga geriau apsvarstyti iš preparatų sudarytų priedų ypatumus ir užtikrinti didesnį skaidrumą ir aiškumą, kai jie pateikiami rinkai, nepažeidžiant intelektinės nuosavybės teisių, susijusių su premiksų, kurių sudėtyje yra tokių priedų, sudėtimi;

(3) visų pirma tikslinga Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 III priede nustatyti papildomus šio tipo priedų ir premiksų, kurių sudėtyje yra šių priedų, ženklinimo reikalavimus, kad būtų galima patikrinti, ar preparate naudojamus technologinius priedus yra leidžiama naudoti pagal numatytą paskirtį ir ar šie priedai daro poveikį tik preparato sudėtyje esančiai veikliajai medžiagai;

(4) nors svarbiausia informacija turėtų būti pateikiama ant priedo ar premikso pakuotės ar talpyklos, technologinė pažanga taip pat leidžia pateikti informaciją apie preparatų sudėtį lanksčiau ir pigiau kitomis rašytinėmis priemonėmis. Tai atitinka ženklinimo apibrėžtį, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 767/2009 ([2]);

(5) veiklos vykdytojai turėtų galėti pateikti informaciją apie rinkai teikiamų preparatų sudėtį, nes remiantis tokia informacija galutiniam naudotojui arba pirkėjui užtikrinama pasirinkimo turint informaciją teisė, galima tinkamai įvertinti riziką ir geriau užtikrinti sąžiningus sandorius;

(6) šie papildomi ženklinimo ir informavimo reikalavimai turėtų būti taikomi tik tiems priedams, kurie priskiriami prie kategorijų, nurodytų Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 6 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose. Jeigu tokius priedus leidžiama naudoti kaip preparatus, iš tikrųjų leidimas turi būti išduodamas tik veikliajai medžiagai, o ne kitoms preparato sudedamosioms dalims, kurios gali skirtis;

(7) siekiant išvengti bet kokio nepageidaujamo poveikio žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, veiklos vykdytojai turėtų užtikrinti preparato, kuris pateikiamas rinkai ir naudojamas, sudedamųjų dalių fizinių, cheminių ir biologinių savybių suderinamumą;

([1]) OL L 268, 2003 10 18, p. 29.
([2]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantis Tarybos direktyvą 79/373/EEB, Komisijos direktyvą 80/511/EEB, Tarybos direktyvas 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB ir 96/25/EB bei Komisijos sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1).

(8) Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 III priedas „Dėl ypatingų tam tikrų priedų ir premiksų ženklinimo etiketėmis reikalavimų“ ir IV priedas „Dėl bendrųjų naudojimo sąlygų“ turėtų būti iš dalies pakeisti, kad būtų atsižvelgta į technologinę pažangą ir mokslo pasiekimus, susijusius su iš preparatų sudarytų priedų kūrimu;

(9) siekiant išvengti kliūčių pateikiant rinkai esamus iš preparatų sudarytus priedus ir pašarus, kurių sudėtyje yra tokių priedų, bei naudojantis tokiais produktais, reikia nustatyti pereinamąjį laikotarpį, per kurį jie gali būti naudojami, kol baigsis jų atsargos;

(10) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

III ir IV priedų pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 III ir IV priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

Iš preparatų sudarytus priedus ir premiksus, kurių sudėtyje yra tokių priedų, kurie buvo pagaminti ir paženklinti iki 2017 m. kovo 23 d. laikantis Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 taisyklių, taikytų iki 2015 m. kovo 23 d., galima toliau teikti rinkai ir naudoti, kol pasibaigs turimos atsargos.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 III ir IV priedai iš dalies keičiami taip:

1. III priedas pakeičiamas taip:

„III PRIEDAS

1. YPATINGI TAM TIKRŲ PRIEDŲ IR PREMIKSŲ ŽENKLINIMO ETIKETĖMIS REIKALAVIMAI

a) Zootechniniai priedai, kokcidiostatikai ir histomonostatai:

— garantinio laikotarpio pabaigos data arba laikymo terminas nuo pagaminimo datos,

— naudojimo instrukcijos ir

— koncentracija.

b) Fermentai, be pirmiau nurodytos informacijos:

— aktyviosios sudėtinės dalies ar dalių konkretus pavadinimas pagal jų fermentų poveikį ir pagal išduotą leidimą,

— Tarptautinės biochemijos draugijos suteiktas identifikacijos numeris ir

— vietoje koncentracijos nurodomi aktyvumo vienetai (aktyvumo vienetai viename grame ar aktyvumo vienetai viename mililitre).

c) Mikroorganizmai:

— garantinio laikotarpio pabaigos data arba laikymo terminas nuo pagaminimo datos,

— naudojimo instrukcijos,

— štamo identifikacijos numeris ir

— koloniją sudarančių vienetų skaičius viename grame.

d) Maistiniai priedai:

— aktyviosios medžiagos kiekis ir

— garantinio laikotarpio pabaigos data arba laikymo terminas nuo pagaminimo datos.

e) Technologiniai ir jusliniai priedai, išskyrus kvapiuosius junginius:

— aktyviosios medžiagos kiekis.

f) Kvapieji junginiai:

— jų santykinė dalis premiksuose.

2. PAPILDOMI TAM TIKRŲ PRIEDŲ, SUDARYTŲ IŠ PREPARATŲ, IR PREMIKSŲ, KURIŲ SUDĖTYJE YRA TOKIŲ PREPARATŲ, ŽENKLINIMO ETIKETĖMIS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI.

a) Priedai, priskiriami kategorijoms, nurodytoms 6 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, ir sudaryti iš preparatų:

i) ant pakuotės arba talpyklos nurodomas preparato, kurio didžiausia leidžiamoji koncentracija nustatyta atitinkamu leidimu, sudėtyje esančių visų technologinių priedų konkretūs pavadinimai, identifikacijos numeriai ir kiekiai;

ii) ši informacija, nurodyta bet kokiomis rašytinėmis priemonėmis arba pateikiama kartu su preparatu:

— preparato sudėtyje esančių visų technologinių priedų konkretūs pavadinimai ir identifikacijos numeriai ir

— preparato sudėtyje esančių visų kitų medžiagų ar produktų pavadinimai, nurodant mažėjančia tvarka pagal svorį.

b) Premiksai, kurių sudėtyje yra priedų, priskiriamų kategorijoms, nurodytoms 6 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, ir sudarytų iš preparatų:

i) jei tinkama, ant pakuotės ar talpyklos nurodoma, kad premikso sudėtyje yra technologinių priedų, įtrauktų į priedo preparatų, kurių didžiausia leidžiamoji koncentracija nustatyta atitinkamu leidimu, sudėtį;

ii) pirkėjo ar naudotojo prašymu pateikiama informacija apie šios dalies i punkte nurodytų technologinių priedų, įdėtų į priedo preparatų sudėtį, konkrečius pavadinimus, identifikacijos numerius ir nurodomas jų kiekis.“

2. IV priedas papildomas 5 punktu:

„5. Iš preparatų sudarytų priedų sudėtyje esantys technologiniai priedai ar kitos medžiagos ar produktai pakeičia fizines ir chemines preparato aktyviosios medžiagos savybes ir naudojami pagal leidime nustatytas sąlygas, tik tuomet, jei tokios nuostatos yra numatytos.

Atsižvelgiant į pageidaujamą poveikį užtikrinamas preparato sudėtinių dalių fizinių, cheminių ir biologinių savybių suderinamumas.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/328

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 322/2014 nuostatos, susijusios su įvežant gyvūninius maisto produktus ir pašarus naudotinu įvežimo dokumentu

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([1]), ypač į jo 53 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį,

kadangi:

(1) siekiant apsaugoti visuomenės ir gyvūnų sveikatą Sąjungoje Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 322/2014 ([2]) dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatyti specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai;

(2) Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 322/2014 9 straipsnyje nustatyta, kad išankstinio pranešimo tikslu pašarų ir maisto tvarkymo subjektai arba jų atstovai turi užpildyti Komisijos reglamente (EB) Nr. 669/2009 ([3]) nurodyto bendrojo įvežimo dokumento (toliau – BĮD) I dalį ir persiųsti šį dokumentą kompetentingai institucijai nustatytame įvežimo punkte arba pasienio kontrolės poste. Reglamente (EB) Nr. 669/2009 nurodytas BĮD netaikomas gyvūniniams maisto produktams ir pašarams, įskaitant žuvininkystės produktus; jis skirtas tik negyvūniniams maisto produktams ir pašarams;

(3) gyvūniniams maisto produktams ir pašarams, įskaitant žuvininkystės produktus, kuriems taikoma Tarybos direktyva 97/78/EB ([4]), Komisijos reglamente (EB) Nr. 136/2004 ([5]) nustatytas bendrasis veterinarinis įvežimo dokumentas (toliau – BVĮD), pateiktas to reglamento III priede ir skirtas išankstiniam pranešimui;

(4) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 322/2014 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;

(5) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 322/2014 iš dalies keičiamas taip:

1. 9 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Pašarų ir maisto tvarkymo subjektai arba jų atstovai iš anksto praneša apie gautą kiekvieną produktų, išskyrus ne Fukušimos prefektūros kilmės arbatą, siuntą.

([1]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.
([2]) 2014 m. kovo 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 322/2014, kuriuo dėl avarijos Fukušimos branduolinėje elektrinėje nustatomi specialūs Japonijos kilmės arba iš jos išsiųstų pašarų ir maisto produktų importo reikalavimai (OL L 95, 2014 3 29, p. 1).
([3]) 2009 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 669/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatos dėl sustiprintos tam tikrų negyvūninės kilmės pašarų ir maisto produktų importo oficialios kontrolės ir iš dalies keičiamas Sprendimas 2006/504/EB (OL L 194, 2009 7 25, p. 11).
([4]) 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 24, 1998 1 30, p. 9).
([5]) 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 136/2004, nustatantis produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų Bendrijos pasienio veterinarijos postuose tvarką (OL L 21, 2004 1 28, p. 11).

2. Išankstinio pranešimo tikslu jie užpildo:

a) negyvūniniams produktams: Reglamento (EB) Nr. 669/2009 3 straipsnio a punkte nurodyto bendro įvežimo dokumento (BĮD) I dalį, atsižvelgdami į Reglamento (EB) Nr. 669/2009 II priede pateiktas BĮD gaires;

b) gyvūniniams maisto produktams ir pašarams, įskaitant žuvininkystės produktus, kurie patenka į Tarybos direktyvos 97/78/EB taikymo sritį: Komisijos reglamento (EB) Nr. 136/2004 (*) III priede nustatytą bendrąjį veterinarinį įvežimo dokumentą (BVĮD).

Atitinkamas dokumentas perduodamas kompetentingai institucijai nustatytame įvežimo punkte arba pasienio kontrolės poste likus bent dviem darbo dienoms iki fizinio siuntos atvežimo.

(*) 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 136/2004, nustatantis produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų Bendrijos pasienio veterinarijos postuose tvarką (OL L 21, 2004 1 28, p. 11).“

2. 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„*12 straipsnis*

Išleidimas į laisvą apyvartą

Baigus visą oficialios kontrolės procedūrą kiekviena produktų siunta, išskyrus produktus, kurie patenka į Direktyvos 97/78/EB taikymo sritį ir kuriems taikoma Reglamentu (EB) Nr. 136/2004 nustatyta tvarka, išleidžiama į laisvą apyvartą tik tuomet, kai pašarų ar maisto tvarkymo subjektai arba jų atstovai muitinei pateikia (popieriuje arba elektronine forma) kompetentingos institucijos tinkamai užpildytą BĮD. Muitinė išleidžia siuntą į laisvą apyvartą, tik jei BĮD II.14 langelyje nurodyta kompetentinga institucija priima palankų sprendimą, o BĮD II.21 langelis yra pasirašytas.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/329

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo dėl gyvūninių maisto produktų, skirtų Milane (Italija) vyksiančiai parodai „EXPO Milano 2015“, įvežimo į Europos Sąjungą nukrypstama nuo Sąjungos nuostatų dėl gyvūnų ir visuomenės sveikatos

(Tekstas svarbus EEB)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvą 2002/99/EB, nustatančią gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą ([1]), ypač į jos 8 straipsnio 5 dalies trečią įtrauką, 9 straipsnio 2 dalies b punktą ir 9 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 853/2004, nustatantį konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus ([2]), ypač į jo 9 straipsnio antrą pastraipą,

atsižvelgdama į 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinančią Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB ([3]), ypač į jos 29 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą,

kadangi:

(1) Italija surengs pasaulinę parodą „EXPO Milano 2015“, kuri vyks 2015 m. gegužės 1 d. – spalio 31 d. Milane. Pagrindinė šios parodos tema yra „Pamaitinti planetą. Gyvybės energija“. Planuojama, kad maždaug 150 šalių dalyvaus parodoje „EXPO Milano 2015“ ir, atsižvelgiant į temą, tikimasi, kad maisto produktai, įskaitant gyvūninius produktus, turės būti įvežami į Sąjungą iš trečiųjų šalių;

(2) leidimas eksportuoti gyvūninius produktus į Sąjungą suteikiamas trečiosioms šalims remiantis daugeliu Sąjungos teisės aktais nustatytų reikalavimų, kuriais atsižvelgiama į gyvūnų ir visuomenės sveikatos probleminius aspektus. Tačiau ne visoms parodoje „EXPO Milano 2015“ dalyvaujančioms šalims leidžiama be apribojimų eksportuoti gyvūninius produktus į Sąjungą. Todėl tikslinga nustatyti tam tikras nuo galiojančių importo sveikatos reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas, kad būtų galima leisti įvežti produktus, skirtus tik parodai „EXPO Milano 2015“;

(3) atsižvelgiant į gyvūnų sveikatos aspektus, gyvūninius produktus, kurie kelia gyvūnų ligų patekimo į Sąjungą riziką, pvz., šviežią mėsą ir mėsos produktus, pieną, pieno produktus ir kitus gyvūninius produktus, leidžiama importuoti į Sąjungą, tik jeigu yra užtikrintos visos atitinkamos gyvūnų sveikatos garantijos, numatytos Sąjungos importo teisės aktais. Tai taip pat taikoma gyvūninių produktų tranzitui per Sąjungos teritoriją su sąlyga, kad jie vežami į trečiąją šalį. Gyvūninius produktus importuoti į Sąjungą arba vežti per ją tranzitu leidžiama, jeigu jie yra trečiųjų šalių, konkrečiai nurodytų atitinkamuose gyvūnų sveikatos ir importo teisės aktuose, kilmės ir buvo apdoroti specifinio apdorojimo būdais, numatytais tokiuose teisės aktuose;

(4) todėl, siekiant apsaugoti gyvūnų sveikatos būklę Sąjungoje, tik tie gyvūniniai produktai, kurie atitinka Sąjungos gyvūnų sveikatos importo ar tranzito reikalavimus, turėtų būti leidžiami įvežti į Sąjungos teritoriją siekiant juos naudoti parodoje „EXPO Milano 2015“;

(5) atsižvelgiant į riziką, susijusią su į Sąjungą įvežamais gyvūniniais produktais, kurie neatitinka Sąjungos visuomenės sveikatos reikalavimų, ir kartu siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, būtina užtikrinti, kad tie produktai atitiktų trečiosios kilmės šalies visuomenės sveikatos reikalavimus ir kad jie būtų tinkami žmonėms vartoti toje šalyje. Tai reikštų tokią pačią riziką, kokią patiria keliautojai iš Sąjungos keliaudami ir vartodami tokias prekes atitinkamoje trečiojoje šalyje. Be to, kompetentingos Italijos valdžios institucijos suteikė garantijas, kuriomis siekiama, kad pirmiau minėta rizika nepakenktų žmonių sveikatai Sąjungoje;

([1]) OL L 18, 2003 1 23, p. 11.
([2]) OL L 139, 2004 4 30, p. 55.
([3]) OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

(6) todėl Italijos valdžios institucijos užtikrina, kad jokie reikalavimų neatitinkantys produktai nebus vartojami ir nebus parduodami ne parodoje „EXPO Milano 2015“;

(7) atsižvelgiant į reikšmingą riziką visuomenės sveikatai, susijusią su dvigeldžiais moliuskais, bet kokio pavidalo dvigeldžius moliuskus, skirtus parodai „EXPO Milano 2015“, turėtų būti leidžiama įvežti tik tuomet, jei tie produktai atitinka visuomenės sveikatos reikalavimus, nustatytus atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose. Todėl tie produktai neturėtų būti įtraukti į šio reglamento taikymo sritį;

(8) atsižvelgiant į riziką gyvūnų ir visuomenės sveikatai, keliamą trečiųjų šalių kilmės gyvūninių produktų, dėl kurių buvo arba bus imtasi specialios apsaugos arba apsaugos priemonių gyvūnų ir visuomenės sveikatos sumetimais pagal Tarybos direktyvos 97/78/EB ([1]) 22 straipsnį, būtų tikslinga neįtraukti šių produktų į šio reglamento taikymo sritį;

(9) siekiant sumažinti riziką, susijusią su į Sąjungą įvežamais gyvūniniais produktais, kurie atitinka ne visus Sąjungos gyvūnų ir visuomenės sveikatos reikalavimus, šiems produktams turėtų būti taikomos griežtos kontrolės priemonės ir jie turėtų būti atsekami visais jų vežimo, laikymo, pristatymo ir liekanų ar atliekų šalinimo etapais ir naudojami tik parodos „EXPO Milano 2015“ tikslais, užkertant kelią jais prekiauti Sąjungoje;

(10) siekiant leisti, kad tie produktai galėtų būti įvežti į Sąjungą ir tuo pačiu metu užkirsti kelią jų tiekimui Sąjungos rinkai, jiems pagal Reglamento (EB) Nr. 2454/93 ([2]) 576 straipsnio 1 dalį turėtų būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra tol, kol jie suvartojami parodoje „EXPO Milano 2015“ arba tol, kol bet kurios kitos tų produktų liekanos pašalinamos kaip 1 kategorijos medžiagos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1069/2009 ([3]) nuostatas arba reeksportuojamos. Prireikus tokie produktai iš punkto, per kurį jie įvežti į Sąjungą, į Italiją turėtų būti gabenami pagal išorinio tranzito procedūrą, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ([4]) 91 straipsnio 1 dalyje, prieš pradedant jiems taikyti laikinojo įvežimo procedūrą. Tokių produktų suvartojimas ar sunaikinimas turi būti laikomas reeksportu pagal Reglamento (EB) Nr. 2454/93 582 straipsnio 2 dalį;

(11) be to, siekiant užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkantys produktai nebūtų pateikiami Sąjungos rinkai, jie turėtų būti gabenami tik tiesiai į parodą „EXPO Milano 2015“ arba, jei reikia dėl logistinių priežasčių, į specialiai patvirtintus muitinės sandėlius, kaip numatyta Direktyvos 97/78/EB 12 ir 13 straipsniuose, laikinam saugojimui prieš pristatant juos į galutinę vietą – parodą „EXPO Milano 2015“;

(12) siekiant užtikrinti reikalavimų neatitinkančių gyvūninių produktų atsekamumą, kompetentingos institucijos turėtų naudotis integruota kompiuterine veterinarijos sistema (TRACES), įdiegta Komisijos sprendimu 2004/292/EB ([5]) (toliau – TRACES sistema), registruoti atitinkamiems duomenims apie produktus nuo jų įvežimo į Sąjungą iki tol, kol jie bus suvartoti parodoje „EXPO Milano 2015“ arba bus pašalinti pasibaigus renginiui;

(13) siekdamos informuoti parodos „EXPO Milano 2015“ lankytojus ir darbuotojus apie galimą bet kokių reikalavimų neatitinkančių produktų vartojimo riziką ir užtikrinti, kad tokie produktai nebūtų vartojami ir nebūtų parduodami ne parodoje „EXPO Milano 2015“ dėl rizikos visuomenės sveikatai, kurią jie gali kelti, Italijos valdžios institucijos turėtų teikti informaciją apie tai, kad tam tikri gyvūniniai produktai, kurių kilmės šalys – trečiosios šalys, neatitinka Sąjungos visuomenės sveikatos standartų, o atitinka tik atitinkamų trečiųjų kilmės šalių standartus, ir kad minėtų produktų vartojimas ir prekyba jais ne parodoje „EXPO Milano 2015“ draudžiama;

(14) paroda „EXPO Milano 2015“ yra laikinas renginys, todėl šio reglamento nuostatos turėtų būti taikomos tik ribotą laikotarpį;

(15) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

---

([1]) 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 24, 1998 1 30, p. 9).

([2]) 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

([3]) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009 2009 m. spalio 21 d. kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

([4]) 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

([5]) 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas 2004/292/EB dėl Traces sistemos įdiegimo ir iš dalies keičiantis Sprendimą 92/486/EEB (OL L 94, 2004 3 31, p. 63).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiame reglamente numatyta nuostata, leidžianti nukrypti nuo Sąjungos nuostatų dėl gyvūnų ir visuomenės sveikatos taisyklių, kuriomis reglamentuojamas gyvūninių produktų arba maisto produktų, kurių sudėtyje yra minėtų produktų, įvežimas į Sąjungą, jeigu tie produktai skirti naudoti parodoje „EXPO Milano 2015“, aprašytoje I priedo 1 punkte (toliau – paroda „EXPO Milano 2015“).

Šis reglamentas netaikomas dvigeldžiams moliuskams, nurodytiems Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 2.1 punkte, ar maisto produktams, pagamintiems iš minėtų gyvūnų.

Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant apsaugos priemonių, priimtų pagal Direktyvos 97/78/EB 22 straipsnį ir galiojančių per šio reglamento taikymo laikotarpį.

2 straipsnis

Reikalavimai, taikomi produktams, skirtiems naudoti parodoje „EXPO Milano 2015“

Valstybės narės leidžia įvežti gyvūninių produktų arba maisto, kurio sudėtyje yra tokių produktų, siuntas iš trečiųjų šalių arba įmonių, iš kurių importuoti minėtus produktus arba maistą, kurių sudėtyje yra tokių produktų, į Sąjungą draudžiama pagal Sąjungos teisę, tik naudojimo parodoje „EXPO Milano 2015“ tikslu ir jeigu jie:

a) yra iš trečiosios šalies, oficialiai dalyvaujančios parodoje „EXPO Milano 2015“, ir yra skirti naudoti tos trečiosios šalies parodų stende parodoje „EXPO Milano 2015“, ir

b) yra supakuoti į sandarias talpyklas arba pakuotes, kurios neleidžia ištekėti turiniui ir pažymėtos raudonos ir baltos spalvos užrašu „*for exclusive destination EXPO Milano 2015*“, kuris turi būti įskaitomo dydžio, proporcingo šių talpyklų ar pakuočių matmenims, ir

c) jeigu išvardyti II priede, atitinka šias sąlygas:

   i) juos leidžiama vežti tranzitu per Sąjungą pagal tranzito per Sąjungą reikalavimus, nustatytus II priede nurodytuose teisės aktuose dėl kiekvieno produkto ir taikomus pagal analogiją,

   ii) prie jų pridėtas tranzito arba sandėliavimo veterinarijos sertifikatas, laikantis nuostatų, nurodytų II priede dėl kiekvieno išvardyto produkto ir taikomų pagal analogiją,

   iii) prie jų pridėtas III priede nurodytas veterinarijos sertifikatas,

   iv) jiems taikoma laikinojo įvežimo procedūra pagal Reglamento (EB) Nr. 2454/93 576 straipsnio 1 dalį,

   v) jei juos numatoma vežti iš pasienio kontrolės posto, nurodyto Komisijos sprendimo 2009/821/EB ([1]) I priede arba bet kuriame atitinkamame Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarime ir esančio už Italijos ribų, į Italiją, tuo tikslu jiems taikoma išorinio tranzito procedūra, nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 91 straipsnio 1 dalyje, prieš pradedant jiems taikyti laikinojo įvežimo procedūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 2454/93 576 straipsnio 1 dalį Italijoje;

d) jeigu nėra išvardyti II priede, atitinka visas šias sąlygas:

   i) prie jų pridėtas III priede nurodytas veterinarijos sertifikatas,

   ii) jie atitinka sąlygas, nurodytas šio straipsnio c punkto iv ir v papunkčiuose.

([1]) 2009 m. rugsėjo 28 d. Komisijos sprendimas 2009/821/EB sudaryti patvirtintų pasienio kontrolės postų sąrašą, nustatyti tam tikras patikrinimų, kuriuos atlieka Komisijos veterinarijos ekspertai, taisykles ir patvirtinti TRACES veterinarijos padalinius (OL L 296, 2009 11 12, p. 1).

3 straipsnis

Produktų įvežimas

2 straipsnyje nurodytų produktų siuntos turi atitikti šias sąlygas:

a) jie yra įvežti per Sąjungos pasienio kontrolės postą, nurodytą Sprendimo 2009/821/EB I priede arba bet kuriame atitinkamame Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarime, ir

b) apie juos įvežimo pasienio kontrolės postui pranešta likus ne mažiau kaip dviem darbo dienoms iki atvežimo.

4 straipsnis

Įvežimo kontrolės posto ir kompetentingų muitinės institucijų užduotys

1. Įvežimo pasienio kontrolės postas:

a) atlieka dokumentų ir tapatumo patikrinimus, kaip numatyta Direktyvos 97/78/EB 4 straipsnyje;

b) patikrina, ar 2 straipsnyje nurodytų produktų siuntos, kurių kilmės šalis yra viena iš trečiųjų šalių, dalyvaujančių parodoje „EXPO Milano 2015“, yra skirtos tos trečiosios šalies parodų stendui parodoje „EXPO Milano 2015“, ir

c) išduoda bendrąjį veterinarijos įvežimo dokumentą (BVĮD) per TRACES sistemą, skirtą TRACES vietos veterinarijos padaliniui „Milano Città IT03603“, nurodytam Sprendimo 2009/821/EB II priede (toliau – vietos veterinarijos padalinys „Milano Città IT03603“) arba, jeigu produktai buvo pirmiausia siunčiami į I priedo 2 punkte nurodytą muitinės sandėlį, TRACES padaliniui, atsakingam už atitinkamą muitinės sandėlį;

d) užtikrina, kad siuntos būtų siunčiamos tiesiogiai į parodą „EXPO Milano 2015“ arba į I priedo 2 punkte nurodytą muitinės sandėlį;

e) leidžia tranzitu gabenti siuntas, kurioms Komisijos sprendimo 2011/163/ES ([1]) priedas netaikomas, su sąlyga, kad jos siunčiamos tiesiai į parodą „EXPO Milano 2015“ arba į I priedo 2 punkte nurodytą muitinės sandėlį;

f) nepriima 2 straipsnio reikalavimų neatitinkančių produktų arba juos sunaikina.

2. Įvežimo pasienio kontrolės postas ir kompetentingos muitinės institucijos užtikrina, kad:

a) produktams būtų taikoma laikinojo įvežimo procedūra pagal Reglamento (EB) Nr. 2454/93 576 straipsnio 1 dalį tol, kol jie suvartojami parodoje „EXPO Milano 2015“ arba sunaikinami, kaip numatyta 7 straipsnio 10 ir 11 punktuose;

b) prireikus tokie produktai iš įvežimo į Sąjungą punkto į Italiją būtų gabenami pagal išorinio tranzito procedūrą, nurodytą Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 91 straipsnio 1 dalyje, prieš pradedant taikyti laikinojo įvežimo procedūrą.

5 straipsnis

Pasienio kontrolės postų, atsakingų už I priede nurodytus muitinės sandėlius, užduotys

Tais atvejais, kai siuntos siunčiamos į I priedo 2 punkte nurodytą muitinės sandėlį, už muitinės sandėlius atsakingas pasienio kontrolės postas:

a) užtikrina, kad siuntos iš I priede nurodyto muitinės sandėlio būtų siunčiamos tiesiogiai į parodą „EXPO Milano 2015“;

b) užtikrina, kad siuntos būtų gabenamos tiesiogiai į parodą „EXPO Milano 2015“ prižiūrint kompetentingoms institucijoms ir tų institucijų užplombuotose transporto priemonėse ar talpyklose;

([1]) 2011 m. kovo 16 d. Komisijos sprendimas 2011/163/ES dėl trečiųjų šalių pagal Tarybos direktyvos 96/23/EB 29 straipsnį pateiktų planų patvirtinimo (OL L 70, 2011 3 17, p. 40).

c) užtikrina, kad valstybinis veterinarijos gydytojas muitinės sandėlyje per TRACES sistemą informuotų vietos veterinarijos padalinį „Milano Città IT03603“ parodos „EXPO Milano 2015“ vietoje apie planuojamą siuntos atvežimą į parodą „EXPO Milano 2015“;

d) atsižvelgia į informaciją, gautą per TRACES sistemą iš vietos veterinarijos padalinio „Milano Città IT03603“ parodos „EXPO Milano 2015“ vietoje, apie siuntos atvežimą ir ją registruoja;

e) registruoja duomenis, nurodytus IV priedo A dalyje, apie siuntos išsiuntimą į parodą „EXPO Milano 2015“.

6 straipsnis

Parodos „EXPO Milano 2015“ vietoje esančio vietos veterinarijos padalinio „Milano Città IT03603“ užduotys

Parodos „EXPO Milano 2015“ vietoje esantis vietos veterinarijos padalinys „Milano Città IT03603“:

a) atlieka dokumentų ir tapatumo patikrinimą kiekvienos 2 straipsnyje nurodytų produktų siuntos atvežimo į parodą „EXPO Milano 2015“ metu, patikrina, ar nepažeistos plombos ir ar gauta siunta atitinka BVĮD TRACES sistemoje esančią informaciją;

b) užtikrina, kad siunta būtų atgabenta į parodą „EXPO Milano 2015“;

c) per TRACES sistemą informuoja įvežimo pasienio kontrolės postą arba pasienio kontrolės postą, atsakingą už muitinės išsiuntimo sandėlį, apie siuntos atvežimą į parodą „EXPO Milano 2015“ ir tos siuntos vientisumą;

d) registruoja visus duomenis, nurodytus IV priedo B dalyje, apie gautas siuntas;

e) užtikrina, kad maisto produktas būtų naudojamas tik rodymo ir (arba) ragavimo vietoje tikslais.

7 straipsnis

Vietos veterinarijos padalinio „Milano Città IT03603“ užduotys po produktų atvežimo į parodą „EXPO Milano 2015“

2 straipsnyje nurodytas siuntas atvežus į parodą „EXPO Milano 2015“, vietos veterinarijos padalinys „Milano Città IT 03603“:

1) registruoja 6 straipsnio d punkte nurodytą atnaujintą informaciją apie siuntų naudojimą;

2) užtikrina, kad siuntos nebūtų akivaizdžiai pažeistos ar sugadintos, dėl ko jos gali tapti netinkamos naudoti pasiūlytiems tikslams;

3) konfiskuoja ir sunaikina tokias siuntas, kurių produktai dėl kokių nors priežasčių negali būti laikomi tinkamais ragauti vietoje;

4) parodų stende, kuriam produktai skirti, nustato už 8 straipsnio 2 dalyje numatytų priemonių įgyvendinimą atsakingą asmenį;

5) informuoja 4 punkte nurodytą atsakingą asmenį apie 8 straipsnio 2 dalyje numatytus įpareigojimus;

6) identifikuoja visas vietas parodoje „EXPO Milano 2015“, kur siuntos produktai bus rodomi arba naudojami ragauti vietoje;

7) užtikrina visišką siuntų atsekamumą parodoje „EXPO Milano 2015“;

8) užtikrina, kad maisto produktai būtų naudojami tik rodymo ir (arba) ragavimo vietoje tikslais;

9) užtikrina, kad produktai nebūtų parduodami arba netaptų prieinami parodos „EXPO Milano 2015“ lankytojams ir darbuotojams kitais tikslais nei rodymas ar ragavimas vietoje;

10) užtikrina, kad visos siuntos arba jų dalys, nenaudojamos rodyti ar ragauti vietoje, būtų surenkamos ir šalinamos kaip 1 kategorijos medžiagos pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio a–c punktus arba reeksportuojamos į trečiąją šalį ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d.;

11) užtikrina, kad specialūs konteineriai, kuriuose yra 10 punkte nurodytos siuntos arba jų dalys, galėtų būti išvežami iš parodos EXPO Milano 2015, tik jei jie yra hermetiškai uždaryti ir vežami į paskirties vietą, kur medžiagos bus šalinamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio a–c punktus arba reeksportuojamos į trečiąją šalį ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d.;

12) parodos „EXPO Milano 2015“ pabaigoje ir ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. informuoja kompetentingas muitinių institucijas apie produktų suvartojimą arba pašalinimą.

8 straipsnis

„EXPO 2015 S.p.A.“ ir parodos „EXPO Milano 2015“ dalyvių pareigos

1. „EXPO 2015 S.p.A.“:

a) identifikuoja visus parodoje „EXPO Milano 2015“ esančius dalyvius ir pateikia vietos kompetentingoms institucijoms atnaujintus parodos dalyvių sąrašus;

b) kiekvieno parodos dalyvio atžvilgiu nustato, kuris asmuo yra atsakingas už 2 dalyje numatytų priemonių įgyvendinimą;

c) teikia logistinę paramą produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, vežimui į struktūrinius padalinius, kuriuose jie gali būti apdoroti, kaip numatyta 7 straipsnio 10 ir 11 punktuose.

2. Parodos „EXPO Milano 2015“ dalyviai:

a) teikia logistinę paramą kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už šio reglamento taikymą, kiek tai susiję su 2 straipsnyje nurodytų produktų laikymu;

b) užtikrina, kad 2 straipsnyje nurodyti produktai būtų skirti tik rodyti arba ragauti vietoje;

c) paprašius ir prižiūrint kompetentingoms institucijoms atskiria erdves ir imasi tinkamų priemonių 2 straipsnyje nurodytiems produktams, kurie nėra naudojami rodyti ar ragauti vietoje, laikyti;

d) informuoja kompetentingas institucijas apie bet kokį šios dalies reikalavimų nesilaikymą arba galimą nesilaikymą, susijusį su joje numatytų priemonių įgyvendinimu;

e) užtikrina, kad visi 2 straipsnyje nurodyti produktai, nenaudojami rodyti ar ragauti vietoje, būtų registruojami ir šalinami, kaip nustatyta 7 straipsnio 10 ir 11 punktuose.

9 straipsnis

Informacija parodos „EXPO Milano 2015“ lankytojams ir darbuotojams

1. Italijos kompetentingos institucijos užtikrina, kad tose parodos vietose, kur 2 straipsnyje nurodyti produktai yra duodami lankytojams arba naudojami ruošiant maistą lankytojams, parodos „EXPO Milano 2015“ lankytojams ir darbuotojams būtų pateikta bent toliau nurodyta informacija:

„Šiame maiste yra gyvūninių produktų iš ES nepriklausančių šalių ir jis atitinka tik tų šalių visuomenės sveikatos standartus. Vartoti ir platinti tokius produktus kitur nei parodoje „EXPO Milano 2015“ draudžiama.“

2. „EXPO 2015 S.p.A.“ suteikia kompetentingoms Italijos valdžios institucijoms būtinas priemones ir vietą 1 dalyje nurodytai informacijai pateikti.

10 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Šis reglamentas taikomas nuo 2015 m. kovo 1 d. iki 2015 m. spalio 31 d.

Tačiau 7 straipsnio 10 ir 11 punktai, 8 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalies a ir e punktai ir toliau taikomi tol, kol visi 2 straipsnyje nurodyti produktai arba jų dalys, įvežti pagal šį reglamentą, bus pašalinti pagal tuos straipsnius ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

I PRIEDAS

1) **Parodos „EXPO Milano 2015“ vieta**

Parodos „EXPO Milano 2015“ vieta (TRACES LVU: **Milano Città IT 03603**)

2) **Patvirtintieji muitinės sandėliai**

Muitinės sandėliai, patvirtinti Italijos kompetentingų institucijų pagal Direktyvos 97/78/EB 12 ir 13 straipsnius ir paskelbti oficialioje Italijos sveikatos ministerijos interneto svetainėje:

http://www.salute.gov.it

II PRIEDAS

Produktų sąrašas ir nuostatos, nurodytos 2 straipsnio c punkto i ir ii papunkčiuose

Produktų apibūdinimas [1]	Sąjungos teisės aktai, įskaitant taikytinus reikalavimus dėl tranzito ir naudotinus atitinkamo veterinarijos sertifikato pavyzdžius
Mėsa	Komisijos reglamentas (ES) Nr. 206/2010 [2], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo III priede Komisijos reglamentas (EB) Nr. 798/2008 [3], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo XI priede Komisijos reglamentas (EB) Nr. 119/2009 [4], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo III priede
Mėsos pusgaminiai	Komisijos sprendimas 2000/572/EB [5], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo III priede
Mėsos produktai	Komisijos sprendimas 2007/777/EB [6], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo IV priede
Pienas ir pieno produktai	Komisijos reglamentas (ES) Nr. 605/2010 [7], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo II priedo 3 dalyje
Sudėtiniai produktai	Komisijos reglamentas (ES) Nr. 28/2012 [8], įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo II priede
Kiaušiniai, kiaušinių produktai	Reglamentas (EB) Nr. 798/2008, įskaitant veterinarijos sertifikato pavyzdį, pateiktą jo XI priede
Akvakultūros kilmės žuvų produktai	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2074/2005 [9], įskaitant veterinarijos sertifikato importui pavyzdį, pateiktą jo VI priedo IV priedėlyje

(1) Pirmoje lentelės skiltyje nurodyti produktai, kuriems taikomi atitinkami Sąjungos teisės aktai, yra išvardyti antroje skiltyje.

(2) 2010 m. kovo 12 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 206/2010, kuriuo nustatomi trečiųjų šalių, teritorijų arba jų dalių, iš kurių į Europos Sąjungą leidžiama įvežti tam tikrus gyvūnus ir šviežią mėsą, sąrašai ir veterinarijos sertifikatų reikalavimai (OL L 73, 2010 3 20, p. 1).

(3) 2008 m. rugpjūčio 8 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 798/2008, kuriuo nustatomas trečiųjų šalių, teritorijų, zonų ar skyrių, iš kurių galima importuoti į Bendriją ir vežti tranzitu per Bendriją naminius paukščius ir naminių paukščių produktus, sąrašas ir veterinarijos sertifikatų reikalavimai (OL L 226, 2008 8 23, p. 1).

(4) 2009 m. vasario 9 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 119/2009, kuriuo nustatomi trečiųjų šalių ar jų dalių, iš kurių importuojama į Bendriją arba vežama per ją tranzitu laukinių leporidae genties gyvūnų, tam tikrų laukinių sausumos žinduolių ir ūkiuose auginamų triušių mėsa, sąrašas ir veterinarijos sertifikatų reikalavimai (OL L 39, 2009 2 10, p. 12).

(5) 2000 m. rugsėjo 8 d. Komisijos sprendimas 2000/572/EB, nustatantis gyvūnų bei visuomenės sveikatos ir veterinarinio sertifikavimo reikalavimus, taikytinus importuojant į Bendriją mėsos pusgaminius iš trečiųjų šalių (OL L 240, 2000 9 23, p. 19).

(6) 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimas 2007/777/EB, nustatantis gyvūnų ir visuomenės sveikatos reikalavimus ir tam tikrų mėsos produktų ir apdorotų skrandžių, pūslių ir žarnų, skirtų žmonių maistui, importo iš trečiųjų šalių sertifikatų pavyzdžius ir panaikinantis Sprendimą 2005/432/EB (OL L 312, 2007 11 30, p. 49).

(7) 2010 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 605/2010, kuriuo nustatomos gyvūnų sveikatos, visuomenės sveikatos ir veterinarinio sertifikavimo sąlygos, taikomos įvežant į Europos Sąjungą žalią pieną, pieno gaminius, priešpienį ir priešpienio gaminius, skirtus vartoti žmonėms (OL L 175, 2010 7 10, p. 1).

(8) 2012 m. sausio 11 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 28/2012, kuriuo nustatomi tam tikrų į Sąjungą importuojamų arba per ją vežamų sudėtinių produktų sertifikavimo reikalavimai ir kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/275/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 1162/2009 (OL L 12, 2012 1 14, p. 1).

(9) 2005 m. gruodžio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2074/2005, nustatantis įgyvendinimo priemones tam tikriems produktams pagal Reglamentą (EB) Nr. 853/2004 ir oficialios kontrolės organizavimui pagal Reglamentus (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, nukrypstantis nuo Reglamento (EB) Nr. 852/2004 bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EB) Nr. 853/2004 ir (EB) Nr. 854/2004 (OL L 338, 2005 12 22, p. 27).

III PRIEDAS

Gyvūninių produktų ar maisto, kuriame yra tokių produktų, skirtų siųsti į parodą „EXPO Milano 2015“, sertifikato pavyzdys

ŠALIS: **ES veterinarijos sertifikatas**

I dalis. Informacija apie išsiųstą siuntą

I.1. Siuntėjas Pavadinimas Adresas Šalis Telefonas		I.2. Sertifikato numeris	I.2.a. a TRACES numeris
		I.3. Centrinė kompetentinga institucija	
		I.4. Vietos kompetentinga institucija	
I.5. Gavėjas Pavadinimas Adresas Šalis Telefonas		I.6. Asmuo, atsakingas už siuntą ES teritorijoje	
I.7. Kilmės šalis / ISO kodas	I.8. Kilmės regionas / Kodas	I.9. Paskirties šalis / ISO kodas	I.10. Paskirties regionas / Kodas
I.11. Kilmės vieta Pavadinimas / Patvirtinimo numeris Adresas Šalis		I.12. Paskirties vieta Pavadinimas / Patvirtinimo numeris Adresas Pašto kodas, regionas	
I.13. Pakrovimo vieta Adresas / Patvirtinimo numeris		I.14. Išvežimo data	
I.15. Transporto priemonė Lėktuvas ☐ Laivas ☐ Geležinkelio vagonas ☐ Kelių transporto priemonė ☐ Kita ☐ Identifikavimo duomenys Dokumento numeris		I.16. Įvežimo į ES PKP Pavadinimas / PKP vieneto numeris	
		I.17. CITES Nr.	
I.18. Prekės aprašymas		I.19. Prekės kodas (SS kodas)	
			I.20. Kiekis
I.21. Produktų temperatūra Aplinkos ☐ Atšaldyti ☐ Sušaldyti ☐			I.22. Bendras pakuočių skaičius
I.23. Plombos / konteinerio numeris			I.24. Pakuotės tipas
I.25. Prekės sertifikuotos: žmonėms vartoti ☐			
		I.27. Importuoti ar leisti įvežti į ES ☐	
I.28. Prekių identifikavimo duomenys (*)			

ŠALIS **EXPO 2015**

II.a. Sertifikato numeris	II.b.

II dalis. Sertifikavimas

II.1. Sveikumo patvirtinimas

Aš, toliau pasirašęs valstybinis veterinarijos gydytojas / valstybinis inspektorius (*) patvirtinu, kad:

— prekes, kurioms taikomas šis sertifikatas, galima įvežti į Europos Sąjungą tik siekiant jas naudoti parodoje „EXPO Milano 2015“ ir laikantis Reglamento (ES) 2015/329 ir

— mano žiniomis, pirmiau nurodytos prekės yra tinkamos vartoti žmonių maistui kilmės šalyje.

Pastabos

I dalis

— Nuoroda į I.8. langelį: regiono / teritorijos / zonos (jei tinka) kodas, kaip pateikta Reglamento (ES) Nr. 206/2010 II priede, Reglamento (EB) Nr. 798/2008 I priede, Reglamento (EB) Nr. 119/2009 I priede ir Komisijos sprendimo 2007/777/EB II priede.

— Nuoroda į I.11 langelį: Kilmės vieta: siunčiančios įmonės pavadinimas ir adresas.

— Nuoroda į I.12 langelį: Paskirties vieta: muitinės sandėlio, kuriame leidžiama laikyti prekes, pavadinimas, patvirtinimo numeris ir adresas.

— Nuoroda į I.15 langelį: Registracijos numeris (geležinkelio vagonas ar konteineris ir kelių transporto priemonė), reiso numeris (lėktuvas) ar pavadinimas (laivas). Iškraunant ir pakartotinai pakraunant pateikiama atskira informacija.

— Nuoroda į I.19. langelį: įrašyti atitinkamą Suderintos sistemos (SS) kodą šiose pozicijose: 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, 0208, 0209, 0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0306, 0307 (išskyrus dvigeldžius moliuskus pagal SS kodus 030711–030739, 030771–030791), 0308, 0401, 0402, 0403, 0404, 0405, 0406, 0407, 0408, 0410, 0504, 0511, 1502, 1504, 1516, 1517, 1518, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605 (išskyrus dvigeldžius moliuskus pagal SS kodus nuo 160551 iki 160556), 1702, 1806, 1901, 1902, 2103, 2104, 2105, 2106, 2202, 3501, 3502, 3503, 3504 ir 3507.

— Nuoroda į I.23. langelį: plombos ir (arba) konteinerio numerio identifikavimas (tik, jei taikoma).

— Nuoroda į I.28. langelį: (*) įrašyti konkrečią veterinarijos sertifikato pavyzdžiuose nurodytą informaciją pagal produkto tipą, nurodytą Reglamento (ES) 2015/329 II priede.

II dalis

Parašo spalva turi skirtis nuo teksto spalvos. Ta pati taisyklė taikoma antspaudams, išskyrus iškiliuosius antspaudus arba antspaudus arba su vandens ženklais.

(*) Nereikalingą įrašą išbraukti.

Valstybinis veterinarijos gydytojas / valstybinis inspektorius (*)

Vardas, pavardė (didžiosiomis raidėmis) Kvalifikacija ir pareigos

Data Parašas

Antspaudas

IV PRIEDAS

Duomenys, nurodyti 5 straipsnio e punkte, 6 straipsnio d punkte ir 7 straipsnio 1 dalyje

A. **Duomenys, kurie atsakingo pasienio kontrolės posto turi būti registruojami muitinės sandėliuose pagal 5 straipsnio e punktą**

Vadovaujantis 5 straipsnio e punktu, registruojami šie duomenys:

1) atvežimo į muitinės sandėlį data;

2) produktų apibūdinimas;

3) kiekis;

4) trečioji kilmės šalis;

5) įvežimo ES pasienio kontrolės postas (PKP);

6) bendrojo veterinarijos įvežimo dokumento (BVĮD), sukurto TRACES ir išduoto įvežimo PKP, numeris;

7) plombos, uždėtos trečiosios kilmės šalies sveikatos institucijų (2 straipsnio b punktas), numeris, nurodytas prie konkrečių siuntų pridedamame veterinarijos sertifikate, kaip nustatyta šio reglamento III priede;

8) muitinės vežimo dokumento, pagal kurį siuntos yra vežamos iš įvežimo pasienio kontrolės posto į patvirtintąjį muitinės sandėlį, numeris;

9) už siuntą atsakingo asmens kontaktiniai duomenys;

10) siuntos arba siuntos dalies išvežimo iš patvirtintųjų muitinės sandėlių į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą data;

11) siuntos arba siuntos dalies, kuri buvo išsiųsta iš patvirtintųjų muitinės sandėlių į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą, muitinės vežimo dokumento numeris;

12) siuntos arba siuntos dalies, kuri buvo išsiųsta iš patvirtintųjų muitinės sandėlių į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą, pobūdis;

13) siuntos arba siuntos dalies, kuri buvo išsiųsta iš patvirtintųjų muitinės sandėlių į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą, kiekis;

14) siuntai arba siuntos daliai, kuri buvo išsiųsta iš patvirtintųjų muitinės sandėlių į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą, išduoto BVĮD numeris.

B. **Duomenys, kurie turi būti registruojami parodos „EXPO Milano 2015“ vidaus padaliniuose pagal 6 straipsnio d punktą ir 7 straipsnio 1 dalį**

Šie duomenys turi būti registruojami pagal 6 straipsnio d punktą ir 7 straipsnio 1 dalį:

1) atvežimo į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą data;

2) produktų apibūdinimas;

3) kiekis;

4) trečioji kilmės šalis;

5) įvežimo ES pasienio kontrolės postas (PKP) arba patvirtintieji muitinės sandėliai, iš kurių produktai išsiųsti į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą (jei taikoma);

6) bendrojo veterinarijos įvežimo dokumento (BVĮD), sukurto TRACES sistemoje ir išduoto įvažiavimo PKP, numeris arba naujo BVĮD, išduoto patvirtintųjų muitinės sandėlių siuntai, išsiųstai į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą, numeris (jei taikoma);

7) siuntos arba siuntos dalies, išsiųstos į parodos „EXPO Milano 2015“ vietą iš įvežimo PKP arba patvirtintųjų muitinės sandėlių, muitinės vežimo dokumento numeris;

8) plombos, uždėtos įvežimo PKP sveikatos ir mutinių institucijų arba už patvirtintuosius muitinės sandėlius atsakingų kompetentingų PKP sveikatos ir muitinių institucijų, numeris (jei taikytina);

9) siuntos, jau naudojamos parodos „EXPO Milano 2015“ tikslais (t. y. rodyti ar ragauti vietoje), produktų kiekis;

10) likęs dar nepanaudotų produktų kiekis.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/330

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308//2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ([1]),

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ([2]), ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;

(2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininko pavedimu

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

([1]) OL L 347, 2013 12 20, p. 671.
([2]) OL L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas [1]	Standartinė importo vertė
0702 00 00	EG	120,8
	MA	80,4
	TR	106,5
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	253,9
	TR	182,6
	ZZ	218,3
0709 93 10	MA	81,4
	TR	200,0
	ZZ	140,7
0805 10 20	EG	46,1
	IL	73,0
	MA	44,4
	TN	56,8
	TR	71,0
	ZZ	58,3
0805 50 10	TR	50,1
	ZZ	50,1
0808 10 80	BR	68,8
	CL	94,5
	MK	26,7
	US	180,1
	ZZ	92,5
0808 30 90	AR	132,9
	CL	166,7
	CN	99,9
	US	122,7
	ZA	95,3
	ZZ	123,5

[1] Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2015/331

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo pratęsiamas Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Afganistane įgaliojimų terminas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 33 straipsnį ir 31 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

(1) 2013 m. liepos 22 d. Taryba priėmė Sprendimą 2013/393/BUSP ([1]), kuriuo Franz-Michael SKJOLD MELLBIN paskirtas Europos Sąjungos specialiuoju įgaliotiniu (toliau – ES specialusis įgaliotinis) Afganistane. ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų terminas baigiasi 2015 m. vasario 28 d.;

(2) ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų terminas turėtų būti pratęstas tolesniam aštuonių mėnesių laikotarpiui;

(3) ES specialusis įgaliotinis vykdys įgaliojimus tokiomis aplinkybėmis, kurios gali pablogėti ir galėtų kliudyti siekti Sutarties 21 straipsnyje nustatytų Sąjungos išorės veiksmų tikslų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis

ES specialiojo įgaliotinio Afganistane Franz-Michael SKJOLD MELLBIN įgaliojimai pratęsiami iki 2015 m. spalio 31 d. Taryba, remdamasi Politinio ir saugumo komiteto (toliau – PSK) įvertinimu bei Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – vyriausiasis įgaliotinis) pasiūlymu, gali nuspręsti ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimus nutraukti anksčiau.

2 straipsnis

Politikos tikslai

ES specialusis įgaliotinis atstovauja Sąjungai ir propaguoja Sąjungos politikos tikslus Afganistane, glaudžiai derindamas veiklą su valstybių narių atstovais Afganistane. Konkrečiau, ES specialusis įgaliotinis:

a) prisideda prie ES ir Afganistano bendros deklaracijos ir 2014–2016 m. ES strategijos Afganistane įgyvendinimo;

b) remia Sąjungos ir Afganistano politinį dialogą;

c) remia Jungtines Tautas (JT), joms imantis pagrindinio vaidmens Afganistane, ypatingą dėmesį skirdamas pastangoms geriau koordinuoti tarptautinę paramą, tokiu būdu skatindamas Bonos, Čikagos, Tokijo ir Londono konferencijų komunikatų ir atitinkamų JT rezoliucijų įgyvendinimą.

3 straipsnis

Įgaliojimai

Įgyvendindamas savo įgaliojimus, ES specialusis įgaliotinis, glaudžiai bendradarbiaudamas su valstybių narių atstovais Afganistane:

a) propaguoja Sąjungos požiūrį į politinį procesą ir įvykių raidą Afganistane;

b) palaiko glaudžius ryšius su atitinkamomis Afganistano institucijomis, ypač Vyriausybe ir Parlamentu, taip pat vietos valdžios institucijomis, ir remia jų vystymą. Taip pat turėtų būti palaikomi ryšiai su kitomis Afganistano politinėmis grupėmis ir kitais svarbiais Afganistane veikiančiais subjektais, visų pirma atitinkamais pilietinės visuomenės subjektais;

([1]) 2013 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimas 2013/393/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2013/382/BUSP dėl Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Afganistane įgaliojimų pratęsimo (OL L 198, 2013 7 23, p. 47).

c) palaiko glaudžius ryšius su atitinkamais tarptautiniais ir regioniniais Afganistane veikiančiais subjektais, visų pirma JT Generalinio Sekretoriaus specialiuoju atstovu ir Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos (NATO) vyresniuoju civiliniu įgaliotiniu bei kitais svarbiausiais partneriais ir organizacijomis;

d) konsultuoja dėl padarytos pažangos siekiant ES ir Afganistano bendros deklaracijos, 2014–2016 m. ES strategijos Afganistane ir Bonos, Čikagos, Tokijo bei Londono konferencijų komunikatų tikslų, visų pirma šiose srityse:

i) civilinių gebėjimų stiprinimas, ypač subnacionaliniu lygiu,

ii) geras valdymas ir teisinės valstybės egzistavimui būtinų institucijų, visų pirma nepriklausomos teismų sistemos, kūrimas,

iii) rinkimų ir konstitucinės reformos,

iv) saugumo sektoriaus reformos, įskaitant teisminių institucijų ir teisinės valstybės, nacionalinės kariuomenės ir policijos pajėgų stiprinimą bei visų pirma civilinės policijos tarnybos plėtojimą,

v) augimo skatinimas, visų pirma pasitelkiant žemės ūkį ir kaimo plėtrą,

vi) Afganistano tarptautinių įsipareigojimų žmogaus teisių srityje, įskaitant pagarbą mažumoms priklausančių asmenų teisėms ir moterų bei vaikų teisėms, laikymasis,

vii) demokratijos ir teisinės valstybės principų laikymasis,

viii) moterų dalyvavimo viešajame administravime, pilietinės visuomenės veikloje ir, vadovaujantis JT Saugumo Tarybos rezoliucija 1325(2000), taikos procese skatinimas,

ix) Afganistano tarptautinių įsipareigojimų laikymasis, įskaitant bendradarbiavimą, susijusį su tarptautinėmis pastangomis kovoti su terorizmu, neteisėta prekyba narkotikais, prekyba žmonėmis ir ginklų bei masinio naikinimo ginklų ir susijusių medžiagų platinimu,

x) palankesnių sąlygų humanitarinės pagalbos teikimui ir tvarkingam pabėgėlių bei šalies viduje perkeltų asmenų grįžimui sudarymas ir

xi) Sąjungos dalyvavimo ir veiklos Afganistane veiksmingumo didinimas ir dalyvavimas rengiant reguliarias 2014–2016 m. ES strategijos Afganistane įgyvendinimo ataskaitas, kurių prašo Taryba;

e) aktyviai dalyvauja vietos koordinavimo forumų, pavyzdžiui, Jungtinės koordinavimo ir stebėsenos valdybos, veikloje, kartu išsamiai informuodamas nedalyvaujančias valstybes nares apie šiais lygiais priimtus sprendimus;

f) konsultuoja dėl Sąjungos dalyvavimo ir jos pozicijų su Afganistanu susijusiose tarptautinėse konferencijose;

g) aktyviai skatina regioninį bendradarbiavimą įgyvendinant atitinkamas iniciatyvas, įskaitant Stambulo procesą ir Regionų ekonominio bendradarbiavimo konferenciją Afganistano klausimais (RECCA);

h) prisideda prie Sąjungos žmogaus teisių politikos ir ES žmogaus teisių gairių, visų pirma dėl moterų ir vaikų konfliktų apimtose vietovėse, įgyvendinimo, visų pirma vykdant stebėseną ir reaguojant į pokyčius šioje srityje;

i) prireikus teikia paramą įtraukiam Afganistano vadovaujamam taikos procesui, kuriuo siekiama politinio sprendimo, laikantis Bonos konferencijoje nustatytų principinių ribų.

4 straipsnis

Įgaliojimų vykdymas

1. ES specialusis įgaliotinis yra atsakingas už įgaliojimų vykdymą; jo veiklą prižiūri vyriausiasis įgaliotinis.

2. PSK palaiko ypatingus ryšius su ES specialiuoju įgaliotiniu, o su Taryba ES specialusis įgaliotinis bendrauja pirmiausia per šį komitetą. PSK teikia ES specialiajam įgaliotiniui strategines gaires ir politinius nurodymus pagal jo įgaliojimus, nedarant poveikio vyriausiojo įgaliotinio įgaliojimams.

3. ES specialusis įgaliotinis savo veiksmus glaudžiai koordinuoja su Europos išorės veiksmų tarnyba (toliau – EIVT) ir atitinkamais jos padaliniais.

5 straipsnis

Finansavimas

1. Su ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų vykdymu laikotarpiu nuo 2015 m. kovo 1 d. iki 2015 m. spalio 31 d. susijusioms išlaidoms padengti skiriama orientacinė finansavimo suma yra 3 975 000 EUR.

2. Išlaidos tvarkomos pagal Sąjungos bendrajam biudžetui taikomas procedūras ir taisykles.

3. Išlaidos tvarkomos pagal ES specialiojo įgaliotinio ir Komisijos sudarytą sutartį. Už visas išlaidas ES specialusis įgaliotinis yra atskaitingas Komisijai.

6 straipsnis

Darbuotojų grupės sudarymas ir sudėtis

1. Neviršydamas ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų ir turimų atitinkamų finansinių išteklių, ES specialusis įgaliotinis sudaro darbuotojų grupę. Į darbuotojų grupę įtraukiami darbuotojai, turintys profesinės patirties konkrečiose politikos srityse, kaip reikalaujama įgaliojimuose. ES specialusis įgaliotinis laiku ir reguliariai praneša Tarybai ir Komisijai apie darbuotojų grupės sudėtį.

2. Valstybės narės, Sąjungos institucijos ir EIVT gali pasiūlyti deleguoti darbuotojus dirbti su ES specialiuoju įgaliotiniu. Atlyginimą tokiems deleguotiems darbuotojams moka atitinkamai ta valstybė narė, atitinkama Sąjungos institucija arba EIVT. Valstybių narių į Sąjungos institucijas arba EIVT deleguoti ekspertai taip pat gali būti komandiruojami dirbti su ES specialiuoju įgaliotiniu. Pagal sutartį pasamdyti kitų šalių darbuotojai turi turėti valstybės narės pilietybę.

3. Visi deleguoti darbuotojai administraciniu požiūriu lieka pavaldūs siunčiančiajai valstybei narei, siunčiančiajai Sąjungos institucijai arba EIVT ir vykdo savo pareigas bei veikia ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų labui.

7 straipsnis

ES specialiojo įgaliotinio ir ES specialiojo įgaliotinio personalo privilegijos ir imunitetai

Atitinkamai su priimančiąja šalimi susitariama dėl ES specialiojo įgaliotinio misijos ir ES specialiojo įgaliotinio personalo narių užduočių įvykdymui bei sklandžiam darbui užtikrinti būtinų privilegijų, imunitetų ir papildomų garantijų. Valstybės narės ir EIVT šiuo tikslu teikia visą reikalingą paramą.

8 straipsnis

ES įslaptintos informacijos saugumas

ES specialusis įgaliotinis ir jo darbuotojų grupės nariai laikosi saugumo principų ir būtiniausių standartų, nustatytų Tarybos sprendimu 2013/488/ES ([1]).

9 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija ir logistinė parama

1. Valstybės narės, Komisija ir Tarybos generalinis sekretoriatas užtikrina, kad ES specialiajam įgaliotiniui būtų sudaryta galimybė susipažinti su visa reikiama informacija.

2. Prireikus Sąjungos delegacijos ir (arba) valstybės narės teikia logistinę paramą regione.

10 straipsnis

Saugumas

ES specialusis įgaliotinis, laikydamasis Sąjungos politikos dėl personalo, dislokuoto už Sąjungos ribų vykdyti veiksmus pagal Sutarties V antraštinę dalį, saugumo, neviršydamas ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų ir atsižvelgdamas į saugumo padėtį jo atsakomybei priskirtoje geografinėje teritorijoje, imasi visų praktiškai įgyvendinamų priemonių tiesiogiai ES specialiajam įgaliotiniui pavaldaus personalo saugumui užtikrinti, visų pirma:

a) sudarydamas konkretų saugumo planą, grindžiamą EIVT gairėmis, kuriame numatomos konkrečios fizinės, organizacinės ir procedūrinės saugumo priemonės, kuris reglamentuoja personalo saugaus atvykimo į geografinę teritoriją ir judėjimo toje teritorijoje valdymą, taip pat saugumo incidentų valdymą, ir kuriame numatomas biuro nenumatytų atvejų ir evakuacijos planas;

b) užtikrindamas, kad visi už Sąjungos ribų dislokuoti personalo nariai būtų apdrausti didelės rizikos draudimu, būtinu dėl geografinėje teritorijoje esančių sąlygų;

([1]) 2013 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimas 2013/488/ES dėl ES įslaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (OL L 274, 2013 10 15, p. 1).

c) užtikrindamas, kad prieš atvykstant arba atvykus į geografinę teritoriją visiems ES specialiojo įgaliotinio darbuotojų grupės nariams, kurie turi būti dislokuoti už Sąjungos ribų, įskaitant vietoje pasamdytus darbuotojus, būtų organizuotas atitinkamas mokymas saugumo klausimais, atsižvelgiant į rizikos lygį toje teritorijoje;

d) užtikrindamas, kad būtų įgyvendinamos visos sutartos rekomendacijos, pateiktos remiantis reguliariais saugumo įvertinimais, ir Tarybai, vyriausiajam įgaliotiniui bei Komisijai raštu būtų teikiamos jų įgyvendinimo ir kitų saugumo klausimų ataskaitos, sudarančios pažangos ir įgaliojimų vykdymo ataskaitų dalį.

11 straipsnis

Ataskaitų teikimas

ES specialusis įgaliotinis vyriausiajam įgaliotiniui ir PSK reguliariai teikia ataskaitas. ES specialusis įgaliotinis taip pat prireikus teikia ataskaitas Tarybos darbo grupėms. Reguliariai teikiamos ataskaitos platinamos per sistemą COREU. ES specialusis įgaliotinis gali teikti ataskaitas Užsienio reikalų tarybai. Pagal Sutarties 36 straipsnį ES specialusis įgaliotinis gali dalyvauti informuojant Europos Parlamentą.

12 straipsnis

Koordinavimas

1. ES specialusis įgaliotinis prisideda prie Sąjungos veiksmų vieningumo, nuoseklumo ir veiksmingumo užtikrinimo bei padeda užtikrinti, kad visos Sąjungos priemonės ir valstybių narių veiksmai būtų vykdomi suderintai siekiant Sąjungos politikos tikslų. ES specialiojo įgaliotinio veikla koordinuojama su Komisijos ir Sąjungos delegacijos Pakistane veikla. ES specialusis įgaliotinis reguliariai informuoja valstybių narių atstovybes ir Sąjungos delegacijas.

2. Veiksmų vietoje palaikomas glaudus ryšys su valstybių narių atstovybių vadovais ir Sąjungos delegacijų vadovais. Jie deda visas įmanomas pastangas padėdami ES specialiajam įgaliotiniui vykdyti savo įgaliojimus. ES specialusis įgaliotinis teikia Europos Sąjungos policijos misijos Afganistane (EUPOL AFGHANISTAN) vadovui konsultacijas vietos politiniais klausimais. ES specialusis įgaliotinis ir civilinės operacijos vadas prireikus konsultuojasi tarpusavyje. ES specialusis įgaliotinis taip pat palaiko ryšius su kitais veiksmų vietoje esančiais tarptautiniais ir regioniniais subjektais.

13 straipsnis

Pagalba pretenzijų atveju

ES specialusis įgaliotinis ir jo personalas teikia pagalbą, susijusią su atsaku į bet kokias pretenzijas ir prievoles, kylančias dėl ankstesnių ES specialiųjų įgaliotinių Afganistane įgaliojimų vykdymo, ir dėl tokių tikslų suteikia administracinę pagalbą bei prieigą prie atitinkamų dokumentų.

14 straipsnis

Peržiūra

Šio sprendimo įgyvendinimas ir jo suderinamumas su kita Sąjungos veikla regione yra nuolat peržiūrimi. Ne vėliau kaip iki 2015 m. rugpjūčio mėn. pabaigos ES specialusis įgaliotinis pateikia vyriausiajam įgaliotiniui, Tarybai ir Komisijai išsamią įgaliojimų vykdymo ataskaitą.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Jis taikomas nuo 2015 m. kovo 1 d.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2015/332

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo pratęsiamas Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais įgaliojimų terminas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 33 straipsnį ir 31 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

(1) 2014 m. liepos 8 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/438/BUSP ([1]), kuriuo Herbert SALBER paskirtas Europos Sąjungos specialiuoju įgaliotiniu (toliau – ES specialusis įgaliotinis) Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais. ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų terminas baigiasi 2015 m. vasario 28 d.;

(2) ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų terminas turėtų būti pratęstas papildomam aštuonių mėnesių laikotarpiui;

(3) ES specialusis įgaliotinis įgaliojimus vykdys tokiomis aplinkybėmis, kurios gali pablogėti ir galėtų kliudyti pasiekti Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje nustatytus Sąjungos išorės veiksmų tikslus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis

Šiuo sprendimu ES specialiojo įgaliotinio Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais Herbert SALBER įgaliojimų terminas pratęsiamas iki 2015 m. spalio 31 d. Taryba, remdamasi Politinio ir saugumo komiteto (PSK) atliktu vertinimu ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – vyriausiasis įgaliotinis) pasiūlymu, gali nuspręsti, kad ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų terminas būtų nutrauktas anksčiau.

2 straipsnis

Politikos tikslai

ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimai grindžiami su Pietų Kaukazu susijusios Sąjungos politikos tikslais, įskaitant tikslus, nustatytus 2008 m. rugsėjo 1 d. Briuselyje įvykusio neeilinio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadose ir 2008 m. rugsėjo 15 d. Tarybos išvadose, taip pat 2012 m. vasario 27 d. išvadose. Tie tikslai yra:

a) remiantis esamais mechanizmais, įskaitant Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją (toliau – ESBO) ir jos Minsko grupę, regione vykdyti konfliktų prevenciją, padėti taikiai sureguliuoti jame kilusius konfliktus, įskaitant krizę Gruzijoje ir konfliktą Kalnų Karabache, skatinant pabėgėlių ir šalies viduje perkeltųjų asmenų grįžimą, taip pat kitomis atitinkamomis priemonėmis, ir remti tokio sureguliavimo įgyvendinimą laikantis tarptautinės teisės principų;

b) konstruktyviai bendrauti su pagrindiniais suinteresuotais veikėjais regiono klausimais;

c) skatinti ir remti tolesnį Armėnijos, Azerbaidžano ir Gruzijos ir, atitinkamais atvejais, jų kaimyninių šalių tarpusavio bendradarbiavimą;

d) didinti Sąjungos veiksmingumą ir matomumą regione.

([1]) 2014 m. liepos 8 d. Tarybos sprendimas 2014/438/BUSP, kuriuo iš dalies keičiami ir pratęsiami Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais įgaliojimai (OL L 200, 2014 7 9, p. 11).

3 straipsnis

Įgaliojimai

Kad būtų pasiekti politikos tikslai, ES specialiajam įgaliotiniui suteikiami šie įgaliojimai:

a) regione plėtoti ryšius su vyriausybėmis, parlamentais, kitais svarbiausiais politikos subjektais, teismais ir pilietine visuomene;

b) skatinti regiono valstybes bendradarbiauti bendro intereso regioniniais klausimais, pavyzdžiui, bendrų grėsmių saugumui, kovos su terorizmu, neteisėta prekyba ir organizuotu nusikalstamumu klausimais;

c) padėti taikiai sureguliuoti konfliktus laikantis tarptautinės teisės principų ir, glaudžiai bendradarbiaujant su Jungtinėmis Tautomis, ESBO ir jos Minsko grupe, sudaryti palankesnes sąlygas tokiam sureguliavimui įgyvendinti;

d) krizės Gruzijoje klausimais:

   i) padėti rengiantis tarptautinėms diskusijoms, vykstančioms pagal 2008 m. rugpjūčio 12 d. susitarimo 6 punktą (Ženevos tarptautinis dialogas) ir jo 2008 m. rugsėjo 8 d. įgyvendinimo priemones, įskaitant diskusijas dėl susitarimų dėl saugumo ir stabilumo regione, dėl pabėgėlių ir šalies viduje perkeltųjų asmenų klausimo sprendimo remiantis tarptautiniu lygiu pripažintais principais, dėl kitų šalių bendru susitarimu sutartų klausimų,

   ii) prisidėti nustatant Sąjungos poziciją bei ES specialiojo įgaliotinio lygiu jai atstovauti i papunktyje nurodytų diskusijų metu ir

   iii) sudaryti palankesnes sąlygas 2008 m. rugpjūčio 12 d. susitarimui ir jo 2008 m. rugsėjo 8 d. įgyvendinimo priemonėms įgyvendinti;

e) sudaryti palankesnes sąlygas rengti ir įgyvendinti pasitikėjimo stiprinimo priemones;

f) prireikus padėti rengti Sąjungos paramą, skirtą galimai išspręsti konfliktą;

g) intensyvinti Sąjungos dialogą su pagrindiniais susijusiais veikėjais regiono klausimais;

h) padėti Sąjungai toliau plėtoti visapusišką politiką Pietų Kaukazo klausimais;

i) vykdant šiame straipsnyje nustatytą veiklą, prisidėti įgyvendinant ES žmogaus teisių politiką ir Sąjungos žmogaus teisių gaires, ypač jų aspektus dėl vaikų ir moterų nuo konfliktų nukentėjusiose vietovėse, pirmiausia stebint pokyčius šioje srityje ir reaguojant į juos.

4 straipsnis

Įgaliojimų vykdymas

1. ES specialusis įgaliotinis yra atsakingas už įgaliojimų vykdymą; jo veiklą prižiūri vyriausiasis įgaliotinis.

2. PSK palaiko ypatingus ryšius su ES specialiuoju įgaliotiniu, o su Taryba ES specialusis įgaliotinis bendrauja pirmiausia pasitelkęs šį komitetą. PSK teikia ES specialiajam įgaliotiniui strategines gaires ir politinius nurodymus pagal jo įgaliojimus, nedarant poveikio vyriausiojo įgaliotinio galioms.

3. ES specialusis įgaliotinis savo veiksmus glaudžiai koordinuoja su Europos išorės veiksmų tarnyba (toliau – EIVT) ir atitinkamais jos padaliniais.

5 straipsnis

Finansavimas

1. Su ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų vykdymu laikotarpiu nuo 2015 m. kovo 1 d. iki 2015 m. spalio 31 d. susijusioms išlaidoms padengti skiriama orientacinė finansavimo suma yra 1 350 000 EUR.

2. Išlaidos tvarkomos pagal Sąjungos bendrajam biudžetui taikomas procedūras ir taisykles.

3. Išlaidos tvarkomos pagal ES specialiojo įgaliotinio ir Komisijos sudarytą sutartį. Už visas išlaidas ES specialusis įgaliotinis atsiskaito Komisijai.

6 straipsnis

Darbuotojų grupės sudarymas ir sudėtis

1. ES specialusis įgaliotinis sudaro darbuotojų grupę, neviršydamas savo įgaliojimų ir turimų atitinkamų finansinių išteklių. Į darbuotojų grupę įtraukiami darbuotojai, turintys profesinės patirties konkrečiose politikos srityse, kaip reikalaujama įgaliojimuose. ES specialusis įgaliotinis nedelsdamas praneša Tarybai ir Komisijai apie darbuotojų grupės sudėtį.

2. Valstybės narės, Sąjungos institucijos ir EIVT gali pasiūlyti komandiruoti darbuotojus dirbti su ES specialiuoju įgaliotiniu. Atlyginimą tokiems komandiruotiems darbuotojams moka atitinkamai ta valstybė narė, susijusi Sąjungos institucija arba EIVT. Valstybių narių į Sąjungos institucijas arba EIVT komandiruoti ekspertai taip pat gali būti priskirti ES specialiajam įgaliotiniui. Pagal sutartį pasamdyti kitų šalių darbuotojai turi turėti vienos iš valstybių narių pilietybę.

3. Visi komandiruoti darbuotojai administraciniu požiūriu lieka pavaldūs siunčiančiajai valstybei narei, siunčiančiajai Sąjungos institucijai ar EIVT ir vykdo savo pareigas bei veikia ES specialiojo įgaliotinio įgaliojimų labui.

4. ES specialiojo įgaliotinio personalas bendrai įkuriamas kartu su atitinkamais EIVT padaliniais ar Sąjungos delegacijomis siekiant užtikrinti jų atitinkamų veiksmų suderinamumą ir nuoseklumą.

7 straipsnis

ES specialiojo įgaliotinio ir ES specialiojo įgaliotinio personalo privilegijos ir imunitetai

Su priimančiosiomis šalimis atitinkamai susitariama dėl ES specialiojo įgaliotinio ir ES specialiojo įgaliotinio personalo narių užduočių įvykdymui ir sklandžiam darbui užtikrinti būtinų privilegijų, imunitetų ir kitų garantijų. Valstybės narės ir EIVT šiuo tikslu teikia visą reikalingą paramą.

8 straipsnis

ES įslaptintos informacijos saugumas

ES specialusis įgaliotinis ir jo darbuotojų grupės nariai laikosi saugumo principų ir būtiniausių standartų, nustatytų Tarybos sprendimu 2013/488/ES ([1]).

9 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija ir logistinė parama

1. Valstybės narės, Komisija ir Tarybos generalinis sekretoriatas užtikrina, kad ES specialiajam įgaliotiniui būtų sudaryta galimybė susipažinti su visa reikiama informacija.

2. Prireikus Sąjungos delegacijos regione ir (arba) valstybės narės teikia logistinę paramą regione.

10 straipsnis

Saugumas

ES specialusis įgaliotinis, laikydamasis Sąjungos politikos dėl personalo, dislokuoto už Sąjungos ribų vykdyti veiksmus pagal Sutarties V antraštinę dalį, saugumo, neviršydamas savo įgaliojimų ir atsižvelgdamas į saugumo padėtį jo atsakomybei priskirtoje geografinėje teritorijoje, imasi visų praktiškai įgyvendinamų priemonių viso tiesiogiai jam pavaldaus personalo saugumui užtikrinti, visų pirma:

a) sudarydamas misijai skirtą saugumo planą, grindžiamą EIVT gairėmis, kuriame numatomos misijai skirtos fizinės, organizacinės ir procedūrinės saugumo priemonės, reglamentuojančios saugaus personalo atvykimo į misijos teritoriją ir judėjimo toje teritorijoje valdymą bei saugumo incidentų valdymą, ir numatomas nenumatytų atvejų planas ir misijos evakuacijos planas;

b) užtikrindamas, kad visi už Sąjungos ribų dislokuoti personalo nariai būtų apdrausti didelės rizikos draudimu, būtinu dėl misijos teritorijoje esančių sąlygų;

([1]) 2013 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimas 2013/488/ES dėl ES įslaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (OL L 274, 2013 10 15, p. 1).

c) užtikrindamas, kad prieš atvykstant arba atvykus į misijos teritoriją būtų organizuotas visų ES specialiojo įgaliotinio darbuotojų grupės narių, kurie turi būti dislokuoti už Sąjungos ribų, įskaitant vietoje pasamdytus darbuotojus, atitinkamas mokymas saugumo klausimais, atsižvelgiant į EIVT nustatytą rizikos lygį misijos teritorijoje;

d) užtikrindamas, kad būtų įgyvendinamos visos sutartos rekomendacijos, pateiktos remiantis reguliariais saugumo įvertinimais, ir Tarybai, vyriausiajam įgaliotiniui bei Komisijai raštu būtų teikiamos jų įgyvendinimo ir kitų saugumo klausimų ataskaitos, sudarančios pažangos ataskaitos ir įgaliojimų vykdymo ataskaitos dalį.

11 straipsnis

Ataskaitų teikimas

ES specialusis įgaliotinis vyriausiajam įgaliotiniui ir PSK reguliariai teikia ataskaitas žodžiu ir raštu. ES specialusis įgaliotinis taip pat prireikus teikia ataskaitas Tarybos darbo grupėms. Reguliariai teikiamos ataskaitos platinamos per COREU tinklą. ES specialusis įgaliotinis gali teikti ataskaitas Užsienio reikalų tarybai. Pagal Sutarties 36 straipsnį ES specialusis įgaliotinis gali dalyvauti informuojant Europos Parlamentą.

12 straipsnis

Koordinavimas

1. ES specialusis įgaliotinis prisideda prie Sąjungos veiksmų vieningumo, suderinamumo ir efektyvumo ir padeda užtikrinti, kad visos Sąjungos priemonės ir valstybių narių veiksmai yra naudojami suderintai, siekiant Sąjungos tikslų. ES specialiojo įgaliotinio veiksmai derinami su Komisijos veiksmais. ES specialusis įgaliotinis reguliariai informuoja valstybių narių atstovybes ir Sąjungos delegacijas.

2. Vietos lygiu glaudus ryšys palaikomas su Sąjungos delegacijų vadovais ir valstybių narių atstovybių vadovais, kurie deda visas pastangas, kad padėtų ES specialiajam įgaliotiniui vykdyti jo įgaliojimus. ES specialusis įgaliotinis, glaudžiai bendradarbiaudamas su Sąjungos delegacijos Gruzijoje vadovu, vietoje teikia politines rekomendacijas Europos Sąjungos stebėsenos misijos Gruzijoje (EUMM Georgia) vadovui. ES specialusis įgaliotinis ir EUMM Georgia civilinis operacijos vadas prireikus konsultuojasi tarpusavyje. ES specialusis įgaliotinis vietos lygiu taip pat palaiko ryšius su kitais tarptautiniais bei regioniniais subjektais.

13 straipsnis

Su reikalavimais susijusi pagalba

ES specialusis įgaliotinis ir jo personalas padeda pateikiant elementus siekiant atsakyti į reikalavimus ir įsipareigojimus, kylančius iš ankstesniųjų ES specialiųjų įgaliotinių Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais įgaliojimų, ir tais tikslais teikia administracinę pagalbą ir prieigą prie atitinkamų bylų.

14 straipsnis

Peržiūra

Šio sprendimo įgyvendinimas ir jo suderinamumas su kita Sąjungos veikla regione yra nuolat peržiūrimi. Iki 2015 m. rugpjūčio mėn. pabaigos ES specialusis įgaliotinis pateikia Tarybai, vyriausiajam įgaliotiniui ir Komisijai išsamią įgaliojimų vykdymo ataskaitą.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Jis taikomas nuo 2015 m. kovo 1 d.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2015/333

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo skiriamas Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto Italijai atstovaujantis narys

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 302 straipsnį,

atsižvelgdama į Italijos Vyriausybės pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos nuomonę,

kadangi:

(1) 2010 m. rugsėjo 13 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/570/ES, Euratomas, kuriuo skiriami Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nariai laikotarpiui nuo 2010 m. rugsėjo 21 d. iki 2015 m. rugsėjo 20 d. ([1]);

(2) mirus Corrado ROSSITTO tapo laisva Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nario vieta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Likusiam dabartinės kadencijos laikui iki 2015 m. rugsėjo 20 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nare skiriama Flora GOLINI, *Vicepresidente nonché Membro della Giunta esecutiva confederale della CIU (Confederazione Italiana di Unione delle professioni)*.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

([1]) OL L 251, 2010 9 25, p. 8.

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2015/334

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybių atstovų vidaus susitarimas dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirtoji dalis

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą,

atsižvelgdama į Taryboje posėdžiavusių Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybių atstovų vidaus susitarimą dėl Europos Sąjungos pagalbos finansavimo pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vadovaujantis AKR ir ES partnerystės susitarimu ir dėl finansinės paramos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ketvirtoji dalis (toliau – vidaus susitarimas) ([1]), ypač į jo 1 straipsnio 7 dalį ir 8 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į Aktą dėl Kroatijos stojimo, ypač į C bendrą deklaraciją dėl Europos plėtros fondo,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) remiantis prie Akto dėl Kroatijos stojimo pridėta C bendra deklaracija, įstojusi į Sąjungą, Kroatija prisijungs prie Europos plėtros fondo įsigaliojus naujai daugiametei bendradarbiavimo finansavimo programai ir prisidės prie jo nuo antrų kalendorinių metų po jos įstojimo sausio 1 d.;

(2) Kroatijos Respublika įstojo į Europos Sąjungą 2013 m. liepos 1 d.;

(3) pagal vidaus susitarimo 1 straipsnio 7 dalį to straipsnio 2 dalies a punkte nurodytas įnašų paskirstymas, kuriame šiuo metu nurodytos tik numatytos Kroatijos skirtinos sumos, iš dalies keičiamas Tarybos sprendimu, jei nauja valstybė įstoja į Sąjungą;

(4) vadovaujantis vidaus susitarimo 8 straipsnio 4 dalimi, jo 8 straipsnio 2 dalyje pateikta balsų skaičiavimo lentelė, kurioje šiuo metu nurodytas tik numatytas Kroatijos balsų skaičius, ir vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje nurodyta kvalifikuota balsų dauguma iš dalies keičiama Tarybos sprendimu, jei nauja valstybė įstoja į Sąjungą;

(5) įnašai ir balsų skaičius turėtų būti patvirtinti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytas Kroatijos įnašų dydis ir įnašas į vienuoliktąjį Europos plėtros fondą, taip pat vidaus susitarimo 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų skaičiavimo lentelė Europos plėtros fondo komitete yra patvirtinami.

([1]) OL L 210, 2013 8 6, p. 1.

2 straipsnis

Vidaus susitarimas iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 dalies a punkte pateiktoje lentelėje eilutėje, skirtoje Kroatijai, skliausteliai ir žvaigždutė po žodžio „Kroatija“ ir lentelės apačioje esanti išnaša „(*) Numatoma suma.“ išbraukiami.

2) 8 straipsnio 2 dalyje, lentelėje išbraukiama:

   a) skliausteliai ir žvaigždutė po žodžio „Kroatija“ ir laužtiniai skliaustai tos pačios eilutės antroje skiltyje;

   b) išnaša „(*) Numatytas balsas“;

   c) eilutė „Iš viso ES-27“, „998“;

   d) skliausteliai ir žvaigždutė bei laužtiniai skliaustai eilutėje „Iš viso ES-28 (*) [1 000]“.

3) 8 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

   „3. EPF komitetas sprendimus priima kvalifikuota 721 iš 1 000 balsų dauguma; sprendimas laikomas priimtu, jeigu už jį balsuoja bent 15 valstybių narių. Blokuojančią mažumą sudaro 280 balsų.“

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2015/335

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/231/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Somaliui

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

kadangi:

(1) 2010 m. balandžio 26 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/231/BUSP ([1]);

(2) 2014 m. spalio 24 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba (JT ST) priėmė rezoliuciją 2182 (2014) dėl padėties Somalyje ir Eritrėjoje, kuria, be kita ko, dar kartą patvirtintas ginklų embargas Somaliui;

(3) JT ST rezoliucija 2182 (2014) JT valstybėms narėms leidžiama Somalio teritoriniuose vandenyse ir atviroje jūroje prie Somalio krantų tikrinti į Somalį ar iš Somalio vykstančius laivus, kai yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jais, pažeidžiant medžio anglių draudimą, gabenamos medžio anglys arba, pažeidžiant ginklų ar karinės įrangos embargą gabenami ginklai ar karinė įranga, arba ginklai ar karinė įranga gabenami į sąrašus įtrauktiems asmenims ar subjektams;

(4) Sprendimas 2010/231/BUSP turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendime 2010/231/BUSP įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

1. Pagal JT ST rezoliucijos 2182 (2014) 15 ir 21 punktus, veikdamos nacionaliniu lygiu ar savanoriškai sudarydamos daugiašales karinių jūrų pajėgų partnerystes, tokias kaip „Jungtinės karinės jūrų pajėgos“, valstybės narės, bendradarbiaudamos su Somalio federaline Vyriausybe, gali Somalio teritoriniuose vandenyse ir atviroje jūroje prie Somalio krantų, iki Arabijos jūros ir Persijos įlankos bei jose, tikrinti į Somalį ar iš Somalio vykstančius laivus, kai jos turi pagrįstų priežasčių manyti, kad:

i) pažeidžiant medžio anglių draudimą jais iš Somalio gabenamos medžio anglys;

ii) pažeidžiant ginklų embargą Somaliui jais tiesiogiai ar netiesiogiai į Somalį gabenami ginklai ar karinė įranga;

iii) jais gabenami ginklai ar karinė įranga Sankcijų komiteto į sąrašą įtrauktiems asmenims ar subjektams.

2. Atlikdamos 1 dalyje nurodytą patikrinimą valstybės narės deda pastangas gera valia prieš pradėdamos patikrinimą pirma prašyti laivo vėliavos valstybės sutikimo.

3. Atlikdamos 1 dalyje nurodytą patikrinimą valstybės narės gali naudoti visas reikalingas konkrečioms aplinkybėms proporcingas priemones, visapusiškai laikydamosi taikytinos tarptautinės humanitarinės teisės ir tarptautinės žmogaus teisių teisės ir dėdamos visas įmanomas pastangas, kad būtų išvengta netinkamo delsimo ar netinkamo trukdymo laiku pasinaudoti teise taikiai plaukti ar laivybos laisve.

4. Valstybės narės, radusios objektų, kurių tiekimas, importas ar eksportas yra draudžiamas pagal ginklų embargą Somaliui ar medžio anglių draudimą, gali konfiskuoti ir pašalinti (pavyzdžiui, juos sunaikinant, juos padarant netinkamais naudoti ar nepritaikomais, sandėliuojant arba juos perduodant kitai valstybei nei kilmės ar paskirties valstybės pašalinti) tokius objektus. Patikrinimo metu valstybės narės gali rinkti įrodymus, tiesiogiai susijusius su tokių prekių gabenimu. Valstybės narės gali pašalinti konfiskuotas medžio anglis jas perparduodamos; šį procesą stebi Somalio ir Eritrėjos stebėsenos grupė (SESG). Pašalinimas turėtų būti atliekamas atsakingai aplinkosaugos požiūriu. Valstybės narės gali leisti laivams ir jų įguloms vykti į tinkamą uostą, kad būtų palengvintas toks

([1]) 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimas 2010/231/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Somaliui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2009/138/BUSP (OL L 105, 2010 4 27, p. 17).

pašalinimas, esant uosto valstybės sutikimui. Tokių objektų šalinimo procese bendradarbiaujanti valstybė narė ne vėliau nei per 30 dienų po to, kai tokie objektai atsiduria jos teritorijoje, pateikia Sankcijų komitetui ataskaitą raštu apie veiksmus, kurių imtasi jiems pašalinti ar sunaikinti.

5. Valstybės narės nedelsdamos informuoja Sankcijų komitetą apie visus 1 dalyje nurodytus patikrinimus, įskaitant pateikiamą ataskaitą apie patikrinimą, kurioje nurodoma visa aktuali informacija, taip pat paaiškinimai apie patikrinimo pagrindą ir rezultatus bei, jei įmanoma, laivo vėliava, laivo pavadinimas, laivo kapitono vardas ir pavardė ir identifikuojamoji informacija, laivo savininkas, pirmasis krovinio pardavėjas ir veiksmai, kurių buvo imtasi siekiant gauti laivo vėliavos valstybės sutikimą.

6. 1 dalimi nedaromas poveikis valstybių narių teisėms, pareigoms ar atsakomybei pagal tarptautinę teisę, įskaitant teises ar pareigas pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją, įskaitant bendrąjį išimtinės vėliavos valstybės jurisdikcijos principą jos laivų atviroje jūroje atžvilgiu visose kitose situacijose, išskyrus pirmoje dalyje nurodytąją.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (BUSP) 2015/336

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2013/798/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Centrinės Afrikos Respublikai

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 23 d. Tarybos sprendimą 2013/798/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Centrinės Afrikos Respublikai ([1]), ypač į jo 2c straipsnį,

kadangi:

(1) 2013 m. gruodžio 23 d. Taryba priėmė Sprendimą 2013/798/BUSP;

(2) pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (JT ST) rezoliuciją 2127 (2013) dėl Centrinės Afrikos Respublikos įsteigtas Sankcijų komitetas 2014 m. gruodžio 31 d. išbraukė vieną asmenį iš asmenų, kuriems taikomos JT ST rezoliucijos 2134 (2014) 30 ir 32 punktais nustatytos priemonės, sąrašo;

(3) todėl Sprendimo 2013/798/BUSP priede pateiktas asmenų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2013/798/BUSP priedas iš dalies keičiamas taip, kaip išdėstyta šio sprendimo priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

([1]) OL L 352, 2013 12 24, p. 51.

PRIEDAS

Sprendimo 2013/798/BUSP priede išbraukiamas įrašas, susijęs su toliau nurodytu asmeniu:

Levy YAKETE

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (BUSP) 2015/337

2015 m. kovo 2 d.

kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2010/231/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Somaliui

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimą 2010/231/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Somaliui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2009/138/BUSP ([1]), ypač į jo 7 straipsnį,

kadangi:

(1) 2010 m. balandžio 26 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/231/BUSP;

(2) 2014 m. gruodžio 19 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos komitetas, įsteigtas pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas 751 (1992) ir 1907 (2009), iš asmenų, kuriems taikomos Saugumo Tarybos rezoliucijos 1844 (2008) 1, 3 ir 7 punktais nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašo išbraukė vieną asmenį;

(3) todėl Sprendimo 2010/231/BUSP I priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2010/231/BUSP I priedas iš dalies keičiamas taip, kaip išdėstyta šio sprendimo priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2015 m. kovo 2 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

D. REIZNIECE-OZOLA

([1]) OL L 105, 2010 4 27, p. 17.

PRIEDAS

Sprendimo 2010/231/BUSP I priede įrašas, susijęs su toliau nurodytu asmeniu, išbraukiamas:

Mohamed SA'ID

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2015/338

2015 m. vasario 27 d.

dėl tam tikrų laikinųjų apsaugos priemonių, susijusių su labai patogeniškų H5N8 potipio paukščių gripu Vengrijoje

(Tekstas autentiškas tik vengrų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ([1]), ypač į jos 9 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ([2]), ypač į jos 10 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) paukščių gripas yra užkrečiama virusinė naminių ir kitų paukščių liga. Paukščių gripo virusų, kuriais užsikrečia naminiai paukščiai, sukelta liga būna dviejų pagrindinių formų, kurios skiriasi pagal virulentiškumą. Mažai patogeniškas virusas paprastai sukelia tik nesunkius simptomus, o labai patogeniško viruso pasekmės yra labai didelis daugelio rūšių naminių paukščių gaištamumas. Ši liga gali turėti labai didelį neigiamą poveikį paukštininkystės sektoriaus pelningumui;

(2) paukščių gripu dažniausiai užsikrečia paukščiai, tačiau tam tikromis aplinkybėmis juo taip pat gali užsikrėsti žmonės, nors pavojus paprastai yra nedidelis;

(3) kilus paukščių gripo protrūkiui atsiranda pavojus, kad ligos sukėlėjas gali išplisti į kitus ūkius, kuriuose auginami naminiai paukščiai arba kiti nelaisvėje laikomi paukščiai. Vadinasi, prekiaujant gyvais paukščiais arba jų produktais virusas gali plisti iš vienos valstybės narės į kitas valstybes nares ar į trečiąsias šalis;

(4) Tarybos direktyvoje 2005/94/EB ([3]) nustatytos tam tikros prevencinės priemonės, susijusios su paukščių gripo priežiūra ir ankstyvu nustatymu, ir būtiniausios kontrolės priemonės, taikytinos kilus šios naminių ir kitų nelaisvėje laikomų paukščių ligos protrūkiui. Toje direktyvoje numatyta, kad kilus labai patogeniško paukščių gripo protrūkiui turi būti nustatomos apsaugos ir priežiūros zonos;

(5) Vengrija pranešė Komisijai apie labai patogeniško H5 potipio paukščių gripo protrūkį, kilusį jos teritorijoje esančiame ūkyje, kuriame auginami naminiai paukščiai arba nelaisvėje laikomi paukščiai, ir nedelsdama ėmėsi priemonių, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2005/94/EB, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų nustatymą;

(6) Komisija išnagrinėjo tas priemones bendradarbiaudama su Vengrija ir įsitikino, kad šios valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytų apsaugos ir priežiūros zonų ribos yra pakankamai toli nuo ūkio, kuriame patvirtintas ligos protrūkis;

(7) kad būtų išvengta bet kokių nereikalingų Sąjungos vidaus prekybos trikdymų ir trečiųjų šalių sudaromų nepagrįstų prekybos kliūčių, šias Vengrijoje nustatytas apsaugos ir priežiūros zonas būtina skubiai apibrėžti Sąjungos lygmeniu bendradarbiaujant su ta valstybe nare;

([1]) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.
([2]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29.
([3]) 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB (OL L 10, 2006 1 14, p. 16).

(8) todėl, kol įvyks kitas Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdis, šio sprendimo priede reikėtų apibrėžti Vengrijos apsaugos ir priežiūros zonas, kuriose turi būti taikomos Direktyvoje 2005/94/EB nustatytos gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, ir nustatyti šio skirstymo į regionus trukmę;

(9) šis sprendimas bus persvarstytas kitame Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdyje,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Vengrija užtikrina, kad apsaugos ir priežiūros zonos, nustatytos pagal Direktyvos 2005/94/EB 16 straipsnio 1 dalį, apimtų bent tas teritorijas, kurios šio sprendimo priedo A ir B dalyse nurodytos kaip apsaugos ir priežiūros zonos.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2015 m. kovo 26 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vengrijai.

Priimta Briuselyje 2015 m. vasario 27 d.

Komisijos vardu

Vytenis ANDRIUKAITIS

Komisijos narys

PRIEDAS

A DALIS

Apsaugos zona, kaip nurodyta 1 straipsnyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Kodas (jei yra)	Pavadinimas
HU	Vengrija	Pašto kodas	Teritorija, kurią sudaro:
			Békés apskrityje:
		5525	Füzesgyarmat

B DALIS

Priežiūros zona, kaip nurodyta 1 straipsnyje:

ISO šalies kodas	Valstybė narė	Kodas (jei yra)	Pavadinimas
HU	Vengrija	Pašto kodas	Teritorija, kurią sudaro:
			Békés apskrityje:
		5526	Kertészsziget
		5527	Bucsa
		5520	Szeghalom
		5510	Dévaványa
			Hajdú-Bihar apskrityje:
		4173	Nagyrábé
		4145	Csökmö
		4144	Darvas
		4171	Sárretudvari
		4172	Biharnagybajom
		4163	Szerep

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2014 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 2014/401/BUSP dėl Europos Sąjungos palydovų centro ir kuriuo panaikinami Bendrieji veiksmai 2001/555/BUSP dėl Europos Sąjungos Palydovų centro įsteigimo klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 188, 2014 m. birželio 27 d.)

78 puslapis, 13 straipsnio 1 dalis:

yra: „<…> 2011 m. spalio 15 d. <…>“,

turi būti: „<…> 2001 m. spalio 15 d. <…>“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT